

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW
POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ
im. Tadeusza Kościuszki

Edycja I - IV

PK

INFORMATOR

POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

378
INFORMATOR

KTO JEST KIM
D WYCHOWANKÓW
CHNIKI KRAKOWSKIEJ

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000287817

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW
POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ
im. Tadeusza Kościuszki

Edycja I - IV

INFORMATOR

POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

KTO JEST KIM
WŚRÓD WYCHOWANKÓW
POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

Inf. Nauk.

11-345902

Projekt okładki: Barbara Skąpska
Foto: Jan Zych i autorzy tekstów
Prepress: artProm Agencja Reklamowa

Druk: Zakład Graficzny „Colonel”

Nakład: 500 egz.

Za treść informacji zamieszczonych w życiorysach odpowiadają autorzy.

ISBN 83-7242-217-6

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ
im. Tadeusza Kościuszki

31-155 Kraków, ul. Warszawska 24 • tel./fax 632 30 07

• tel. (012) 628 29 25 • www.pk.edu.pl • e-mail: stwych@pk.edu.pl •
Konto PKO BP I. O./Kraków 10202892-9801-270-1-111

BTK-B-45/2016

Słowo wstępne:

Drodzy Wychowankowie Politechniki Krakowskiej!

To już 57 lat istnienia naszej Uczelni, jednej z trzech największych, autonomicznych uczelni Krakowa, jednej z najlepszych wyższych uczelni technicznych w Polsce. Przez tych 57 lat mury Uczelni opuściło ponad 40 tysięcy absolwentów, którzy zasilili w sposób znaczący naszą gospodarkę, naszą naukę, nasze szkolnictwo wyższe i średnie.

Wielu z was piastowało lub piastuje wysokie stanowiska w administracji rządowej i samorządowej, w przedsiębiorstwach projektowych i wykonawczych, w fabrykach, hutach, rafineriach, zakładach energetycznych, zakładach gospodarki wodnej, itd. Wielu z Was znalazło się poza granicami Polski by tam rozślawiać dobre imię i klasę polskiego inżyniera. Niektórzy z Was porzucili zawód i rzucili się w wir biznesu, dziennikarstwa, działalności artystycznej.

Wszyscy z Was, każdy jak mógł to czynić najlepiej, staraliście się dobrze promować macierzystą Uczelnię, naszą Alma Mater. Dziękuję Wam za to bardzo, bardzo serdecznie i proszę, abyście o tych korzeniach, uczelni, która Was uformowała, nie zapominali.

Od kilku lat staramy się najlepszych z Was nagradzać wpisem do Złotej Księgi Wychowanków Politechniki Krakowskiej. Co roku lista laureatów tej księgi powiększa się o kolejne 25-30 osób, osób które w sposób znaczący, wyróżniający się dowiedli lub dowodzą swoją postawą i czynem, że są naszymi najlepszymi ambasadorami w Polsce i w Świecie.

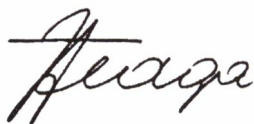
W informatorze niniejszym chcemy przybliżyć sylwetki tych Wychowanków naszej Uczelni. Chcemy to uczynić po to, aby dać świadectwo prawdzie, aby dać satysfakcję tym najlepszym z najlepszych, aby dać przykład kolejnym pokoleniom Wychowanków jak działać i jak się realizować w życiu.

Liczymy również na to, że nie obcy Wam jest i będzie los Politechniki Krakowskiej, która boryka się - tak jak większość uczelni polskich - z kłopotami finansowymi i że w trudnych chwilach będziemy mogli liczyć na Waszą pomoc i wsparcie.

O wpisie do Złotej Księgi Wychowanków decyduje Kapituła Zarządu Głównego Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Krakowskiej w porozumieniu z Rektorem Uczelni. Koniecznym warunkiem wpisu są studia na Politechnice Krakowskiej lub uzyskanie w niej stopnia, tytułu naukowego, bądź inne silne i wieloletnie związki z Politechniką oraz nieposzlakowana opinia. Do wpisu do Złotej Księgi nie podaje się w zasadzie osób z grona pracowników Politechniki Krakowskiej.

Mam nadzieję, że w dniu inauguracji każdego kolejnego roku akademickiego, grono laureatów Złotej Księgi będzie się znacznie powiększać, świadcząc o prężności i pozycji jej Wychowanków.

Z najlepszymi życzeniami

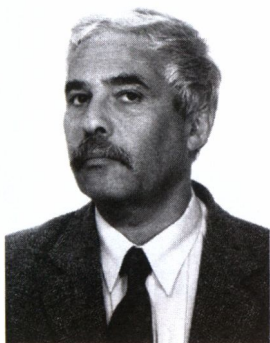

*Kazimierz Flaga
Rektor Politechniki Krakowskiej*

I Edycja

Ryszard Ambasz

Absolwent Wydziału Chemii

*Obecnie Wydział Inżynierii
i Technologii Chemicznej*

Urodził się w 1948 roku w Krakowie. W 1966 roku ukończył IX Liceum Ogólnokształcące im. Wróblewskiego.

W latach 1966-1971 studiował na Wydziale Chemii Politechniki Krakowskiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera chemika.

Od 1971 roku do grudnia 1998 roku pracował w Krakowskich Zakładach Farmaceutycznych „Polfa” (obecnie „Pliva” Kraków S.A.), pełniąc funkcje:

- 1971-1973 mistrza Oddziału Póltechniki Doświadczalnej,*
- 1973-1975 kierownika Laboratorium Ochrony Środowiska,*
- 1975-1977 kierownika Laboratorium Syntezy Zakładowego Laboratorium Badawczego,*
- 1977-1983 kierownika Oddziału Póltechniki Doświadczalnej,*
- 1985-1990 specjalisty, a następnie kierownika Działu Rozwoju,*
- 1990-1994 głównego specjalisty ds. rozwoju,*
- 1995-1998 członka zarządu, dyrektora ds. rozwoju.*

W latach 1984-1985 przebywał na kontrakcie zagranicznym w Kirkuk (Irak), pełniąc funkcję konsultanta i doradcy technicznego.

Jest autorem i współautorem kilku projektów racjonalizatorskich wdrożonych w Zakładach „Polfa”-posiada tytuł racjonalizatora produkcji.

W 1975 roku ukończył studium podyplomowe na Politechnice Krakowskiej z zakresu ochrony środowiska oraz w roku 1988, uzyskał I stopień specjalizacji zawodowej jako inżynier chemik o specjalności tech-

nologia syntezy organicznej, a także uprawnienia rzeczoznawcy SITChem. w zakresie syntezy środków leczniczych.

Od kwietnia 1999 roku do chwili obecnej zatrudniony jest w „Birtrex” sp. z o.o. (producent i dystrybutor asfaltów przemysłowych i drogowych) na stanowisku dyrektora ds. handlu i marketingu.

Żonaty, córka Renata.

Jerzy Bajszczak

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1936 roku w Warszawie. Po ukończeniu Technikum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Krakowie rozpoczął studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej, ukończone dyplomem magistra inżyniera w 1959 roku.

W latach 1959-1967 pracował w budownictwie pieców przemysłowych, po czym w latach 1967-1970, w Zjednoczeniu Budownictwa Zakładów Chemicznych w Warszawie.

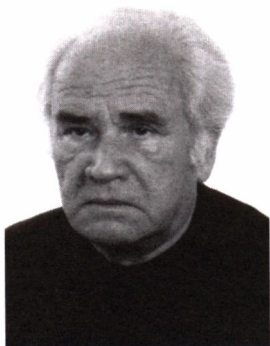
W 1970 roku przeszedł do pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego „Chemobudowa” we Włocławku, obejmując stanowisko dyrektora. W latach 1974-1980 był dyrektorem Departamentu Nauki i Techniki Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

W latach 1980-1986 był dyrektorem naczelnym COBPBP „Bistyp”. W 1986 roku awansował na stanowisko ministra w Ministerstwie Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej a następnie od 1987 – 1991 roku był podsekretarzem stanu w tym ministerstwie.

Zasłużył się szczególnie przy budowie Zakładów Azotowych i Zakładów „Drumet” we Włocławku.

W drugiej połowie lat siedemdziesiątych praktycznie kierował problematyką techniczną budownictwa, pracując w Departamencie Techniki. Miał duże osiągnięcia w rozwoju działalności eksportowej „Bistypu” i w utrzymanie wysokiego poziomu tej firmy.

W latach 1991-2001 był prezesem Zarządu Fundacji „Czysta Woda”. W czerwcu 2001 roku przeszedł na emeryturę.

Tadeusz Włodzimierz Barucki

Absolwent Wydziału Architektury

Urodził się w 1922 roku w Białymstoku. Zdobył gruntowne wykształcenie. W latach 1944-1945 studiował na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, na Wydziale Matematyczno -Fizyczno- Chemicznym Uniwersytetu Marii Skłodowskiej – Curie w Lublinie, a także historię sztuki na KUL. Studiował również w Krakowie w latach 1945-1948 na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz na Wydziale Architektury (Wydziały Politechniczne AGH), gdzie uzyskał dyplom magistra inżyniera w 1949 roku.

Pracował między innymi w Biurach Projektów w Krakowie i w Warszawie, w latach 1949-1956 w Instytucie Urbanistyki i Architektury w Warszawie, był również w latach 1956-1961 Sekretarzem Generalnym Stowarzyszenia Architektów Polskich. Projektował i brał udział w realizacji m.in. Żerańskich Zakładów Napraw Samochodowych w Warszawie, wygrał konkursy m.in. na schronisko nad Morskim Okiem (III nagroda wspólnie z T.P. Szaferem), na cmentarze wojenne w Katyniu, Miednoje i Charkowie, (honorowe wyróżnienie w 1995 roku). Systematycznie odbywał podróże studialne po świecie, związane z badaniem historii i perspektyw rozwoju architektury. Był w ponad 100 krajach, w których przeprowadził ok. 200 wywiadów z czołowymi architektami świata, zgromadził ok. 150 tys. kolorowych fotografii obiektów architektonicznych, wygłosił ok. 400 wykładów w Polsce i w wielu krajach m. in. USA, Rosji, Japonii, Meksyku, Brazylii i w Niemczech.

Współpracował przy redagowaniu encyklopedii i słowników (PWN, PAN), również zagranicznych (Oxford, Paryż). Opublikował 18 książek, m.in. „Architektura Polski”, „Architektura Japonii”, „Maciej Nowicki”,

„Alvar Aalt”, ok. 450 artykułów w kraju i za granicą (USA, Niemcy, Rosja, Francja, Hiszpania, Portugalia, Brazylia, Węgry, Armenia). Wygłosił ok. 150 pogadarek o architekturze w Polskim Radio i w stacjach zagranicznych, oprócz tego – 12 audycji TV, scenariusze i konsultacje do 4 filmów o architekturze, 10 autorskich wystaw fotograficznych. Jeszcze w czasie studiów był prezesem Bratniej Pomocy Studentów Wydziału Politechnicznego AGH w Krakowie, później (1971-1974) wiceprezesem ZG SARP i w od 1971 roku do dziś członkiem Rady ZaiKS.

Otrzymał wyróżnienie w ramach nagrody Międzynarodowej Unii Architektów im. J. Tschumi (1981) za upowszechnianie kultury architektonicznej w świecie, otrzymał Honorową Nagrodę SARP (1985), nadano mu honorowe członkostwo Colegio de los Arquitectos del Peru (1965), Sociedad Bolivariana de Arquitectos (1985) i Związku Architektów Rosji (2001), został uhonorowany Złotą Odznaką ZaiKS, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Medalem ks. J. Popiełuszki.

Jan Benčat

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1943 roku w Kozarovicach. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej w Nitre, którą ukończył w 1961 roku. Po dwóch latach studiów na SVST w Bratysławie, w wyniku wygranego konkursu został wytypowany przez Ministerstwo Szkolnictwa na studia w Polsce. Studia wyższe ukończył już w Krakowie, na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera. Za pracę dyplomową otrzymał nagrodę polskiego ministra budownictwa.

Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę jako asystent w Katedrze Mechaniki Budowli VŠDS w Žilinie, gdzie pracując do 1982 roku, obronił pracę doktorską oraz otrzymał nominację na stopień docenta.

W latach 1984-1993 był wykładowcą w Katedrze Mechaniki Budowli VŠDS w Žilinie, po czym został kierownikiem Katedry Mechaniki Budowli, następnie został dziekanem SvF VŠDS (1993). W 1995 otrzymał nominację na stopień profesora.

Jest autorem około 100 artykułów w czasopismach fachowych. Jest również autorem monografii „Structures Subjected to Dynamic Loading” wydanej w 1991 roku, a także autorem trzech skryptów i współautorem jednego. W latach 1988-1994 zorganizował trzy międzynarodowe konferencje „Traffic Effect on Structure and Environments,,.

Jest autorem (w ramach grantów) opracowania „Dynamic diagnostika a spol'aktivost' stavebných konstrukcii” oraz „Ucinki dopravy na konstrukcie a životne prostredie”.

Jest członkiem rad naukowych w VŠDS w Žilinie, STU w Bratysławie, TU w Koszycach i innych.

Rozwinął współpracę naukową z uczelniami w Polsce (Politechnika Opolska, Politechnika Śląska w Gliwicach, Politechnika Krakowska). Nawiązał też bilateralne stosunki z odpowiednimi wydziałami Politechniki Krakowskiej i Politechniki Kieleckiej. Jest członkiem European Mechanics Society – Euromech i International Association for Bridge and Structural Engineering-IABSE, delegatem Słowacji w CEFTA, a także prezesem rady redakcyjnej czasopisma „Znalectwo” (Rzeczoznawstwo). Od 1998 jest posłem Narodowej Rady Slovenskiej Republiki (Rada Narodowa Republiki Słowackiej).

Żonaty, dwoje dzieci. Żona, Anna, jest lekarką, syn Marek i córka Zuzanna- inżynierami.

Krzysztof Boligłowa

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1953 roku. W 1977 roku ukończył Wydział Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej z tytułem magistra inżyniera i rozpoczął pracę w Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego „Budostal 3”.

Przeszedł tam kolejne szczeble kariery od: inżyniera budowy, kierownika budowy, kierownika zespołu budów, głównego inżyniera, dyrektora produkcji do wiceprezesa P.B.P. „Budostal 3” S.A.

Wielokrotnie zdobywał tytuły: młody mistrz techniki oraz młody mistrz racjonalizacji, jest autorem licznych projektów racjonalizatorskich.

Posiada szereg odznaczeń państwowych i branżowych. Współpracuje z Polskim Radiem Kraków, opracowując audycje muzyczne.

Hobby: muzyka jazzowa i klasyczna, kolekcjonerstwo, publicystyka prasowo-radiowa, literatura i film, turystyka samochodowa, sport (narty i tenis).

Marian Bosowski

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1948 roku w Tarnowie w rodzinie inteligenckiej.

W latach 1967-1973 studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera. Udzielał się jednocześnie w ZSP i SKPG.

Pracę zawodową rozpoczął w 1973 roku w Energomontażu-Północ S.A. w Warszawie, delegowany kolejno do Elektrociepłowni Kozienice i Połaniec, Zakładów Azotowych Puławy, Elektrowni Lublin jako inżynier budowy, kierownik obiektu, kierownik odcinka i zespołu budów.

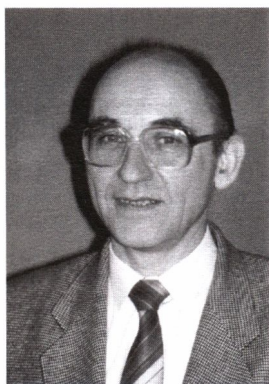
Przebywał 5,5 roku na kontrakcie zagranicznym, pracując w Elektrimie na Węgrzech.

W 1992 roku - w wyniku wygranego konkursu - został prezesem Zarządu i naczelnym dyrektorem Energomontażu-Północ S.A. Na tym stanowisku pracował do końca 2000 roku.

Opracował i wdrożył autorski projekt przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w spółkę publiczną (ulokowania na rynku publicznym podwyższenia kapitału) i dopuszczenia do obrotu giełdowego.

Obecnie jest dyrektorem Biura Regionalnego w „ELEKTRIM-ME-GADEX” S.A. w Warszawie.

Żona Barbara, dwoje dzieci (syn 29 lat, córka 27), zdrowych, prawych, gruntownie wykształconych, odnoszących spore sukcesy zawodowe.

Andrzej Wojciech Bratkowski

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodzony w Warszawie w 1936 roku, tam przeżył okupację i powstanie. Od 1947 roku wychowanek Państwowego Zakładu Wychowawczo-Naukowego w Krzeszowicach, tam w 1953 roku matura w Liceum Ogólnokształcącym. Studia od 1953, aktywny udział w krakowskim „Październiku 1956” (Studencki Komitet Rewolucyjny i Studencki Komitet Pomocy Walczącym Węgrom), dyplom magistra inżyniera - 1958-1959. W latach 1957-1959 członek Rady Naczelnej ZSP.

Na wielkich budowach (1959-1966)- od majstra i kierownika budowy Elektrowni „Turów”, przez Z. A. „Puławy”, do nacz. inżyniera generalnego wykonawstwa Z. Ch. „Police”. Od 1967 roku główny projektant organizacji budowy (Z.A. „Włocławek”, „Szpital-Centrum Zdrowia Dziecka” w W-wie, Dzielnica Przemysłowa w Turynгии-NRD i in.). W 1977 roku doktorat na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej, od tego roku adiunkt- kierownik zakładu IOZiEPB „ORG-BUD”. W latach 1984-1990 sekretarz generalny i wiceprzewodniczący PZITB. Od 1986 roku dyrektor z konkursu COB-PBP „BISTYP” (1990). W latach 1989-1991 poseł na Sejm RP i przewodniczący m.in. sejmowej komisji polityki przestrzennej, budowlanej i mieszkaniowej. W latach 1992-1993 minister w rządzie RP, kierujący resortami gospodarki przestrzennej i budownictwa oraz mieszkalnictwa. Od 1994 roku członek Akademii Inżynierskiej w Polsce.

Zorganizowanie dla budownictwa przemysłowego interdyscyplinarnej (od techniki i ekonomii, do spraw psychospołecznych) placówki projektowo-badawczej (1971-1976). Własne projekty organizacji i ich

wdrażanie na wielkich budowach. Współautorstwo raportu „O nowy ład budowlany” (1980-1981). Opracowanie oryginalnej teorii „zachowania struktury organizacyjnej budownictwa” (wyd. PK, 1990). Autor-
ski wkład w polskie ustawodawstwo konstrukcyjne, samorządowe oraz
budowlane i mieszkaniowe (1989-1993).

Współautorstwo z bratem Stefanem książki Roku '70 – „Gra o ju-
tro” (wyd. PIW). Opracowanie eksperckie dla konserwatorium politycz-
nego „Doświadczenie i Przyszłość” (1978-1982). Twórcza praca usta-
wodawcza w Sejmie RP (1989-1991). Od 1991 roku zorganizowanie
i społeczna praca w Towarzystwie Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW”,
udział i przewodniczenie radom programowym kilku fundacji (np. „Ide-
alna Gmina”, Pomoc Społeczna „SOS”). Doradztwo oraz fachowa pu-
blicystyka budowlana i mieszkaniowa, a także popularyzacja wiedzy
o inżynierskiej sztuce organizacji, o ubezpieczeniach wzajemnych itd.

Zdzisław Chabowski

Absolwent Wydziału Chemii

*Obecnie Wydział Inżynierii
i Technologii Chemicznej*

Absolwent Wydziału Chemii Politechniki Krakowskiej, gdzie uzyskał dyplom magistra inżyniera. Studiował także w renomowanych szkołach biznesu: London Business School, Thunderbird –The American School of International Management i University of Michigan Business School.

Pracę zawodową rozpoczął w 1978 roku w Firmie Oponiarskiej Dębica S.A. W 1990 roku, w wyniku konkursu, objął stanowisko dyrektora naczelnego. Od kwietnia 1991 roku jest prezesem Zarządu Spółki i jednocześnie jej dyrektorem generalnym.

W wyniku realizacji projektu restrukturyzacji i prywatyzacji Spółki jego autorstwa – poprzez zmianę strategii, wprowadzenie Spółki na giełdę, ogromne inwestycje i pozyskanie inwestora strategicznego–Firma Oponiarska Dębica S.A. stała się jedną z najlepszych firm w Polsce. Spółka rozwija się dynamicznie i osiąga bardzo dobre wyniki finansowe, umacniając swoją pozycję rynkową, zarówno w kraju, jak i za granicą.

Jest członkiem Polskiej Rady Biznesu, Amerykańskiej Izby Handlowej oraz członkiem założycielem jej Biura Doradczego. Jako przedstawiciel The Goodyear Tire & Rubber Company uczestniczył w pracach US –UE – Poland Action Commission, Center for Strategic & International Studies.

Otrzymał wiele nagród, dyplomów i wyróżnień , m.in. czterokrotnie tytuł Lidera Polskiego Biznesu, przyznawany przez Business Centre Club, Złoty i Srebrny Wawrzyn Gazety Bankowej. W lutym 1998 roku firma, którą kieruje zdobyła nagrodę „Złotego Jena '97”, przyznaną przez „Przekrój” i ambasadę Japonii w Polsce za nowoczesność. W 1999 T.C. Dębica

---

S.A. jako pierwsza w branży oponiarskiej w kraju otrzymała dzięki wdrożeniu Systemu Zarządzania Środowiskowego zgodnego z międzynarodową normą ISO 14001, prestiżową nagrodę „Panteon Polskiej Ekologii”. Rok 2001 przyniósł nagrodę dla najlepiej z informatyzowanej firmy sektora chemicznego w Polsce, laureata Raportu Teleinfo 100-„Informatyka w gospodarce polskiej 2001”.

W wolnych chwilach oddaje się swoim pasjom – muzyce i historii XX wieku.

Janusz Dobrzański

Absolwent Wydziału Mechanicznego

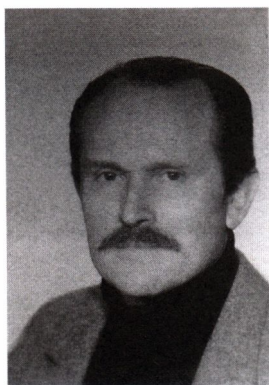
Urodził się w 1942 roku we Lwowie. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Łańcucie podjął pracę w Łańcuckiej Fabryce Śrub, jako tokarz-frezer. Wkrótce rozpoczął stacjonarne studia techniczne na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. W roku 1965 z dyplomem magistra inżyniera powrócił do Łańcuta. Pracuje w Fabryce Śrub do chwili obecnej, ale przeszedł kolejne szczeble kariery, będąc kierownikiem Działu Konstrukcyjno-Technologicznego, zastępcą Głównego Mechanika, kierownikiem Wydziału Remontowego, Szefem Produkcji, zastępcą Głównego Technologa, kierownikiem Warsztatu Szkolnego. Od 1980 roku sprawował funkcję I zastępcy dyrektora, od 1985 roku dyrektora naczelnego, a od 1992 roku do chwili obecnej jest prezesem Zarządu, dyrektorem generalnym.

Na kolejno zajmowanych stanowiskach przeprowadził wiele zmian organizacyjnych, prowadzących do zwiększenia wydajności pracy i lepszego zarządzania fabryką. Na przełomie lat 1990-1991 dokonał reorganizacji fabryki i przekształcenia jej z przedsiębiorstwa państwowego w spółkę akcyjną. Opracował strategię rozwoju fabryki do roku 2000. Fabryka jest obecnie liderem na rynku krajowym i eksporterem 50 % produkcji do krajów wysoko uprzemysłowionych-znana na całym świecie.

Posiada 4 patenty, opracował 62 projekty wynalazcze, otrzymał 4 nagrody NOT. Ukończył szereg specjalistycznych kursów, a także studia podyplomowe w zakresie ekonomiki i organizacji produkcji.

Uzyskał specjalistyczny tytuł inżyniera-rzeczoznawcy zespołu. Długoletni działacz SIMP - przewodniczący Z.O. SIMP w Rzeszowie i członek Z.G. SIMP. Organizator wielu konferencji i sympozjów, poświęconych m.in. restrukturyzacji i prywatyzacji na Rzeszowszczyźnie.

Żonaty, córka Iga.

Jerzy Domski

Absolwent Wydziału Budownictwa Wodnego

Obecnie Wydział Inżynierii Środowiska

Urodził się w 1937 roku w Krakowie. Po ukończeniu II Liceum Ogólnokształcącego im. Jana Sobieskiego w Krakowie rozpoczął studia na Wydziale Budownictwa Wodnego Politechniki Krakowskiej, które ukończył w 1963 roku.

Pracę zawodową rozpoczął w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania Politechniki Krakowskiej, gdzie w 1970 roku obronił pracę doktorską pod kierunkiem naukowym prof. Gwidona Szefera.

Jako adiunkt Politechniki Krakowskiej otrzymał stypendium Uniwersytetu w Stuttgarcie (Niemcy) i w Instytucie Mechaniki Gruntów i Fundamentowania tegoż Uniwersytetu kontynuował badania nad konsolidacją gruntów.

Kolejne stypendia w latach 1979-1981 na Uniwersytecie w Budapeszcie oraz w Federalnym Instytucie Budownictwa Drogowego w Kolonii (Niemcy) pozwoliły mu na dalsze pogłębianie wiedzy w dziedzinie geotechniki, a zarazem wdrożeń najnowszych technologii w dziedzinie geotechniki i fundamentowania.

Do chwili obecnej pracuje w Instytucie Geotechniki PK, a równocześnie od 1988 roku prowadzi specjalistyczną firmę fundamentową pod nazwą: Zakład Konsultacyjno-Badawczy „Geocomp” sp. z o.o. w Krakowie.

Ma spory dorobek naukowy, opublikował ok. 30 artykułów (wielokrotnie w czasopiśmie PAN), oraz referatów na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Wykonał samodzielnie lub był współtwórcą ok. 200 prac naukowo-badawczych.

Prowadzi działalność konsultacyjną i projektową. Jest członkiem wielu organizacji naukowo-technicznych (PZiTb, Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, Międzynarodowe Stowarzyszenie Mechaniki Gruntów i Fundamentowania i inne).

Andrzej J. Duda

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1942 roku. Politechnikę Krakowską ukończył w 1965 roku uzyskując dyplom magistra inżyniera.

W latach 1978-1980 studiował ekonomikę i organizację eksportu budownictwa na dwuletnim Studium Podyplomowym organizowanym przez Akademię Ekonomiczną w Krakowie.

Pracę zawodową rozpoczął w 1965 roku w Wojewódzkim Zarządzie Dróg Publicznych w Opolu na stanowisku zastępcy kierownika Rejonu Eksploatacji Dróg Publicznych w Brzegu.

W latach 1967-1977 był zastępcą dyrektora w Opolskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego Nr 1 i zajmował się m. in. koordynacją robót budowlanych, pełnił funkcje kierownicze na wielkich budowach (Cementownia Strzelce Opolskie, Zakłady Farmaceutyczne w Berlinie Zachodnim). W latach 1977-1981 pełnił funkcję naczelnego dyrektora Wojewódzkiego Zrzeszenia Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, gdzie wykazał się następującymi inicjatywami inwestycyjno – budowlanymi:

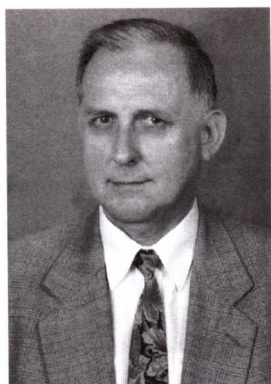
- *rekonstrukcja miast: Opole, Leśnica, Głogówek,*
- *rozbudowa infrastruktury komunalnej (układy komunikacyjne, gospodarka wodno-ściekowa, ciepłownictwo, gazownictwo bezprzewodowe itp.),*
- *podjęcie eksportu usług techniczno-budowlanych na terenie RFN.*

Kolejno, jako kierownik Rynku Niemieckiego w Przedsiębiorstwie Eksportu Usług Technicznych „Opex Opole” realizował wiele zadań inwestycyjnych na terenie Niemiec. W 1990 roku założył w Opolu Zakłady Techniczno-Budowlane „Polbau”, których jest właścicielem.

W chwili obecnej „Polbau” to firma o ustalonej pozycji na rynku niemieckim, od kilku lat działa też na rynku polskim.

Andrzej Duda jest również założycielem Firmy Budowlanej Albimex – GmbH w Dreźnie, a w 1992 roku powołał charytatywną Fundację Polbau.

Zbigniew Gąszczyk

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1943 roku w Mnikowie. W latach 1962 - 1968 studiował na Politechniki Krakowskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera.

Już w czasie studiów pełnił funkcje: starosty roku, przewodniczącego R.W. ZSP PK, wiceprezesa RU ZSP i prezesa RU ZSP PK.

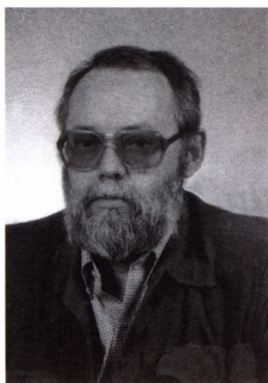
Od 1964 roku - stypendysta naukowy. W latach 1967 - 1970 członek Rady Naczelnej ZSP.

Pracę zawodową rozpoczął w Katedrze Konstrukcji Budowlanych Wydziału Architektury PK.

Od 1969 roku pracował w budownictwie i szkolnictwie wyższym na terenie Cieszyna oraz Bielska-Białej. W latach 1971- 1973 zdobył państwowe uprawnienia budowlane, wykonawcze i projektowe. W latach 1971-1980 był dyrektorem administracyjnym Filii Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie, projektantem i koordynatorem budowy tego ośrodka. W latach 1981-1994 był dyrektorem naczelnym Wojewódzkiego Zarządu Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Bielsku-Białej, był prezesem Zarządu Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. w Bielsku-Białej.

Ma uprawnienia rzeczoznawcy budowlanego, jest biegłym sądowym z zakresu budownictwa (szkoły górnicze) oraz uprawnionym rzeczoznawcą w zakresie ochrony zabytków.

Jest odznaczony Honorową Odznaką Politechniki Krakowskiej i Złotą Odznaką ZSP.

Edward Grodzki

Absolwent Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej

Obecnie Wydział Inżynierii Środowiska

Urodził się w 1950 roku w Poznaniu. Ukończył Wydział Inżynierii Środowiska Politechniki Krakowskiej, uzyskując dyplom inżyniera.

W latach 1972-1974 pracował w Z.R.A. i T. Polkat w Gdyni, następnie w latach 1974-1989 w PRI Budostal 5 w Krakowie. W 1989 roku utworzył firmę pod nazwą Krakowski Zakład Termoenergetyczny S.A. w Krakowie.

Przeprowadził ucieplnienie Politechniki Krakowskiej wraz z zaprojektowaniem i wykonaniem pełnego monitoringu wymiennikowni, służących m. in. do celów dydaktycznych.

Zmarł w 2000 roku.

Andrzej Hamarnik

Absolwent Wydziału Mechanicznego

W 1975 roku ukończył Wydział Mechaniczny Politechniki Krakowskiej z dyplomem magistra inżyniera.

W 1980 roku awansował na stanowisko dyrektora technicznego ZPC „San” w Jarosławiu i rozpoczął kilkunastoletnie kierowanie sprawami technicznymi przedsiębiorstwa, w tym działaniami innowacyjno-inwestycyjnymi. Zakłady „San” stały się w tym czasie jednym z najnowocześniejszych zakładów cukierniczych w Europie i w 1994 zostały włączone do grupy UNITED BISCUITS, jednego z największych koncernów produkujących pieczywo cukiernicze.

Jest laureatem konkursów technicznych w branży maszyn przemysłu spożywczego.

Działa również we władzach wojewódzkich NOT i SITS.

Stanisław Kajfasz

**Absolwent Wydziału
Budownictwa Lądowego (1947)**

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

**Absolwent Wydziału
Budownictwa Wodnego (1948)**

Obecnie Wydział Inżynierii Środowiska

Kolejne szczeble kariery zawodowej:

- *młodszy asystent Akademii Górniczo-Hutniczej (1945–1948),*
- *st. asystent w Instytucie Techniki Budowlanej (1949–1953),*
- *st. inspektor w Ministerstwie Budownictwa Przemysłowego (1953–1956),*
- *adiunkt w Zakładzie Budownictwa PAN (1956–1958),*
- *docent, profesor i zastępca dyrektora w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN (1958–1992),*
- *podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa (1992–1994),*
- *wiceprzewodniczący Wydziału IV-Nauk Technicznych w Polskiej Akademii Nauk (2000).*

Kariera naukowa:

- *doktor nauk technicznych - Politechnika Warszawska (1956)*
- *tytuł profesora nadzwyczajnego (1967)*
- *staże naukowe w Cement och Betong Institutet, Szwecja (1958), w Cement and Concrete Association, Londyn (1960), Centre Experimentale des Recherches et d'Etudes du Batement, Paryż (1963).*

Ważnym elementem kariery naukowej było członkostwo w licznych organizacjach międzynarodowych – RILEM, FIP ISO. Był również członkiem i przewodniczącym różnych rad naukowych.

Jest autorem 150 publikacji, współautorem dwóch książek. Jego prace badawcze dotyczą zwłaszcza zespolonych konstrukcji betonowych,

zastosowania włókien szklanych do sprężania betonu, odkształceń i naprężeń w konstrukcjach sprężonych, trwałości i zabezpieczeń cięgien w konstrukcjach sprężonych, kompozytów betonowych.

Wykładał w Międzynarodowym Centrum Nauk Mechanicznych w Udine we Włoszech (1978) i na studiach podyplomowych w Hawanie (1980).

Jest ekspertem w sprawach oceny stanu technicznego hal przemysłowych (Fasty, Kalisz), mostów sprężonych (Szczecin, Bydgoszcz), projektowania zabezpieczeń systemu sprężającego budynku bezpieczeństwa reaktora jądrowego.

W latach 1984–1993 był przewodniczącym Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, członkiem honorowym PZITB.

W latach 1972–1998 sekretarz i wiceprzewodniczący Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN.

Odznaczony Honorową Odznaką Politechniki Krakowskiej.

Bolesław Kierski

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się 4 lipca 1920 roku we Lwowie, w którym ukończył w 1938 roku VIII Państwowe Gimnazjum im. Króla Kazimierza Wielkiego i rozpoczął studia na Politechnice Lwowskiej. Aresztowany w 1943 roku za działalność niepodległościową przebywał, w obozach koncentracyjnych Auschwitz-Birkenau i Buchenwald.

Po wyzwoleniu kontynuował studia na Politechnice Krakowskiej, uzyskując w roku akademickim 1948/49 dyplom inżyniera budownictwa lądowego i magistra nauk technicznych. Pracował w Katedrze Wytrzymałości Materiałów Budowlanych i Statyki Budowli tej uczelni jako starszy asystent.

Od połowy 1950 roku pracował w Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, a od połowy 1960 roku między innymi w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Urzędzie Rady Ministrów, Ministerstwie Gospodarki Materiałowej i Paliwowej.

Pełniąc odpowiedzialne funkcje w administracji centralnej, a po przejściu na emeryturę będąc doradcą sejmowej komisji zajmującej się problemami gospodarki przestrzennej, budownictwa i mieszkalnictwa w VIII, IX, X kadencji Sejmu PRL i I, II i III kadencji Sejmu RP wpływał na decyzje dotyczące kluczowych sprawach polityki budowlanej państwa.

Był sekretarzem i członkiem wielu komisji rządowych, członkiem rad naukowych Instytutu Techniki Budowlanej oraz Instytutu Organizacji i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego a także rad przy ministrach budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych oraz gospodarki przestrzennej i budownictwa. Jako stypendysta Fundacji Forda studiował

w RFN, uzyskał specjalizację II stopnia, ukończył seminarium w zakresie gospodarki materiałowej w Instytucie Doskonalenia Kadr i Administracji Państwowej. Był członkiem prezydium Komisji Materiałów Budowlanych przy ZG PZI i TB, a także redakcji czasopisma, „Inwestycje i budownictwo”.

Jest autorem około 500 artykułów problemowych na temat budownictwa i gospodarki materiałowej, dwóch podręczników dla szkół rzemiosł budowlanych i techników budowlanych.

W 1993 roku został wyróżniony specjalną nagrodą Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa „Za zasługi dla budownictwa”, przyznaną za upowszechnianie informacji ekonomicznych i technicznych w czasie 40-letniej bogatej i owocnej działalności publicystycznej.

Za osiągnięcia w wieloletniej, aktywnej działalności zawodowej i społecznej odznaczony Krzyżem Komandorskim, Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Kawalerskim OOP, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Oświęcimskim, Medalem Zwycięstwa i Wolności 1945r., Odznaką Weterana Walk o Niepodległość, Złotą Odznaką Zasłużony dla Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Złotą Odznaką Zasłużony dla Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej, Złotymi Odznakami Honorowymi NOT, PZI i TB, SITPMB.

Stanisław Kos

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się 17 marca 1938 roku w Nawojówce koło Nowego Sącza. Po ukończeniu Technikum Kolejowego w Nowym Sączu, w latach 1956 - 1961 studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera.

Pracę zawodową rozpoczął w 1961 roku jako starszy konstruktor w Fabryce Wagonów „Świdnica” gdzie następnie w latach 1965-1995 pracował jako główny konstruktor, zaś w latach 1996-2001 jako specjalista konstruktor.

Jest współtwórcą 49 typów wagonów towarowych i 23 typów kontenerów, a także autorem lub współtwórcą 9 patentów i 9 wzorów użytkowych z zakresu konstrukcji wagonów i kontenerów.

Był autorem i głównym negocjatorem przy ustalaniu założeń i warunków technicznych do kontraktów na wagony towarowe i kontenery, eksportowane w latach 1967-1995 przez Fabrykę Wagonów „Świdnica” do Anglii, Czechosłowacji, Maroka, Szwecji, USA, Węgier, Ukrainy i ZSRR.

W 1985 roku uzyskał specjalizację zawodową II stopnia w zakresie konstrukcji wagonów towarowych i kontenerów. Był w 1988 roku głównym organizatorem ogólnokrajowej konferencji i redaktorem biuletynu „Historia rozwoju konstrukcji i produkcji wagonów towarowych w Polsce”.

W latach 1997-2001 współpracował z ramienia Fabryki Wagonów „Świdnica” z Centrum Naukowo-Technicznym oraz Komitetem Organizacji Współpracy Kolei (ОСЖД) w Warszawie w zakresie normalizacji taboru kolejowego, po czym przeszedł na emeryturę.

Tomasz Kowalski

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1953 roku w Krakowie w rodzinie artystów plastyków o tradycjach historycznych i kulturalnych.

Studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej; w czasie studiów udzielał się społecznie w Radzie Wydziałowej a następnie Uczelnianej i Okręgowej ZSP oraz AZS i PTTK. Z uwagi na „turystyczne” zainteresowania pracował w Radzie Okręgowej ZSP, zajmując się sprawami wymiany zagranicznej studentów.

Pracę zawodową rozpoczął w Biurze Podróży i Turystyki „Almatur” w Krakowie na stanowiskach: specjalista, kierownik działu, zastępca dyrektora. W 1992 roku rozpoczął pracę w „Orbisie” S.A. jako zastępca, a następnie dyrektor Oddziału Hoteli: Cracovia-Holiday Inn-Francuski-Wanda. Po restrukturyzacji od 1994 roku dyrektor „Orbis” S. A. , Oddział Hotel Cracovia.

W czasie pracy w biurze turystycznym przyczynił się do rozwoju krajowej turystyki kwalifikowanej w środowisku studenckim, wzbogacenia oferty turystycznej za granicą, organizował rejsy po Morzu Czarnym i Śródziemnym, dookoła Europy, a także pierwsze wyjazdy narciarskie do Austrii. Wyprowadził z trudnej sytuacji ekonomicznej hotele: Cracovia, Holiday Inn, Francuski, Wanda. Przeprowadził restrukturyzację i usamodzielnienie hoteli, prywatyzację firmy i wejście na giełdę. Dbą o remonty i modernizację hoteli dążąc do poprawy wizerunku hoteli i przywrócenia im dawnej świetności.

Jest członkiem Rady Nadzorczej Polskiego Radia S.A. i Zakładów Metalurgicznych w Skawina S.A. Jest również wiceprezesem Fundacji Teatru „Stu”. Działa w Polskim Zrzeszeniu Hoteli jako prezes oddziału krakowskiego, jest też członkiem Rady Towarzystwa sportowego „Wisła”.

Józef Lassota

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1943 roku. Po ukończeniu Technikum Samochodowego w Rzeszowie rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, które ukończył w 1968 roku, uzyskując dyplom magistra inżyniera mechanika.

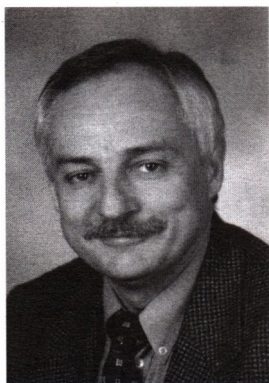
W 1975 roku ukończył studia podyplomowe na Politechnice Łódzkiej.

W latach 1968-1970 pracował w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Mielcu. W latach 1970- 1980 pracował w OBR „CEBEA” i Centrum Ośrodka Chłodnictwa gdzie awansował na stanowisko zastępcy dyrektora. W latach 1990-1992 zajmował stanowisko dyrektora Urzędu i wojewody w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie. W latach 1992-1998 był prezydentem Krakowa. W latach 1997-2001 był posłem na Sejm RP III kadencji.

Działalność zawodowa to konstrukcje i badania agregatów chłodniczych i wymienników ciepła, pierwsze prace nad pompami ciepła i ich wdrożenie, ok. 20 publikacji, 4 patenty.

W działalności administracyjnej – wdrażanie nowych metod zarządzania miastem, opracowanie nowych systemów rozwoju infrastruktury komunalnej, prywatyzacja firm komunalnych, przygotowanie inwestycji strategicznych w Krakowie (szczególnie komunikacyjnych).

Na uwagę zasługuje jego działalność w strukturach samorządowych – Unii Metropolii Polskich i Związku Miast Polskich. Specjalista z zakresu funkcjonowania samorządu.

Stanisław Loos

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1952 roku w Krakowie. W 1971 roku ukończył X Liceum Ogólnokształcące w Krakowie, następnie w latach 1971 – 1977 studiował na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej uzyskując dyplom magistra inżyniera.

Pracę zawodową rozpoczął w 1978 roku w PBP Chemobudowa – Kraków gdzie pracował kolejno jako: kierownik budowy, kierownik KGR, zastępca dyrektora i dyrektor.

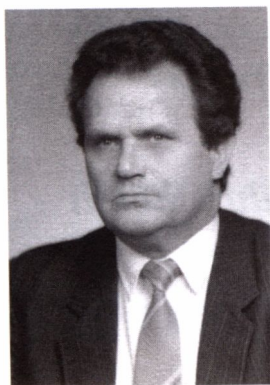
Od 1991 roku pracuje w ZTB Polbau – Opole, obecnie jako kierownik KGR w Kolonii w Niemczech.

Do jego najważniejszych osiągnięć zawodowych należą:

- realizacja budów (AGH, PK),*
- od 1981 roku Garbarnia Niepołomice, RSW Prasa, Stopień wodny „Kościuszko”, budownictwo mieszkaniowe,*
- realizacja ok. 130 obiektów w Niemczech, m.in. os. mieszkaniowe Köln – Porz, Brühl, Beethovenpark Bonn, elektrownia w Niederaußen, Dom Prasy – Neven Dumont Haus.*

Odnaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi ZHP, odznaką za pracę społeczną dla miasta Krakowa, odznaką Zasłużony dla Budownictwa oraz srebrnym medalem Zasłużony dla Energetyki.

Może się poszczycić dwudziestoletnią (1963 – 1983) pracą instruktorską w Związku Harcerstwa Polskiego.

Jan Maciaś

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1940 roku. Po ukończeniu Technikum Budowlanego rozpoczął studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej, które ukończył w 1969 roku, uzyskując dyplom magistra inżyniera.

W 1982 roku został powołany na stanowisko dyrektora PBP Budostal 2 i funkcję tę pełnił do śmierci. W 1989 roku ukończył studia podyplomowe na Akademii Ekonomicznej w Krakowie. W 1979 roku uzyskał tytuł mistrza racjonalizacji MB i PMB. Kierował budową Walcowni Blach Karoseryjnych w Bochni, a w 1996 roku budową systemu ciągłego odlewania stali w HTS.

Zmarł nagle w styczniu 2000 roku.

Mieczysław Markiewicz

Absolwent Wydziału Chemii

*Obecnie Wydział Inżynierii
i Technologii Chemicznej*

Urodził się w 1958 roku w Krośnie. W 1973 roku jako laureat I miejsca na Olimpiadzie Chemicznej został przyjęty bez egzaminów wstępnych do LO im. M. Kopernika w Krośnie. W 1975 r. złożył z wynikiem bardzo dobrym egzamin maturalny i rozpoczął studia wyższe na Wydziale Chemicznym Politechniki Krakowskiej. W 1983 roku uzyskał tytuł magistra inżyniera chemii o specjalności inżyniera chemiczna i procesowa. W 1996 roku ukończył również studia podyplomowe na Akademii Ekonomicznej w Krakowie w zakresie rachunkowości i finansów.

W 1984 roku podjął prace w Rafinerii Nafty „Jedlicze”, szybko awansując do stanowiska zastępcy szefa produkcji. W 1990 roku został powołany na stanowisko dyrektora Przedsiębiorstwa Państwowego Rafineria Nafty „Jedlicze”, a po jego przekształceniu w Spółkę Akcyjną wszedł w skład jej pierwszego Zarządu jako prezes i dyrektor naczelny. W maju 1998 roku został ponownie powołany na tę funkcję, na trzyletnią kadencję. Autor licznych patentów i wniosków racjonalizatorskich.

W uznaniu jego osobistych zasług dla rozwoju gospodarczego regionu Podkarpacia, lokalna prasa nadała mu w 1995 roku tytuł „Człowieka Roku” na Podkarpaciu.

Za swój sukces zawodowy uważa fakt, że w okresie trudnych przemian gospodarczych w Polsce, kierowana przez niego Rafineria Nafty „Jedlicze” S.A. zdołała utrzymać pozycję liczącego się producenta olejów i specyfików smarowych, a także zmienić wizerunek z przestarzałe-

go technologicznie przedsiębiorstwa w firmę inwestującą w nowoczesne technologie, bezpieczne i przyjazne dla środowiska naturalnego, czego efektem jest uzyskany w 1998 roku tytuł „Lidera Polskiej Ekologii”.

Żonaty, dwie córki.

Andrzej J. Martynuska

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Po ukończeniu w 1968 roku Liceum Ogólnokształcącego w Mielcu, w latach 1968-1973 studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej i otrzymał dyplom magistra inżyniera.

Pracę zawodową rozpoczął w 1974 roku w Biurze Studiów i Projektów Energetycznych „Energoprojekt” w Krakowie od stanowiska asystenta, później pracował jako starszy projektant – zastępca kierownika pracowni.

Od 1990 roku do chwili obecnej piastuje stanowisko dyrektora Wojewódzkiego Biura Pracy, od 1 stycznia 1993 roku - Wojewódzkiego Urzędu Pracy. W 1994 roku zdobył uprawnienia budowlane, zezwalające na samodzielną pracę na stanowisku starszego projektanta w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. W 1981 roku zdał państwowy egzamin z języka angielskiego, a w 1995 roku egzamin na członka rad nadzorczych spółek skarbu państwa.

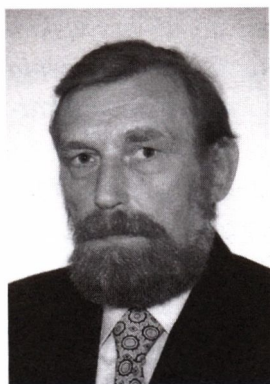
Ma znaczące osiągnięcia zawodowe. Wdrożył, we współpracy z Wojskową Akademią Techniczną, stosowaną do dzisiaj technikę komputerowego wspomagania projektowania.

Opatentował wynalazek „Układ do stawiania konstrukcji, a zwłaszcza elektromagnetycznych, na dachach budynków o ograniczonym polu montażu”.

Przyczynił się do tworzenia systemu Urzędów Pracy, za osiągnięcia w tej dziedzinie w 1993 roku otrzymał Nagrodę Specjalną I stopnia Kierownika Krajowego Urzędu Pracy.

Rozwinął też współpracę z partnerami zagranicznymi–brytyjskim –w ramach projektu Banku Światowego TOR-2 dotyczącego tworzenia systemu informacyjnego zarządzania, opracowania i wdrożenia wskaźników efektywności działania.

Jest współautorem opracowania i organizatorem kursu dla kadry kierowniczej „Doskonalenie umiejętności kierowniczych”.

Karol Marzec

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1950 roku w Krakowie. Po ukończeniu Technikum Poligraficzno-Księgarskiego podjął pracę w Drukarni UJ na stanowisku maszynisty offsetowego.

W latach 1972–1975 pracował w Drukarni Związkowej.

W 1975 roku rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, jednocześnie uruchomił punkt poligraficzny przy Prokuraturze Wojewódzkiej w Krakowie .

W latach 1980–1984 prowadził własny zakład rzemieślniczy „Wyroby wiklinowe”, po czym powrócił do poligrafii, uruchamiając zakład poligraficzny na Akademii Rolniczej.

W 1991 roku założył własną drukarnię „Colonel” s.c., która działa do chwili obecnej i jest jednym z największych i najnowocześniejszych tego typu zakładów prywatnych w Krakowie.

Samodzielnie zorganizował w Krakowie 7 zakładów poligraficznych, jest właścicielem drukarni o najnowocześniejszym w Krakowie parku maszynowym.

Jest działaczem społecznym, udzielającym się szczególnie na osiedlu Biały Prądnik Wschód.

Odnznaczony Złotą Odznaką za pracę społeczną dla miasta Krakowa oraz Medalem XX – lecia PRL .

W chwili obecnej wspiera finansowo Klinikę prof. Dziatkowiaka i działa w innych fundacjach, wspomaga Technikum Poligraficzno-Księgarskie i szkoli przyszłych poligrafów.

Ryszard Masłowski

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1954 roku w Gorlicach. Studiował na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej, uzyskując w 1978 roku dyplom magistra inżyniera.

Pracę zawodową rozpoczął w 1978 roku na Politechnice Krakowskiej w Instytucie Mechaniki Budowli.

W 1987 roku obronił pracę doktorską „Skuteczność wybranych typów tłumików mechanicznych drgań budowli wieżowych” pod kierunkiem prof. dr. hab. Janusza Kaweckiego.

Jest członkiem senatu PK i członkiem Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

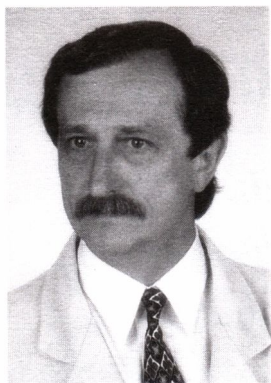
Od 1980 roku członek NSZZ „Solidarność”, wiceprzewodniczący Krajowej Komisji Rewizyjnej NSZZ „Solidarność”, koordynator prac nad „Programem AWS dla regionu krakowskiego” w 1997 roku.

Wiceprezes Spółki „Małopolska Press” wydającej „Tygodnik AWS”.

Członek Rady Nadzorczej Polsko–Amerykańskiego Funduszu Przedsiębiorczości .

Od 1998 roku sprawował funkcję wojewody krakowskiego a od roku 1999 roku do 2001 był wojewodą małopolskim.

Żona Kazimiera, absolwentka PK, syn Mateusz, córka Elżbieta.

Antoni Matyasik

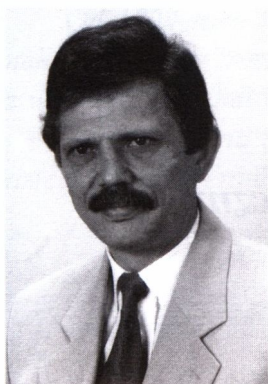
Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1947 roku w Krakowie. W 1966 roku ukończył Technikum Poligraficzne w Krakowie i rozpoczął pracę w Drukarni Prasowej.

Od 1973 roku pracował w Spółdzielni Poligraficznej jako szef produkcji, a następnie prezes Spółdzielni. W 1975 roku podjął studia wieczorowe na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej i ukończył je w 1979 roku z dyplomem magistra inżyniera. Od 1983 roku prowadzi własną działalność gospodarczą w Krakowie, zatrudniając 60 osób.

Odnaczony Srebrną Odznaką za pracę społeczną dla miasta Krakowa.

Żonaty, dwóch synów.

Tadeusz Murzyn

***Absolwent Wydziału
Budownictwa Lądowego***

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1952 roku w Raciborzu. Wydział Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej ukończył w 1978 roku, uzyskując dyplom magistra inżyniera, po czym, w 1983 roku ukończył studia podyplomowe.

W latach 1978–1979 pracował w budownictwie mieszkaniowym w KPБ, a w latach 1979–1981 w budownictwie przemysłowym Budostal – 2. Brał udział w realizacji takich inwestycji jak Huta Katowice i Huta Ostrowiec. Od 1981 roku zajmuje się rewaloryzacją zabytków Krakowa, początkowo jako inspektor nadzoru a od 1992 roku jako dyrektor Zarządu Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa.

Ma znaczący wkład w odnowę zabytków Krakowa.

Paweł Orkisz

Wydział Mechaniczny

Urodził się w 1955 roku w Wadowicach. W latach 1974–1981 studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej.

Już w czasie studiów rozpoczął działalność wydawniczą i artystyczną. Był redaktorem kilku popularnych śpiewników studenckich (m.in. politechnicznego „Niedźwiadka” i „Bobra”) oraz wielu pism studenckich (m.in. „Peka”, „Kornik”, „Magazyn Studencki”).

W 1984 roku został laureatem III nagrody Studenckiego Festiwalu Piosenki. Zdobył również Grand Prix Bazuna’ 1984, Yapa’ 1984, a także I miejsce na festiwalu Sacrosong w Mistrzejowicach w 1984 roku. Od 1985 roku jest członkiem Związku Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR. Napisał wiele piosenek, w tym popularne wśród młodzieży „Przechyły” i „Karabin”. W czasie stanu wojennego wydał w „tzw”. drugim obiegu kasety: „Nie zginęła puki my” i „Komentarz”.

Przez pewien czas mieszkał w Gdańsku gdzie śpiewał m.in. w Czarnej Sali Teatru Wybrzeże koncert Włodzimierza Wysockiego i z Kapelą Salonową „Baron” z którą nagrał kilka kaset, m.in. „Ballady o miłości”, „Piosenki i romanse”, „Ballady kolędowe”.

Po 1990 roku powrócił do pracy dziennikarskiej, zainteresował się rynkiem kapitałowym i działalnością promocyjną (public relations) na rynku finansowym.

Ukończył Studium PR na AE w Krakowie. Pracował, jako główny specjalista ds. PR w Foksal NFI.

Od 1994 roku jest redaktorem naczelnym miesięcznika „Nasz Rynek Kapitałowy” oraz kwartalnika „Rynek Terminowy”, współpracuje z wieloma pismami ekonomicznymi.

Żonaty – żona Izabela jest aktorką i producentem filmowym, troje dzieci: Piotr, Weronika, Natalia.

Krzysztof Pierzchała

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1950 roku w Radomiu. W latach 1968–1973 studiował na Wydziale Budownictwa Lądowego PK uzyskując tytuł magistra inżyniera.

Pracę zawodową rozpoczął w 1973 roku jako pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Dróg, Kolei i Mostów na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej.

Z kolei, w 1984 roku, podjął pracę w Exbudzie S.A. w Kielcach, pracując na terenie RFN, a następnie zatrudnił się w Biurze Handlu Zagranicznego Chemobudowa Kraków.

Od 1992 roku jest założycielem i współudziałowcem Firmy Signalco Ltd. specjalizującej się w technice drogowej, a równocześnie, od 1994 roku do chwili obecnej jest dyrektorem i prezesem Zarządu Konsorcjum Drogowo-Mostowego Autostrada S.A. .

Jest laureatem Złotej Karty Sewa Vitam za wybitne zasługi w działaniu na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego a także członkiem Komisji Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego pod kierownictwem premiera.

W 1997 roku został wybrany na prezesa Przemysłowo-Handlowej Izby Budowlanej, a także od 1997 roku, jest członkiem Rady Gospodarczej przy Wojewodzie Krakowskim.

Autor licznych opracowań naukowych i publikacji, głównie w czasopiśmie branżowym „Drogownictwo”, a także rozwiązań technologicznych oraz kilkunastu pionierskich rozwiązań w dziedzinie inżynierii ruchu zrealizowanych w Polsce po raz pierwszy.

Romuald Przytuła

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1937 roku. Studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej ukończył w 1960 roku, uzyskując tytuł magistra inżyniera.

W 1960 roku rozpoczął pracę na Wydziale Remontowym Huty im. T. Sendzimira w charakterze mistrza remontów.

W HTS pracuje nieprzerwanie na różnych stanowiskach, m.in. jako kierownik Działu Inspekcji w pionie Głównego Mechanika, od 1993 roku jako Główny Inżynier ds. Technicznych, a od 1995 roku do chwili obecnej jako Główny Mechanik HTS.

Jest twórcą wielu rozwiązań technicznych, w tym również patentów. Za rozwiązania ważnych dla Huty problemów technicznych otrzymał nagrody Dyrektora Naczelnego Huty im. Sendzimira.

Od 1962 roku aktywnie pracuje w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, zwłaszcza w Ogólnopolskiej Sekcji Eksploatacji Maszyn i Urządzeń przy Zarządzie Głównym SIMP.

Aktualnie przewodniczący Komitetu Zakładowego SIMP przy HTS. Aktywnie uczestniczy w pracach Federacji SNT NOT przy HTS.

Za działalność społeczną odznaczony Złotą Honorową odznaką NOT oraz srebrną Honorową Odznaką SIMP.

Krzysztof Rusiniak

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Wydział Mechaniczny Politechniki Krakowskiej ukończył w 1976 roku. Już podczas studiów udzielał się w KU AZS (sekcja judo) i ZSP (tańce towarzyskie) oraz Komisji Kultury i Komisji Rewizyjnej.

Pracę zawodową rozpoczął w TPS i SSPK oraz w Krakowskim Oddziale NOT, budując m.in. najwyższy wieżowiec w Krakowie. Równocześnie prowadził sekcję judo KS AZS Kraków.

Po zakończeniu pracy w Politechnice Krakowskiej w 1989 roku założył przedsiębiorstwo ogrodnicze „Polsad” oraz przedsiębiorstwo budowlane „Mekrol”. Obydwa przedsiębiorstwa, rozwijane systematycznie metodą „krok za krokiem”, osiągają coraz bardziej znaczące sukcesy.

Jednocześnie, na 2,5-hektarowym obszarze „Polsadu”, uruchomił w ostatnich latach hipoterapię i rekreację konną, cztery integracyjne place zabaw oraz tyżworolnię w ramach powstającego Skate Parku.

Osiągnął duży sukces i pełną satysfakcję, pracując w Radzie Miasta Krakowa jako przewodniczący Rady Dzielniczy III. Od paru lat jest również członkiem Kontakt Klubu – jednego z klubów biznesu w Krakowie.

Czesław Ryszewski

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1934 roku w Kołomyi. W latach 1952-1958 studiował na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej. Studia zakończył dyplomem magistra inżyniera.

Pracę zawodową rozpoczął w 1957 roku w Zespole Budownictwa Specjalnego BORM w Bielsku -Białej.

W latach 1960-1964 pracował w P.B.Ch. Chłodnie Kominowe Gliwice na budowach w Elektrowni Siersza i Elektrowni Turów, od 1964 roku , jako projektant i główny projektant w tej samej firmie.

W 1980 roku awansował na stanowisko zastępcy dyrektora ds. technicznych, a w 1992 roku został wiceprezesem, dyrektorem technicznym P.B.Ch. Chłodnie Kominowe S.A. Gliwice.

Ma swój wkład w rozwój konstrukcji i techniki chłodnictwa przemysłowego w Polsce, w tym chłodni wentylatorowych i kominowych hiperboloidalnych.

Jest autorem projektów ok. dwudziestu chłodni hiperboloidalnych, a również twórcą nowoczesnej technologii budowy chłodni wentylatorowych.

Otrzymał kilka nagród resortowych i branżowych. W 1978 roku zespołowa nagroda państwowa za opracowanie technologii wznoszenia chłodni hiperboloidalnych.

Piotr Skalski

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1952 roku w Krakowie. Ukończył Technikum Komunikacyjne w Krakowie ze specjalnością–budowa dróg i mostów, po czym rozpoczął studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej zakończone dyplomem magistra inżyniera w 1982 roku.

Pracę zawodową rozpoczął od założenia Zakładu Produkcji Materiałów Budowlanych i Usług Budowlanych w Krzysztoforzycach koło Kocmyrzowa, którą z czasem przekształcił w Firmę Budowlano-Handlową „Skalski” z siedzibą w Krakowie (rok założenia 1982).

Firma wykonuje pełny zakres usług budowlanych.

W 1996 roku podpisał umowę dealerską z Firmą Commercial Intertech S.A.- Astron Building Systems z Luksemburga, z którą obecnie montuje konstrukcje stalowe wraz z lekkimi obudowami.

Od 1996 roku jest również dealerem „Renault” i współwłaścicielem Firmy Koncesjoner Renault – M.Bień & P.Skalski S.j.

W 2000 roku podpisał umowę z T.C. Dębica S.A. na wybudowanie i wynajem Centrum Logistycznego w Tarnowie o pow. 30 000 m² .

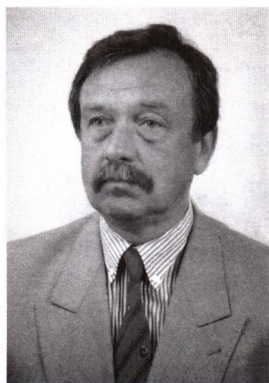
Piotr Skalski jest laureatem wielu nagród i wyróżnień:

- Nagroda w Konkursie „Budowa Roku” w 1998, 1999, 2000 roku organizowanym przez Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa,
- „Krakowski Dukat” przyznany przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Krakowie w kategorii „Właściciel Firmy”,
- Certyfikat „Przedsiębiorstwo Fair Play” za 1999, 2000, 2001 rok przyznany przez Krajową Izbę Gospodarczą,

- „Hermes 2000” od Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej,
- „Drabinka Sukcesu” od Muratora Plus.

Piotr Skalski należy do następujących stowarzyszeń i organizacji:

- *Stowarzyszenie Przedsiębiorców Miasta Krakowa „Biznes Klub”,*
- *Krakowski Klub Kontakt,*
- *Krakowskie Bractwo Kurkowe,*
- *Izba Przemysłowo-Handlowa,*
- *Business Center Club.*

Tomasz Stella-Sawicki

Absolwent Wydziału Chemii

*Obecnie Wydział Inżynierii
i Technologii Chemicznej*

Urodził się w 1949 roku w Siemianowicach Śląskich. W 1967 roku ukończył V Liceum Ogólnokształcące w Krakowie.

W latach 1967 – 1974 studiował na Wydziale Chemicznym Politechniki Krakowskiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera. Pracę zawodową rozpoczął w 1974 roku od stanowiska technologa w Przedsiębiorstwie Doświadczalno – Produkcyjnym „Naftochem”. W latach 1975 – 1988 pracował jako technolog, a następnie główny projektant i kierownik zespołu projektowego w Pracowni Inżynierii Wodnej i Ochrony Środowiska Biura Projektowego „Bipronaft” w Krakowie.

Od 1988 roku do chwili obecnej jest dyrektorem Biura Projektów „TSS” sp. z o.o. w Krakowie.

W trakcie pracy zawodowej odbył specjalistyczne szkolenia i staże:

- *Studium Podyplomowe na Politechnice Krakowskiej z zakresu inżynierii środowiska;*
- *szkolenie zorganizowane przez ZGPZiTS, poświęcone ochronie powietrza atmosferycznego;*
- *szkolenie menedżerskie w Anglii, w firmie John Brawn PLC oraz w Westminster University.*

Opracował wiele projektów z zakresu techniki rafineryjnej oraz ochrony środowiska, np. stripping wód kwaśnych dla Rafinerii Nafty Gdańsk i Jedlicze; rozbudowa i modernizacja parków zbiorników w RN

Gdańsk, Jedlicze, Płock, Trzebinia, Czechowice; instalacja do regeneracji H_2SO_4 w Zakładach Chemicznych w Oświęcimiu; oczyszczalnia ścieków w RN Gdańsk, Gorlice, Płock, Jedlicze, Trzebinia, Jasło; spalarnia odpadów w RN Jasło, Jedlicze, Płock, Gdańsk; hermetyzacja baz paliw i parków zbiornikowych w RN Gdańsk, Płock, Czechowice, Trzebinia, Gorlice, Porta Petrol w Świnoujściu i Pronar Białystok.

Jest również organizatorem specjalistycznego biura inżynierskiego oferującego najnowocześniejsze technologie z zakresu techniki rafineryjnej i ochrony środowiska.

Edward Surówka

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1939 roku w Krakowie, maturę zdał w 1957 roku w V Liceum Ogólnokształcącym, po czym rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej zakończone dyplomem magistra inżyniera mechanika.

Lata 1962-1987 to praca w Krakowskich Zakładach Farmaceutycznych „Polfa” jako stypendysta, stażysta, specjalista, zastępca głównego mechanika, kierownik Zakładu Doświadczalnego Mechanizacji Przemysłu Farmaceutycznego, zastępca dyrektora ds. technicznych. W 1987 roku objął stanowisko dyrektora OBR-Mechanizacji Przemysłu Farmaceutycznego, a od 1990 roku pełnił funkcję dyrektora naczelnego Krakowskich Zakładów Farmaceutycznych „Polfa”.

W czasie sprawowania funkcji dyrektora naczelnego Zakłady zostały w 1994 roku przekształcone w spółkę akcyjną skarbu państwa, a w 1997 roku sprywatyzowane, co jest niewątpliwie jednym z jego największych osiągnięć zawodowych.

Jako dyrektor krakowskiej „Polfy” przyczynił się również do wyprowadzenia Zakładów w latach 1990-1994 z listy przedsiębiorstw szkodliwych ekologicznie. Jest autorem i współautorem kilku patentów oraz kilkunastu wniosków racjonalizatorskich, za co m.in. otrzymał: tytuł Racjonalizator Produkcji (1967) i Zasłużony Racjonalizator Produkcji (1972).

Uprawia sport i na tym polu również może poszczycić się sukcesami—mistrz Polski w koszykówce w 1962 roku, tytuł zasłużony Działacz Kultury Fizycznej. Był również, w latach 1972-1989, prezesem Okręgowego Związku Koszykówki.

Został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Żonaty, syn Marek, córka Joanna.

Tadeusz Suwara

Doktorant na Wydziale Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

W 1972 roku ukończył Wydział Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej, a w 1979 roku uzyskał stopień „Master of Science” Instytutu Politechnicznego w stanie Wirginia w USA.

W 1984 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych na Politechnice Krakowskiej.

Początkowo pracował w jednostkach administracji drogowej i na budowach jako inżynier budowy, kierownik robót i projektant.

W latach 1979–1986 pracował w Biurze Programu Autostrady Północ – Południe w ramach programu UNDP a w latach 1986 – 1989 w Biurze Planowania Rozwoju Sieci Drogowej jako kierownik Pracowni Programowania.

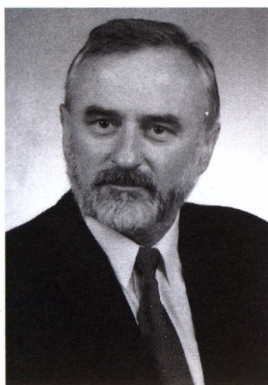
W 1989 roku został powołany na stanowisko zastępcy, a w 1994 roku na Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych. W latach 2000-2001 pracował w Instytucie Badawczym Dróg i Mostów w Warszawie, będąc pełnomocnikiem dyrektora ds. systemów zarządzania drogami – zajmował się koordynacją prac w zakresie systemów zarządzania i banku danych drogowych. W 2001 roku był prezesem Zarządu i dyrektorem Biura Projektowo-Badawczego Dróg i Mostów sp. z o.o. TRANSPROJEKT- WARSZAWA.

29 października 2001 roku został ponownie powołany na Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych.

Był twórcą reformy drogownictwa w 1992 roku i w latach 1998-1999 ustawy o finansowaniu dróg w 1997r.

Współpracuje z międzynarodowymi instytucjami finansowymi (Bank Światowy, EBOR, EBI, PHARE) w zakresie finansowania dróg.

Jest przedstawicielem Polski w Światowej Organizacji Drogowej AIPCR.

Marian Michał Szczerek

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Wydział Mechaniczny Politechniki Krakowskiej ukończył w 1974r. W latach: 1975-SOR, 1981-doktorat (Politechnika Warszawska). W latach 1981-1984-dyrektor Instytutu Teorii i Konstrukcji Politechniki Radomskiej, w latach 1984-1986 – prodziekan Wydziału Mechanicznego PR, 1996 roku-habilitacja, 1997 roku-prof. Instytutu Technologii Eksploatacji w Radomiu oraz prof. Politechniki Radomskiej.

Ekspert Unii Europejskiej ds. nauki (5th Framework Programme, 1999-2002). Od 1990 r. naczelny redaktor ogólnopolskiego periodyku naukowo-technicznego „Tribologia” z-ca red. naczelnego kwartalnika PAN-Zagadnienia Eksploatacji Maszyn, oraz członek Rady Programowej międzynarodowego czasopisma „Wear and Friction”, z-ca redaktora naczelnego zeszytów naukowych ITeE „Problemy Eksploatacji”, krajowy koordynator w programie Wersalski Projekt Rozwoju Materiałów i Standaryzacji (krajów G-7) oraz krajowy koordynator w programie Unii Europejskiej COST 516 pn. Tribology. Wiceprezes Polskiego Towarzystwa Tribologicznego.

Współtwórca Instytut Technologii Eksploatacji (ITeE kat. I wg KBN). Autor oraz współautor ok. 200 artykułów naukowych, 5 skryptów i 6 książek. Kierownik grantów KBN oraz Unii Europejskiej. Uczestnik wielu naukowych konferencji międzynarodowych, w tym kongresów europejskich i światowych (USA, Niemcy, W. Brytania, Francja, Słowacja, Czechy, Węgry, Finlandia, Rosja, Litwa, Włochy, Chiny, Belgia, Hiszpania). Autor lub współautor 17 patentów dotyczących metod i urządzeń do badania tarcia. Kierownik zespołu, który za tę aparaturę otrzymał

14 złotych i 2 srebrne medale na międzynarodowych, w tym światowych wystawach w: Brukseli, Genewie, Norymberdze, Pittsburghu, (również Grand Prix), Casablance, Londynie, Poznaniu, Budapeszcie, Łodzi. 17 patentów tej aparatury stanowi już wyposażenie wszystkich uczelni technicznych i niektórych uniwersytetów polskich oraz wielu laboratoriów przemysłowych. Całkowicie wyeliminowany został jej import, wyeksportowana została do USA, Niemiec, Chin, Izraela, Meksyku, Wietnamu i na Węgry (w 1998 roku dla ITeE nagroda Rynków Zagranicznych „Wybitny Polski Eksporter”). Instytut jest zarejestrowany jako stały dostawca UNIDO. Można obecnie mówić o ukształtowanej polskiej specjalności w tym obszarze nauki i techniki.

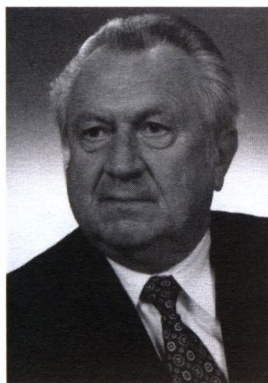
Nagrody: Ministra Nauki i Szkolnictwa, Rektorów: Politechniki Krakowskiej, Politechniki Świętokrzyskiej i Politechniki Radomskiej, Polskiego Towarzystwa Tribologicznego (za najlepszą książkę w 1997 r.).

Dyplomy: Premiera RP, Ministra Gospodarki, Przewodniczącego KBN. Miano „Radomianin roku 1996 w nauce”, laureat Medalu miasta Pittsburgha (USA). Medal im. Sendzimira dla wynalazców, Belgijski Krzyż Kawalerski, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Z wyboru: członek zw. Akademii Inżynierskiej w Polsce, czł. Sekcji Podstaw Eksploatacji PAN, członek zwyczajny American Society of Tribologists & Lubrication ENG. (USA), członek Gesellschaft für Tribologie (Niemcy), członek European Materials Research Society (Strassbourg), członek–korespondent International Tribology Council (Londyn) –reprezentant polskich tribologów w tej organizacji.

W latach 1984-1990–prezes AZS w Radomiu.

Żona Małgorzata (nauczycielka), syn Ziemowit (22 lata, student prawa, Warszawa), córka Eliza (20 lata, studentka architektury Politechniki Krakowskiej).

Ryszard Ściborowski

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1938 roku. Po ukończeniu Technikum Budowlanego w 1955 roku podjął pracę zawodową. W latach 1958-1960 odbył służbę wojskową w marynarce wojennej. W 1968 roku ukończył studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej.

W latach 1975-1977 dyrektor przedsiębiorstwa „Budostal-3”. Od 1977-1982 zastępca ds. produkcji dyrektora Zjednoczenia Budownictwa Przemysłowego „Budostal” i dyrektor Dobrowolnego Zrzeszenia Budowlanego „Budostal”.

Od 1984 roku – generalny dyrektor Biura Generalnego Koordynatora Realizacji Inwestycji Przemysłu Hutniczego – organu Ministra Budownictwa, później przedsiębiorstwa państwowego „Realbud”.

W latach 1991-2001 prezes Zarządu i generalny dyrektor – Przedsiębiorstwa Realizacji i Koordynacji Budownictwa „Realbud” sp. z o.o.

Kierował budową największych kompleksów przemysłowych w hutach: Katowice, Zawiercie, Ostrowiec, Baildon, HRS a także w Rosji w Kombinacie Metalurgicznym i w Kombinacie Petrochemicznym w Tobolsku oraz w kopalni siarki w Iraku. Otrzymał specjalne uprawnienia i pełnomocnictwa ministerialne do prowadzenia inwestycji w polskich hutach i na innych priorytetowych budowach.

Udzielał się również w pracy społecznej inicjując i nadzorując wiele ważnych dla miasta przedsięwzięć z racji wieloletniego sprawowania funkcji przewodniczącego Komisji Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska oraz członka Prezydium Rady Miasta Krakowa. Zajmował się szczególnie rozwiązaniami i inwestycjami związanymi z funkcjonowaniem miasta i ochroną jego naturalnego środowiska.

Od wielu lat pełni funkcję prezesa Klubu Sportowego „Podgórze”.

Syn Ryszard, również absolwent Politechniki Krakowskiej, jest prezesem Zarządu i dyrektorem firmy budowlanej.

Zdzisław Trawiński

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

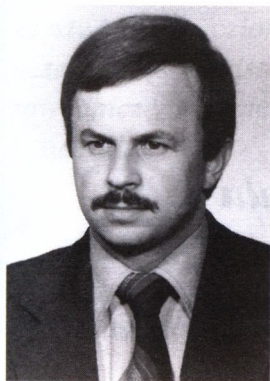
Urodził się w 1938 roku w Końskich. Ojciec, dyrektor szkoły, zginął w obronie ojczyzny w 1939 roku.

W 1961 roku ukończył Wydział Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej z dyplomem magistra inżyniera. Ukończył również w 1986 roku studium podyplomowe zorganizowane przez Politechnikę Krakowską – Konserwacja Zabytków Architektury i Urbanistyki oraz studium podyplomowe prawa administracyjnego na Uniwersytecie Jagiellońskim.

- *Pracę zawodową rozpoczął w Krakowie w 1961 roku od stanowiska inspektora nadzoru prac remontowo-rewaloryzacyjnych, kolejno w latach 1965–1972 pracował jako naczelny inżynier – dyrektor DZBM Grzegórzki,*
- *1972–1978 jako dyrektor naczelny PGM Śródmieście,*
- *od 1978 roku do chwili obecnej jako dyrektor naczelny, następnie naczelny inżynier, zastępca dyrektora Zarządu Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa.*

Całą swoją 38-letnią pracę zawodową poświęcił odnowie zabytków Krakowa. Współpracując z naukowcami z Politechniki Krakowskiej przyczynił się do wprowadzenia nowych rozwiązań architektonicznych, konstruktorskich i materiałowych do rewaloryzacji zespołów zabytkowych Krakowa, nawiązał też ścisłą współpracę z innymi uczelniami (UJ, AGH, AE, ASP) w zakresie odnowy krakowskich zabytków.

Otrzymał wiele odznaczeń państwowych, resortowych i innych, m. in.: Krzyż Kawalerski OOP, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Order św. Franciszka, Złotą i Srebrną Odznaką m. Krakowa oraz Zasłużony dla Politechniki Krakowskiej, UJ i AE.

Tadeusz Zając

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1952 roku. W latach 1971–1976 studiował na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera.

W latach 1977–1978 studiował w Wyższej Szkole Wojsk Inżynieryjno – Saperskich–Szkole Oficerów Rezerwy we Wrocławiu.

Od 1978 roku pracuje nieprzerwanie w przedsiębiorstwie „Chemobudowa–Kraków”, kolejno jako kierownik wielkiego zespołu budów w Oświęcimiu, kierownik kontraktu w Austrii, prokurent Biura Handlu Zagranicznego, wiceprezes Zarządu, dyrektor ds. produkcji, a od 1996 roku prezes Zarządu, dyrektor naczelny.

W trakcie pracy w „Chemobudowie” ukończył Studium Podypłomowe na Akademii Ekonomicznej oraz, w 1995 roku, Studium Doskonalenia Kadr Kierowniczych, zakończone egzaminem państwowym, uprawniającym do sprawowania funkcji członka Zarządu i Rad Nadzorczych.

Stanisław Zimny

Absolwent Wydziału Budownictwa Wodnego

Obecnie Wydział Inżynierii Środowiska

Urodził się w 1942 roku w Krakowie. W 1967 roku ukończył Wydział Budownictwa Wodnego Politechniki Krakowskiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera budownictwa wodnego a następnie podjął pracę w Krakowskim Przedsiębiorstwie Robót Inżynieryjnych, przechodząc kolejne szczeble kariery—od stażysty do zastępcy dyrektora ds. produkcji.

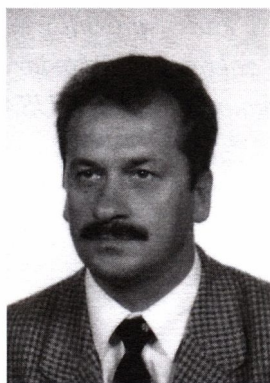
W 1983 roku został oddelegowany do pracy za granicą w Krakowskim Przedsiębiorstwie Instalacji Sanitarnych „KPIS-CRACOVIA” na stanowisku dyrektora Biura Realizacji Kontraktów w Pradze.

W 1990 roku, po wygraniu konkursu, powołany został na stanowisko dyrektora naczelnego tego przedsiębiorstwa (wówczas państwowe), by już w 1991 roku, po sprawnie przeprowadzonej prywatyzacji objął stanowisko prezesa Zarządu - dyrektora generalnego KPIS-CRACOVIA sp. z o.o. w Krakowie. Zarządem Spółki KPIS-CRACOVIA (w roku 1994 przekształconej w spółkę akcyjną) kierował do 2000 roku do momentu fuzji z HOCHTIEF Polska Sp. z o.o. w Warszawie, w wyniku której Spółka KPIS-CRACOVIA stała się Oddziałem Spółki HOCHTIEF należącej do niemieckiego koncernu budowlanego o światowym zasięgu (prowadzi działalność na wszystkich kontynentach). Po połączeniu spółek zajmuje stanowisko dyrektora HOCHTIEF Polska.

Niewątpliwie w życiu Pana Stanisława Zimnego na ostatnią dekadę przypada najbardziej twórczy i wszechstronny okres Jego bogatej kariery zawodowej oraz aktywnej działalności społecznej.

Poza pracą największą Jego pasją był i jest sport. W latach 1958-1970 osiągnął w tej dziedzinie znaczące sukcesy, szczególnie w kaja-

karstwie, jako członek reprezentacji olimpijskiej i kadry narodowej, uczestnicząc w mistrzostwach świata i Europy. Po zakończeniu kariery zawodniczej wiernie towarzyszy naszym olimpijczykom, ostatnio w USA i Australii.

Krzysztof Zuzak

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1958 roku w Krośnie, gdzie w 1977 roku ukończył Liceum Zawodowe.

W latach 1977-1983 studiował na Wydziale Transportu Politechniki Krakowskiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera. W 1983 roku rozpoczął pracę na Odcinku Sygnalizacyjnym PKP w Jaśle, a następnie, począwszy od 1985 roku, pracował w Fabryce Amortyzatorów „Polmo”, rozpoczynając karierę od stanowiska mistrza wydziału produkcyjnego.

Kolejno awansował na stanowiska:

- kierownika wydziału,*
- szefa produkcji,*
- dyrektora ds. produkcji.*

Obecnie zajmuje stanowisko dyrektora inżynierii produkcji-członka Zarządu. Pracuje w tej fabryce, ale po kolejnych przekształceniach własnościowych, jest ona teraz spółką akcyjną, w której 76% udziałów ma General Motors. Jest to spółka o nazwie Delphi Chassis Systems Krosno.

II Edycja

Mieczysław Andreasik

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodzony 11 grudnia 1948 roku w Dębicy. Tam ukończył szkołę podstawową, a w 1967 roku - Technikum Mechaniczno - Elektryczne w Rzeszowie, gdzie otrzymał dyplom technika ze specjalnością radio - telewizja. W latach 1968-73 studiował na Politechnice Krakowskiej - Wydział Budownictwa Lądowego specjalność teoria konstrukcji.

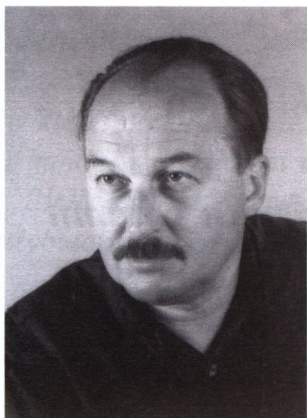
Po ukończeniu studiów, w latach 1973-1983 był pracownikiem naukowy Instytutu Materiałów i Konstrukcji Budowlanych Wydziału Budownictwa Lądowego (asystent - adiunkt). Uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych nadany w dniu 12 stycznia 1983 roku uchwałą Rady Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej. Od 1983 roku pracuje w PBM PW „FADOM” Żory jako Główny Specjalista, a później jako zastępca naczelnego inżyniera.

W latach 1987 -1991 był członkiem sekcji „Fizyki Budowli” Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. W 1986 roku otrzymał uprawnienia budowlane do wykonywania samodzielnej funkcji kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej budownictwa ogólnego i obiektów zabytkowych oraz ukończył kurs specjalistyczny mykologiczno-budowlany budownictwa ogólnego i obiektów zabytkowych. W rok później uzyskał uprawnienia rzeczoznawcy SITIG w Katowicach. W 1991 roku ukończył kurs dla kandydatów do rad nadzorczych jednoosobowych spółek Skarbu Państwa. W 1990 roku jest współzałożycielem spółki z o.o. „A-P” - Żory produkującej okna z PCV, spółki z o.o. „Thermodom” - Żory produkującej kształtki z twardego styropianu do wykonywania ścian w budownictwie. W latach następnych był współ-

założycielem spółek PPU „UNIDOM” Katowice, PPUH „Euromix” - Żory, „W. E. .A. -Poland” -Żory, KB „FADOM” - S. A. - Żory, PPUH „FABET” - Żory. W 1999 roku ukończył kurs dla kandydatów na audytorów energetycznych w budownictwie. Od 1985 roku jest członkiem PZITB Gliwice.

W latach 1974 - 1999 opublikował około 30 publikacji naukowo - technicznych. Obecnie jest przewodniczącym Rady Nadzorczej spółek KB „FADOM”-Żory PPHU „Euromir” - Żory, PPUM „Fabet” - Żory. Jest zatrudniony jako prezes-dyrektor „Thermodom” Żory sp. z.o.o.

Żonaty, jedno dziecko – córka Anna.

Andrzej Bielak

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodzony 13 lipca 1951 roku w Krakowie. Absolwent II LO im. Króla Jana III Sobieskiego w Krakowie.

W 1975 roku ukończył Wydział Mechaniczny PK, o specjalności mechanika, obrabiarki, narzędzia, technologia budowy maszyn, następnie studia doktoranckie na Wydziale Mechanicznym. Przez sześć lat pracował w Instytucie Technologii Maszyn na stanowisku asystenta.

Od 1978 projektuje i produkuje biżuterię. W 1985 roku otrzymał uprawnienia ministra kultury i sztuki do wykonywania zawodu artysty plastyka. Brał udział w ponad czterdziestu wystawach i konkursach biżuterii. Wyroby produkowane i projektowane przez jego firmę, wśród których znajduje się przede wszystkim biżuteria oraz inne przedmioty - także nietypowe - z metali szlachetnych, sprzedawane są w sklepach i galeriach na terenie całego kraju i eksportowane są do wielu krajów na całym świecie.

Współzałożyciel Stowarzyszenia Twórców Form Złotniczych - związku twórczego zrzeszającego artystów plastyków - projektantów biżuterii, i od 1991 roku, jego prezes. Juror i współorganizator Forum Jubilerstwa Polskiego. Członek Cechu Złotników Krakowskich.

Prezes Koła Społecznego Towarzystwa Oświatowego prowadzącego w Krakowie przy ul. Stradom zespół szkół społecznych im. J. Słowackiego.

Od 1999 roku pomaga żonie Barbarze w prowadzeniu najstarszego w Krakowie atelier fotograficznego „Foto Garzyńska”. Dwoch (studium) synów, córka (gimnazjum).

Marian Bigajski

Absolwent Wydziału Chemii

*Obecnie Wydział Inżynierii
i Technologii Chemicznej*

Urodzony 4 czerwca 1947 roku w Krakowie, gdzie ukończył Technikum Chemiczne o specjalności - technologia przemysłu chemicznego.

W 1967 roku podjął pracę w Katedrze Chemii Fizycznej Wydziału Chemicznego Politechniki Krakowskiej. Studiował na Wydziale Chemicznym PK, w latach 1967-1972. Po ukończeniu studiów aż do roku 1987 w dalszym ciągu pracował na Politechnice Krakowskiej w Instytucje Inżynierii Chemicznej Wydziału Chemicznego, na stanowisku inżyniera chemika, a od 1977r. - starszego asystenta.

W czasie pracy na Politechnice Krakowskiej zajmował się pracą naukowo - badawczą, pracą dydaktyczną i działalnością społeczną i wychowawczą. Uczestniczył w konferencjach naukowych, sympozjach, był autorem i współautorem szeregu opracowań naukowo - badawczych, publikacji naukowych, referatów konferencyjnych i opracowań patentowych. Uczestniczył w szerokim zakresie w działalności społecznej jako:

- przewodniczący Rady Wydziałowej ZSP Wydziału Chemicznego Politechniki Krakowskiej (1971 - 1972)*
- przewodniczący Uczelnianej Rady Młodych Pracowników Nauki SZSP Politechniki Krakowskiej (1973 - 1975),*
- członek Prezydium Rady Uczelnianej SZSP Politechniki Krakowskiej,*
- sekretarz Prezydium Rady Zakładowej ZNP Politechniki Krakowskiej (1976 - 1980),*
- prezes Międzyszkolnego Klubu Sportowego Kraków - Krowodrza - Narciarstwo Alpejskie (1983-1988).*

Jest założycielem (1988), właścicielem i prezesem firmy „BIGMAR” Przedsiębiorstwo Budowlano - Handlowe „Ciepły Dom” w Krakowie, w której nadal pracuje. Firma specjalizuje się w ocieplaniu budynków i handlu materiałami ociepleniowymi oraz wykończeniowymi. Firma „BIGMAR” jest jednym z pierwszych i znaczących autoryzowanych dystrybutorów firmy „ATLAS”.

Od 1996 roku jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia Budowniczych Domów, a od 1998 - prezesem Spółki Wodnej „Łobzów” w Krakowie

Odnaczone:

- *Honorową Odznaką Politechniki Krakowskiej (1979),*
- *Złotą Odznaką KRZZ - Krakowskiej Rady Związków Zawodowych (1979),*
- *Medalem Wojewódzkiej Federacji Sportu w Krakowie (1987),*
- *Srebrną Plakietką Znicza Olimpijskiego, Wojewódzkiego Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki w Krakowie (1988).*

Żonaty, dwoje dzieci: Łukasz i Dominika.

Henryk Bronisław Buszko

Absolwent Wydziału Architektury

Urodzony 3 września 1924 roku we Lwowie. Maturę zdał w 1945 roku w Liceum Ogólnokształcącym w Zakopanem. Szkoła i Technikum Melioracyjne w Krakowie- filia Nowy Targ - dyplom technika w 1944 roku. W latach 1944-1945 studiował na Wydziale Architektury w Zakopanem (Ekspozytura Politechniki Warszawskiej), a następnie, w latach 1945-1948, na Politechnice Krakowskiej.

Po ukończeniu studiów (1949-1950) pracował jako starszy asystent w Katedrze Projektowania u prof. Brzozy na Wydziale Architektury we Wrocławiu. Prowadził sporadyczne wykłady i seminaria na Wydziałach Architektury w Polsce. W latach 1970-1979 prowadził wykłady zlecone, projektowanie i dyplomy na wydziale Architektury w Gliwicach oraz wykladał gościnnie i prowadził seminaria na Wydziale Architektury w Niemczech, Czechosłowacji, ZSRR, USA.

Swoje prace architektoniczne i ich realizacje prowadzi w trwałym zespole z architektem Aleksandrem Frantą.

Jego prace architektoniczne związane są z następującą tematyką:

- *projektowanie urbanistyczne i architektoniczne dla terenu całego kraju, a w szczególności dla Górnego Śląska (Dom Związków Zawodowych w Katowicach- 1955, Osiedla Roździeńskie w Katowicach, Zespół Mieszkaniowy „RETA” w Mikołowie 1979-1985, zespoły mieszkaniowe domów szeregowych w Katowicach, Gliwicach, Tychach, Ustroniu, Stalowej Woli, dwa kościoły rzymskokatolickie w Katowicach 1979-1988),*

- *architektonika regionów górskich- Zakopane, Szczawnica, Ustroń, Wisła, Szczyrk, Bielsko, Karpacz, Świeradów. (Sanatorium „Górnik” w Szczawnicy 1964 roku, Sanatorium „Malachit” w Świeradowie - 1980, Uzdrowisko Ustroń- Zawodzie 1956-1986, Ośrodek Wypoczynku w Lebie, domy wypoczynkowe w Świnoujściu),*

Projektowanie obiektów kultury, szkół, administracji, sportu, mieszkalnictwa (Dom Kultury w Ozimku k.Opola 1955, w Świętochłowicach 1958, Teatr Ziemi Rybnickiej 1965, Stadion Lekkoatletyczny AWS w Katowicach 1986, Hotel PTTK w Chorzowie, Zespół Szkół Artystycznych - Liceum Plastyczne i Liceum Muzyczne w Katowicach).

Zrealizowano łącznie ponad 500 tematów. Opatentował technologie „wypychanych kondygnacji” konstrukcji żelbetowo - szkieletowej.

Za pracę twórczą uzyskał następujące nagrody:

- *Komitetu Architektury, Ministra Budownictwa, Ministra Nauki i Techniki, Rady Głównej NOT oraz Wojewody Katowickiego (łącznie 9-krotnie),*
- *Honorową Nagrodę SARP za wkład do architektury polskiej,*
- *Medal Katowickiego Oddziału SARP za twórczość architektoniczną,*
- *Nagroda imienia św. Brata Alberta za całokształt twórczości w dziedzinie architektury, ze szczególnym uwzględnieniem dwu kościołów na osiedlu Tysiąclecia w Katowicach.*

Od 1972 roku jest członkiem Komitetu A i U PAN, od 1997- członkiem prezydium, w latach 1993-1999 wiceprzewodniczącym. Działal w Komitecie Nagród Państwowych – sekcji Architektury i Urbanistyki. W latach 1976-1978 był członkiem Rady Naukowej Wojewody Gdańskiego, głównej komisji urbanistyki i architektury (1983-1993) oraz Rady Konsultacyjnej Wydawnictwa Arkady (1975-1979). Był też prezesem ZO Katowice (1956-1957), prezesem SARP (1956-1970 i 1972-1975), prezesem GSK SARP (1991-1993) oraz wiceprezesem Śląskiej Organizacji Technicznej (1996-99). W latach 1972-1978 członek Rady Międzynarodowej Unii Architektonicznej, od 1999 roku jest prezesem Śląskiej Organizacji Technicznej, a od 2001 roku jest przewodniczącym Sekcji Architektury ZA i KS.

Odnaczoney:

- *Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski,*
- *Złotym Krzyżem Zasługi,*
- *Medalem za Zasługi dla Obronności Kraju.*

Posiada również kilkanaście odznaczeń resortowych, wojewódzkich, stowarzyszeniowych. Jest honorowym członkiem Instytutu Architektów USA i Stowarzyszenia Architektów Meksyku, Stowarzyszenia Architektów Rosji.

Mieczysław Dziadkowiec

Absolwent Wydziałów Politechnicznych AGH

Urodził się 10 kwietnia 1924 r. w Krakowie. Był uczniem Gimnazjum im. J. Kochanowskiego, a w czasie okupacji - w 1942 r. - ukończył Szkołę Budowlaną w Krakowie. Potem pracował w firmach budowlanych na terenie Krakowa.

Po wojnie studiował na Wydziałach Politechnicznych AGH, równocześnie pracując jako technik i inspektor nadzoru budowlanego w Urzędzie Wodno - Melioracyjnym w Krakowie. W 1950 r. uzyskał dyplom inżyniera budownictwa lądowego i magistra nauk technicznych, wiążąc się zawodowo przez wiele lat z krakowskimi biurami projektowymi.

W latach 1949-1967 pracował w Biurze Projektów Przemysłu Węglowego w Krakowie jako konstruktor i autor ponad 250 projektów dla potrzeb budownictwa przemysłu węglowego, a następnie od 1968 do 1969 roku jako główny specjalista w Biurze Projektów Kruszywa i Surowców Mineralnych.

Od 1970 do 1981 roku był zastępcą dyrektora i głównym specjalistą ds. koordynacji i współpracy z 60 biurami projektowymi regionu krakowskiego przy KBPB Budownictwa Przemysłowego i KBPB Budownictwa Ogólnego.

Po ukończeniu studium podyplomowego Politechniki Krakowskiej w 1972 r. uzyskał dyplom inżyniera specjalisty w zakresie koordynacji w projektowaniu inwestycji budownictwa przemysłowego.

W okresie od 1970 do 1980 r. pracował równocześnie jako weryfikator konstrukcji w Biurze Projektów Łączności i Biurze Projektów „MOSTOSTAL”. Od 1965 r., jako rzeczoznawca PZITB, opracował ponad 180

ekspertyz i orzeczeń budowlanych dla miasta i regionu krakowskiego. Publikował prace związane z projektowaniem w czasopismach technicznych, a także wygłaszał referaty na konferencjach krajowych i zagranicznych.

W 1982 roku przeszedł na wcześniejszą emeryturę, prowadząc nadal działalność rzeczoznawczą i doradczą w wielu instytucjach Krakowa, m. in. jako inspektor nadzoru budowlanego renowacji zabytkowych Plant w Krakowie oraz weryfikator konstrukcji w Biurze Projektów „BISPROL”.

W 1987 roku otrzymał pierwszy stopień specjalizacji zawodowej, a od 1994 roku jest rzeczoznawcą budowlanym z listy wojewody krakowskiego. Od 1993 roku był pełnomocnikiem wojewody, a obecnie jest pełnomocnikiem dyrektora Teatru im. J. Słowackiego ds. budowlanych teatru.

Z ramienia Urzędu Miasta Krakowa, Krakowskiego Centrum Komunikacyjnego i Domu Pomocy Społecznej przy ul. Krakowskiej, pełnił koordynacje i nadzory budowlane obiektów zabytkowych.

Obecnie jest inspektorem nadzoru inwestycyjnego z ramienia Naczelnego Sądu Administracyjnego dla obiektu zabytkowego przy ul. Topolowej (Pałac Mańkowskich).

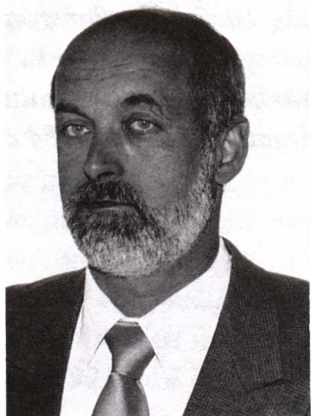
Od 1949 roku do chwili obecnej działa w Polskim Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Przez cztery kadencje był wiceprzewodniczącym, a przez następne cztery kadencje (1970-1981) - przewodniczącym Krakowskiego Oddziału PZITB, był również współzałożycielem Komitetu Projektowania przy Zarządzie Głównym PZITB. Od 1978 jest członkiem Komitetu Nauki PZITB. W latach 1983-1987 był przewodniczącym Zarządu Głównego PZITB, a od 1981 do 1987 roku wiceprzewodniczącym Rady Wojewódzkiej NOT.

Był organizatorem i współorganizatorem dziesięciu zjazdów koleżeńskich absolwentów Wydziału Inżynierii Lądowej, Wodnej i Mierniczej Politechniki Krakowskiej, w tym ostatniego jubileuszowego w maju 1999 roku z okazji 50 rocznicy ukończenia studiów.

Posiada następujące odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski i Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Armii Krajowej, Medal Wojska, Złotą Odznakę PZITB, Złotą odznakę Miasta Krakowa

i Ziemi Krakowskiej, Złotą odznaką NOT, Odznakę 1000-lecia Państwa Polskiego i szereg innych.

W 1982 r. otrzymał tytuł honorowego przewodniczącego Oddziału Krakowskiego PZITB, a na Krajowym Zjeździe Delegatów PZITB w 1984 r. uzyskał godność członka honorowego PZITB.

Marian Dzwoniarski

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodzony 7 września 1952 roku. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Krynicy, w 1971 roku rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, które ukończył w 1977 roku z dyplomem magistra inżyniera mechanika.

W latach 1972 - 1977 czynnie uczestniczył w życiu studenckim pracując w ZSP, a potem w SZSP pełniąc funkcję przewodniczącego Komisji Turystyki Rady Wydziałowej, a następnie przewodniczącego Komisji Zagranicznej RURK.

W 1977 roku powrócił do Krynicy, gdzie podjął pracę w Dziale Inwestycji FWP, a następnie PK w Centralnym Ośrodku Sportu jako zastępca dyrektora. Dwa lata później został zaprzysiężony na członka Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratowniczego. W latach 1983-1987 pełniąc funkcję wiceprezesa GOPR zmodernizował szereg dyżurek oraz wybudował Stację Centralną Grupy Krynickiej GOPR.

W roku 1984 wraz z żoną Krystyną założył Prywatne Przedsiębiorstwo Budowlane z pełnym zakresem usług, specjalizujące się w konstrukcji szkieletowej (kanadyjskiej). Przedsiębiorstwo, jako jedyne w Polsce, wykonało kolektory sanitarne na szalunkach pneumatycznych (w Krakowie kolektor wzdłuż ul. Emaus oraz połączenie XIX-wiecznych kolektorów przy ul. Wiślniej i św. Anny na Plantach krakowskich). W latach 1994 - 1997 wykonał remont Schroniska Górskiego na Jaworzynie Krynickiej, które obecnie dzierżawi. Prowadząc obiekt wykonał biologiczną oczyszczalnię ścieków, wyposażył schronisko w kolektory słoneczne. Obecnie współpracuje z firmą „Netmark” przy wdrażaniu ogniw fotowoltanicznych i pomp ciepła.

Tym samym schronisko na Jaworzynie zostało przekształcone w obiekt wzorcowy - pierwszy w Polsce w pełni ekologiczny.

Żonaty – żona Krystyna, absolwentka Wydziału Budownictwa Lądowego PK, dwoje dzieci: syn Jakub, student Wydziału Prawa i Administracji UJ, córka Anna, przygotowuje się do egzaminów na Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej.

Hobby: latem - wędkarstwo muchowe a zimą: snowboard, narciarstwo eksperymentalne, zjazdowe i biegowe.

Ryszard Florek

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

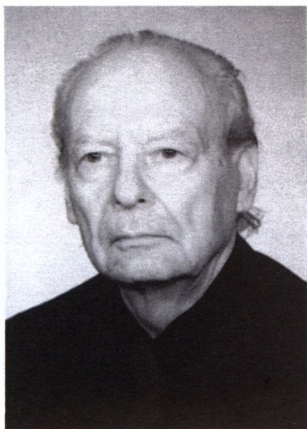
Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodzony 2 kwietnia 1953 roku w Podłopieniu gmina Tymbark, studia na Politechnice Krakowskiej rozpoczął w 1972 roku. W czasie studiów pracował społecznie w Komisji Uczelnianej AZS PK. W latach 1976-1977 był Prezesem Klubu Uczelnianego AZS PK, a następnie zainicjował i prowadził budowę obiektów sportowych w Czyżynach.

Po zakończeniu studiów i wyjeździe do Nowego Sącza budował wraz ze współnikiem Jackiem Radkowiakiem Zakład Stolarki Budowlanej „FLORAD” w Tymbarku. Ponadto zajmował się konstruowaniem oraz przygotowaniem projektu okna dachowego.

W roku 1991 założył firmę „FAKRO” w Nowym Sączu, gdzie uruchomił produkcję okien dachowych. Od momentu powstania firmy podejmuje ciągle starania o rozwój produktu, technologii i wzrostu produkcji. Produkowane okna „FAKRO” posiadają certyfikat i są sprzedawane we wszystkich krajach Europy oraz na innych kontynentach. Udział tego produktu w rynku krajowym wynosi 45 %, a w rynku światowym 13%.

Firma „FAKRO” jest drugim na świecie producentem okien dachowych, a udział sprzedaży eksportowej wynosi 70% produkcji. Rozwijając produkcję w swojej firmie stworzył nowe miejsca pracy. Obecnie ogółem zatrudnionych jest 1500 osób.

Aleksander Franta

Absolwent Wydziału Architektury

Urodzony 1 lutego 1925 roku w Krakowie. Maturę zdał na tajnym nauczaniu w 1944 roku, uzyskał wówczas dyplom technika melioracji. W 1945 roku rozpoczął studia na Wydziale Architektury w Zakopanem (Ekspozytura Politechniki Warszawskiej). Studia kontynuował na Wydziale Architektury w Krakowie (Wydziały Politechniczne AGH), gdzie w 1949 roku uzyskał tytuł magistra inżyniera architektury.

W latach 1945-1951 był asystentem u prof. R. Śmiałowskiego i J. Żórawskiego na PK, a później, w latach 1971-1978, prowadził pracę dydaktyczną na Wydziale Architektury Politechniki Śląskiej w Gliwicach (wykłady, ćwiczenia, dyplomy u prof. Z. Majerskiego). W 1966/67 roku był na stypendium ONZ w Anglii. Tytuł doktora Politechniki Krakowskiej uzyskał w 1992 roku. Za swoją pracę doktorską otrzymał wyróżnienie i nagrodę resortu (1994). Jest autorem kilkudziesięciu publikacji naukowych. W krajowych i zagranicznych wydawnictwach encyklopedycznych znajdują się poświęcone mu noty biograficzne.

Obok działalności dydaktycznej pracował w Zjednoczonych Pracowniach Architektonicznych: Warszawa - filia Kraków przy Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej (1947-1948); w Zespole Autorskim „Miastoprojekt” Katowice, z architektem H. Buszko i J. Gottfriedem (1949-1958); od 1958 pracuje w kierownictwie Autorskiej Pracowni PPBO w Katowicach - Przedstawicielstwo Wojewódzkie (od 1 kwietnia 1999 roku sp. z o. o.) w stałym Zespole Autorskim z arch. H. Buszko.

Jego prace poświęcone są głównie zagospodarowaniu miast, mieszkalnictwu, służbie zdrowia. Wśród jego projektów znajdują się również

obiekty kultury i funkcji kulturowych, wnętrza, sprzęty, kowalstwo artystyczne - 3 patenty /2 wdrożone/ - w zespole.

Ważniejsze zrealizowane utwory architektoniczne i urbanistyczne:

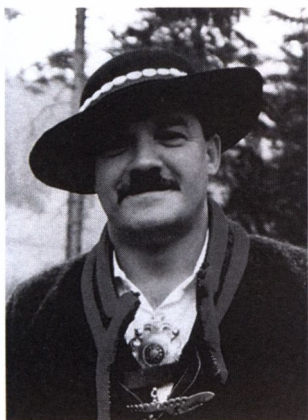
- *Dom Związków Zawodowych (Katowice 1955),*
- *Os. 1000- lecia i Os. Roździeńskiego w Katowicach,*
- *Os. RETA w Mikołowie,*
- *Zespoły mieszkaniowo-szeregowy: Katowice, Ustroń, Tychy, Gliwice,*
- *Domy Kultury w Ozimku, Świętochłowicach,*
- *Teatr w Rybniku,*
- *Uzdrowisko Ustroń-Zawodzie,*
- *Sanatorium „Górnik” w Szczawnicy,*
- *Domy wczasowe: ZNP w Jaszowcu, „Transportowiec” w Bielsku, „Malachit” w Świeradowie, zespoły wczasowe w Łebie, Świnoujściu,*
- *2 kościoły w Katowicach /Os. 1000-lecia/,*
- *Zespół Szkół Artystycznych w Katowicach,*
- *budynek własny pracowni, prototyp 12 kondygnacyjny szkielet wypychany /patent/,*
- *hotel turystyczny PTTK i siedziba Dyrekcji w Parku Chorzowskim.*

Ogólnie rezultatem jego pracy jest 5,5 miliona m³ zrealizowanych obiektów na terenie ok. 500 ha, w tym: ponad 12 tys. mieszkań, 6 tys. miejsc wczasowych, 1 tys. łóżek szpitalno – sanatoryjnych. Otrzymał 8 nagród resortowych dotyczących 80% realizacji.

Jest członkiem kilku organizacji społeczno - zawodowych: SARP, TUP, ZAIKS, Komitetu A i U PAN (1960-1962). Był prezesem ZO SARP Katowice, wielokrotnie w radzie SARP i Zespole Koordynacyjnym Sędziów Konkursowych. Otrzymał statut twórcy (MK i S.). W latach 1975-1978 sprawował funkcję doradcy sekretarza Generalnego U i A ds. konkursów. Brał udział w jury 5 konkursów międzynarodowych i kilkudziesięciu ogólnopolskich.

Odnaczony Krzyżem Oficerskim O.O.P., Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi. Otrzymał nagrodę honorową SARP (1975), wspólnie z architektem H. Buszko, nagrody artystyczne dawnego woj. katowickiego.

Andrzej Gąsienica Makowski

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodzony w Zakopanem 15 lutego 1952 roku w rodzinie góralskiej. Studia ukończył w 1978 roku. Od 1972 działacz Związku Podhalań - a w latach 1980-1981- działacz Związku Zawodowego „Solidarność”.

W 1983 roku otrzymał tytuł – Człowieka Roku Stowarzyszenia Twórców Ludowych w dziedzinie kowalstwa i poezji góralskiej. W 1990 roku został wybrany - Radnym Gminy Tatrzańskiej.

W 1991 roku wybrany na - Posła RP I Kadencji z ramienia Związku Podhalań a w 1993 roku został Posłem II Kadencji oraz przewodniczącym Klubu BBWR

Od 1996 roku pełni funkcję - prezesa Związku Podhalań w Polsce, w 1999r został wybrany na kolejną trzyletnią kadencję.

W 1998 roku został - Pierwszym Starostą Tatrzańskim nowoutworzonego powiatu tatrzańskiego.

Żonaty, piątka dzieci.

Marek Grechuta

Absolwent Wydziału Architektury

Urodzony w Zamościu, 10 grudnia 1945. Z urodzenia jest więc Zamościaninem - Krakowianinem z wyboru. Dyplom na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej uzyskał w 1974 roku. Największe sukcesy zdobył na bazie poezji śpiewanej: 4 nagrody na Festiwalu Piosenki w Opolu - w tym dwie główne. 3000 koncertów w kraju i na świecie, m.in. w USA, Kanadzie, Australii, Anglii, Francji, Austrii, Niemczech, Italii. Wydał 15 płyt, w tym 5 w Europie i USA.

Najważniejsze nagrody:

- *Nagroda Polonii Amerykańskiej 1998 r.*
- *Nagroda Stowarzyszenia Artystów Scen Polskich „Prometeusz” 1997r.*
- *Nagroda główna 30 - lecia Festiwalu Studenckiego FAMA 1996r.*
- *Nagroda na najlepszego kompozytora Konkursu Poznań 1979 rok.*

Wystawy malarskie przy okazji koncertów po Polsce i po świecie.

Zygmunt Haduch

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w Sanoku. Po ukończeniu Technikum Mechanicznego w 1958 roku podjął pracę w Fabryce Autobusów AUTOSAN. W roku 1960 rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej w filii w Rzeszowie. Tam też odbył półroczny staż przemysłowy w fabryce silników do samolotów odrzutowych, znanych pod nazwą WSK – Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego. Po usamodzielnieniu się rzeszowskiej uczelni przeniósł się do Krakowa. W roku 1968 ukończył studia magisterskie na kierunku Maszyny Robocze Ciężkie.

Rozpoczął staż asystencki w Katedrze Metaloznawstwa kierowanej wówczas przez prof. Stanisława Rudnika. Intensywnie studiował nowe kierunki: metalurgię, odlewnictwo i rodzącą się trybologię. Jednocześnie intensywnie rozwinął współpracę naukową i wymianę turystyczną z Jugosławią. Odbył kilkumiesięczny staż naukowy w Fakultecie Budowy Maszyn i Statków w Zagrzebiu, gdzie rozpoczął badania do pracy doktorskiej. Opanował perfekcyjnie język serbochorwacki, organizował konferencje, sympozja, wycieczki; tłumaczy i publikuje. W roku 1978 bronił pracę doktorską z zakresu odporności na zużycie stopów żelaza. Jej rezultatem był patent nowego rodzaju żeliwa, bardziej od innych stopów odpornego na ścieranie.

W roku 1985 wyjechał do Meksyku na zaproszenie tamtejszego Ministerstwa Edukacji do pracy w Szkolnictwie Wyższym. Pracował kolejno w Instytucie Technologicznym w Saltillo, Instytucie Technologicznym w Monterrey, by osiąść w Univeridad de Monterrey w którym uzyskał tytuł Profesora Tytularnego. Wykładał w języku hiszpańskim inżynierię

materiałową, procesy wytwarzania i wytrzymałość materiałów. Utworzył w Uniwersytecie Laboratorium Materiałoznawstwa.

Prace dyplomowe prowadzone przez prof. Zygmunta Haducha wygrały siedem nagród w konkursach uniwersytetu, dwie nagrody w konkursie trzech uprzemysłowionych stanów północnych Meksyku i jedną nagrodę w skali kraju. Prowadził wiele projektów i kursów dla przemysłu. W roku 1997 uzyskał tytuł Inżyniera Roku stanu Nuevo Leon. Uczestniczył w wielu kongresach międzynarodowych m. in. w Hiszpanii, Brazylii, Chile na Kubie.

Jest członkiem wielu stowarzyszeń zawodowych, reprezentuje Meksyk w Federacji Iberoamerykańskiej Inżynierii Mechanicznej. W dorobku naukowym ma ponad 50 publikacji, dwa skrypty PK, a w przygotowaniu dwa podręczniki akademickie w Meksyku.

Warto podkreślić również jego pasję społeczną. Już w czasie studiów intensywnie pracował w ruchu studenckim, kierował Komisją Kultury Rady Uczelnianej Zrzeszenia Studentów Polskich. W Meksyku jest prezesem Związku Polaków i Przyjaciół Polski, który organizuje życie kulturalne i podtrzymuje tradycje polskie wśród rodaków i ich rodzin, których los rzucił daleko od ojczyzny. Związek jest zrzeszony w Unii Stowarzyszeń i Organizacji Polonijnych Ameryki Łacińskiej USOPAL.

Aktywnie uczestniczy w pracach Unii, zebraniach i kongresach polonijnych publikuje, w „Głosie Polonii”, wydawanym od przeszło 80 lat w Argentynie.

Mieczysław Zygmunt Kamiński

Absolwent Wydziałów Politechnicznych AGH

Urodzony w Krakowie 28 kwietnia 1924 roku. Tutaj ukończył szkołę powszechną i gimnazjum. Po wybuchu wojny wstąpił do Szkoły Przemysłowej, gdzie ukończył Kurs Przygotowawczy do Liceum, a następnie ukończył Liceum Budowy Dróg i Mostów, w 1943 roku otrzymał dyplom technika. W latach 1945-1949 studiował na Wydziale Inżynierii Akademii Górniczej w Krakowie.

Pracę zawodową rozpoczął w 1948 roku w Społecznym Przedsiębiorstwie Budowlanym Oddział Kraków kolejno jako: kierownik budowy, główny kierownik robót, a następnie pracował w: Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego Nowa Huta oraz Zjednoczeniu Robót Zmechanizowanych na stanowisku dyrektora Zarządu nr 4, wykonującego wszelkie roboty ziemne na terenie budowy kombinatu metalurgicznego - Huty im. Lenina.

Po wygraniu konkursu na obsadę stanowiska kierownika inwestycji budowy Instytutu Badań Jądrowych w Krakowie, w latach 1956-1958 kierował zadaniem inwestycyjnym budowy Instytutu (obecnie Instytut im. prof. H. Niewodniczańskiego).

W latach 1958 i 1959 w Biurze Konstrukcyjnym Maszyn Drogowych „MADRO” był konsultantem przy konstruowaniu maszyn i zespołów do budowy nawierzchni asfaltowych. W 1959 roku przeniesiony do Krakowskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego „ZACHÓD”, gdzie powierzono mu funkcję kierowania rozbudową kamieniołomu wapienia. Po zakończeniu tej inwestycji pracował w Miejskim Zarządzie Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych, gdzie prowadził projektowanie oraz realizację wszelkich inwestycji miejskich.

W latach 1967-1976 pracował na stanowisku kierownika w nowo powstałym Zakładzie Projektowania i Usług Inwestycyjnych „INWEST-PROJEKT”. Po reformie terytorialnej kraju powołano do życia Spółdzielnię Budowy Osiedli Domów Jednorodzinnych, w której, jako współzałożyciel, objął stanowisko zastępcy dyrektora ds. technicznych i wiceprezesa. W ramach Spółdzielni były realizowane Osiedla Domków Jednorodzinnych: Widok-Zarzecze, Azory I i II oraz Heltmana w Krakowie.

W 1978 roku otrzymał propozycję pracy na budowach zagranicznych w NRD, gdzie przez ponad 3 lata pełnił funkcję początkowo - generalnego inżyniera ds. realizacji, a następnie kierownika wielkiej budowy w ramach Przedsiębiorstwa Realizacji Kompletnych Obiektów Przemysłowych „KOMBEX” w Częstochowie.

Od 1981 roku, po powrocie do Krakowa, pracował początkowo jako zastępca naczelnego inżyniera, a następnie jako dyrektor Krakowskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego „KRAKBUD”. W latach 1986-1987 prowadził inwestycje Przedsiębiorstwa Zagranicznego „PROSPER” w Krakowie, a przez kolejne 3 lata pracował w Krakowskiej Dyrekcji Inwestycji nr II jako główny specjalista ds. przygotowania i realizacji inwestycji.

W 1990 roku po raz kolejny wyjechał na kontrakt zagraniczny i pełnił funkcję kierownika kontraktu osiedla mieszkaniowego w Ludwigshafen w RFN, w ramach Przedsiębiorstwa Modernizacji Przemysłu Maszynowego „TECHMA- Ostrzeszów”, a w rok później w ramach Zakładu Robót Budowlanych i Instalacyjnych w Gorzowie Wielkopolskim prowadził, jako kierownik budowy, realizację budynku kuracyjno-sportowego „Wittelsbacher Hoff” w Griesbach we wschodniej Bawarii. W roku 1992 w ramach Krakowskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego „KRAKBUD” pełnił funkcję kierownika Rejonu Budów z siedzibą w Darmstadt – RFN.

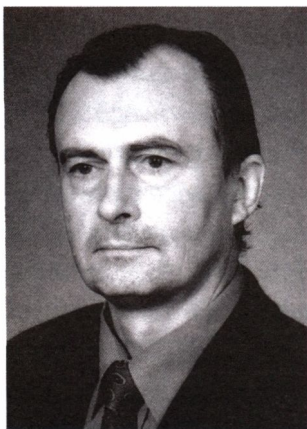
Łącznie, z pracą w charakterze technika budowlanego, którą to wykonywał w czasie wojny, przepracował w zawodzie ponad 50 lat.

Oprócz pracy zawodowej udzielał się również jako działacz społeczny pełniąc funkcję wiceprzewodniczącego Oddziału Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Nowej Hucie. Ponadto

był również prezesem Automobilklubu Krakowskiego, prezesem Zarządu Okręgu Polskiego Związku Motorowego w Krakowie przez dwie kadencje, członkiem Zarządu Głównego Polskiego Związku Motorowego w Warszawie. Był organizatorem wielu krajowych i międzynarodowych sportowych zawodów motocyklowych i samochodowych (w tym mistrzostwa Polski i Europy). Brał wielokrotnie udział w zespołach międzynarodowych jury zawodów motocyklowych i samochodowych w kraju i za granicą. Był organizatorem wielu krajowych i międzynarodowych turystycznych imprez samochodowych (tzw. karawaning). Za swoją działalność społeczną otrzymał wiele odznaczeń, wśród których najważniejsze to: Złota Odznaka Honorowa Polskiego Związku Motorowego, Złota Odznaka Honorowa Automobilklubów Polski, Medal „Zasłużony Działacz Polskiego Związku Motorowego”, Medal 80-lecia Polskiego Automobilizmu.

W ciągu pracy zawodowej przyznano mu następujące odznaczenia i wyróżnienia państwowe: Srebrny Krzyż Zasługi (1954); Medal 10-lecia Polski Ludowej (1955), Odznakę Przodownika Pracy; Złoty Krzyż Zasługi (1958); Złotą Odznakę „Za pracę Społeczną dla Miasta Krakowa” (1964); Odznakę „Budowniczy Nowej Huty” (1965); Odznakę „Tysiąclecia Państwa Polskiego” (1966); Odznakę „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej” (1967); Medal 30-lecia Polski Ludowej (1974); Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1975); Brązowy Medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (1982); Medal 40-lecia Polski Ludowej (1984); Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1989).

Żonaty – żona Krystyna, dwoje dzieci: Zygmunt i Krystyna, dwóch wnuków i jeden prawnuk.

Andrzej Kawa

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodzony 18 czerwca 1952 roku w Rzeszowie. Ukończył Technikum Chemiczne w Jaśle. W latach 1971-1972 studiował na Akademii Górniczo- Hutniczej w Krakowie – wydział Automatyka Przemysłowa, a następnie na Politechnice Krakowskiej - Wydział Mechaniczny: Samochody i Ciągniki, Eksploatacja Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych. Studia te ukończył w 1978 roku.

Po studiach pracował w firmie „POLMOZBYT” Rzeszów P.U.H. Jaśło jako mistrz serwisu. W okresie od 1982 do 1989 roku prowadził własny serwis samochodowy, handel hurtowy i detaliczny. W roku 1989 wyjechał do Stanów Zjednoczonych i tam pracował jako inżynier w „Bonair USA” Automotive Testing Laboratory Teterboro New Jersey U.S.A. (do roku 1990) oraz jako kierownik w „Niram” Construction CO. Inc. West Paterson New Jersey U.S.A. (do roku 1993). W latach 1993-1995 był właścicielem firmy „Kawa Enterprises” w Garfield w stanie New Jersey U.S.A..

Od roku 1996 do chwili obecnej jest współwłaścicielem i prezesem zarządu spółki z o. o. „AUTO LAND” w Jaśle, która zajmuje się wynajmem obiektów przemysłowych. Jest też (od 1992 roku) współwłaścicielem i prezesem zarządu autoryzowanej przez FIAT AUTO POLAND spółki z o.o. „POL-ZBYT” w Jaśle i Gorlicach (stacja paliw, blacharnia, lakiernia, sprzedaż samochodów FIAT używanych i nowych, serwis).

Od lat szkolnych udzielał się w różnego typu organizacjach społecznych jako: Instruktor ZHP, w latach studiów natomiast był przewodniczącym komisji w Radzie Uczelnianej SZSP Politechniki Krakowskiej. Od 1995 roku do chwili obecnej działa jako członek wspierający Sto-

warzyszenia Miłośników Jasła i Regionu Jasielskiego. Jest też współzałożycielem i przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Jasielskiej Kongregacji Kupieckiej.

Interesuje się: numizmatyką, żeglarstwem oraz pletwonurkowaniem.

Żonaty, jedno dziecko.

Antoni Krajewski

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się 3 marca 1945 roku w Nowym Sączu. Tam chodził do szkoły podstawowej i I Liceum Ogólnokształcącego im. Jana Długosza, w którym zdał maturę w 1963 roku. W latach 1963-1969 studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej.

Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę w Fabryce Reduktorów „BZUT-BEFARED” w Bielsku-Białej, w której pracował 25 lat, przechodząc poszczególne szczeble kariery zawodowej od technologa do dyrektora.

W okresie przemian ustrojowych w naszym kraju, utworzył firmę FTH „KRANTO” s-ka z o.o., która działając w charakterze biura handlu zagranicznego, realizuje współpracę z ponad 20 firmami zagranicznymi oraz ponad 100 przedsiębiorstwami krajowymi.

W uznaniu osiągniętych sukcesów gospodarczych, w roku 1999 firma „KRANTO” w ramach konkursu Złotej Ligi firm Województwa Śląskiego spośród 120 małych i średnich firm regionu śląskiego, uczestniczących w konkursie, znalazła się w gronie trzech firm nominowanych do nagrody głównej „Złotej Statuetki Cezara” w kategorii wydajności, stanowiącej wyjątkowe wyróżnienie dla Liderów Polskiego Biznesu.

W latach 2000 i 2001 utworzył przedstawicielstwa firmy „KRANTO” w Wiedniu Austria i w Essen Niemcy, co w znakomitym stopniu pozwoliło na rozpoczęcie eksportu wyrobów precyzyjnych na rynku krajów Unii Europejskiej. W uznaniu działalności firmy „KRANTO” w zakresie rozwoju importu i eksportu kooperacyjnego w ramach UE, Komitet Integracji Europejskiej decyzją z dnia 26 marca 2001 roku uhonorował firmę „KRANTO” specjalnym Medalem Europejskim.

W okresie pracy zawodowej w przemyśle maszynowym, wiele jego prac, stanowiło oryginalne rozwiązania techniczne i było przedmiotem patentów, wniosków racjonalizatorskich oraz prac wdrożeniowych. Przy współpracy z uczelniami krajowymi, jak: Politechnika Śląska w Gliwicach i Politechnika Łódzka, Filia w Bielsku Białej, prowadził prace naukowo-badawcze, które były publikowane i prezentowane na konferencjach naukowo-technicznych. (1971 Katowice, 1962 Poznań). W roku 1977 został zweryfikowanym wykładowcą SIMP.

W Ośrodku Rzecznawstwa i Postępu Organizacyjno-Technologicznego SIMP ZORPOT w Katowicach, zrealizował kilkadziesiąt specjalistycznych ekspertyz i prac wdrożeniowych, obejmujących głównie tematy antyimportowe.

W roku 1985 uzyskał tytuł Dyplomowanego Rzecznawcy SIMP-ZORPOT. Znając język niemiecki i angielski, pełnił odpowiedzialne funkcje w organizacjach międzynarodowych. W latach 1972-1980 był sekretarzem Grupy Roboczej PRL-NRD „PRZEKŁADNIE”, powołanej decyzją Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego. W roku 1984 ukończył Seminarium Gospodarcze w Kolonii w Niemczech, w ramach fundacji Carl Duisburg Gesellschaft e.v. W roku 1997 został członkiem Business Center Club i Członkiem Konwentu BCC.

Działalność społeczną rozpoczął już w okresie studiów na Politechnice Krakowskiej, działając w Radzie Uczelnianej ZSP. Po studiach kontynuował tę działalność w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich SIMP, pełniąc wiele funkcji, z których najważniejsze to: sekretarz, a następnie przewodniczący Oddziału Wojewódzkiego SIMP w Bielsku-Białej (1975-1994), członek i przewodniczący Komisji Współpracy Zagranicznej i Informacji Wewnątrzstowarzyszeniowej Zarządu Głównego SIMP (1981-1990).

Za działalność zawodową i społeczną wyróżniony wieloma odznaczeniami i tytułami, a mianowicie:

- *Srebrną i Złotą Odznaką za Zasługi dla Przemysłu Maszynowego (1977 i 1984),*
- *Odnaczeniem za Zasługi dla Województwa Bielskiego (1982),*
- *Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi (1981 i 1986)*

- *Srebrną i Złotą Honorową Odznaką NOT (1979 i 1983),*
- *Odznaką im. Prof. H. Mierzejewskiego (1990).*

Na XXIX Walnym Zjeździe Delegatów SIMP, w roku 1998 za całokształt jego działalności zawodowej i społecznej, przyznano mu godność członka honorowego SIMP. Jest najmłodszą osobą w historii Stowarzyszenia SIMP, która takiego zaszczytu dostąpiła.

Andrzej Lech

Absolwent Wydziału Chemii

*Obecnie Wydział Inżynierii
i Technologii Chemicznej*

Urodzony w Krakowie w 1950 roku. Po ukończeniu II LO im. J. Sobieskiego w Krakowie, podjął studia na Politechnice Krakowskiej na Wydziale Chemicznym. Dyplom magistra inżyniera chemii uzyskał w 1975 roku. W 1979 roku ukończył w Warszawie studium poddyplomowe: Organizacja i zarządzanie. Przez osiem lat, poczynając od roku 1972, prowadził działalność w ZSP i SZSP w strukturach Wydziału i Uczelni, we władzach krakowskich i centralnych w Warszawie.

Swoją pracę zawodową rozpoczął w roku 1980 w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy na stanowisku wicedyrektora, a następnie dyrektora Biura. W latach 1989-1991 był członkiem pierwszego Zarządu i dyrektorem Departamentu w reaktywowanym Banku Gospodarstwa Krajowego, a w latach 1991 - 1992 pracował na stanowisku dyrektora Departamentu w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, zajmując się problematyką promocji i rozwoju sektora prywatnego, małych i średnich przedsiębiorstw.

W wyniku wygranego konkursu stanął na czele Zespołu organizującego Warszawski Instytut Bankowości, tworzony z inicjatywy Ministra Finansów, Związku Banków Polskich i grupy największych banków polskich, przy wsparciu Departamentu Skarbu USA. Od stycznia 1993 roku, trzecią kadencję nieprzerwanie pełni funkcję prezesa Zarządu.

WIB pracuje dla instytucji finansowych i ich klientów, prowadząc szkolenia, doradztwo i badania. Wykonuje projekty związane z rozwojem nowych usług i instrumentów finansowych oraz wzmacniania konkurencyjności instytucji finansowych w nowych obszarach rynku. Pomaga także szczególnie małym firmom w wykorzystaniu oferty rynku finansowego dla rozwoju biznesu. Dzięki partnerstwu i współpracy w Europie i na świecie wnosi

na rynek polski najnowsze rozwiązania i techniki profesjonalnego kształcenia. W ciągu siedmiu lat działalności Instytut współuczestniczył w budowie polskiego systemu bankowego w jego najciekawszym i najbardziej dynamicznym okresie. Jest dzisiaj ważną instytucją, która współtworzy infrastrukturę nowoczesnego systemu usług finansowych w Polsce.

Odbył następujące staże, programy studyjne i szkolenia menedżerskie w dziedzinie bankowości i zarządzania w przemyśle, szczególnie problematyki rozwoju małych i średnich firm:

- Tajwan 1991, Japonia (MITI) 1991;
- USA (Small Business Administration) 1992 i 1999;
- Northwestern University, Kellogg USA 1994, 1996;
- Instituto de Formacao Bancaria. Portugalia 1996;
- Allied Irish Bank, Irlandia, 1997;
- The College of Management, Izrael 1999.

Jest współautorem opracowań i ekspertyz z dziedziny bankowości i finansowego wspomagania rozwoju przedsiębiorczości opublikowanych w prasie fachowej.

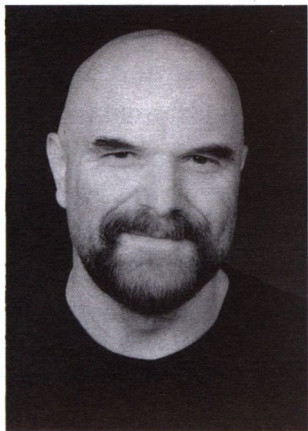
Był członkiem Rady Programowej i Komitetu Organizacyjnego XIX Światowego Kongresu Small Biznesu (ISBC), który obradował w Polsce w 1992 r.

Jest również:

- członkiem Rady Programowej forum Gospodarczego MŚP,
- członkiem Zarządu Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- członkiem Rady Programowej miesięcznika „Bank”,
- członkiem Komitetu Koordynacyjnego Systemu Standardów Kwalifikacyjnych w Bankowości,
- członkiem Komitetu Wykonawczego European Bank Training Network.

Wśród odznaczeń i wyróżnień szczególnie ceni sobie Honorową Odznakę PK, Honorową Odznakę Związku Banków Polskich, Złotą Odznakę ZSP i Odznaki Krakowa i Warszawy.

Żona, Grażyna Wrona, tragicznie zmarła w 1978 roku, była absolwentką Wydziału Mechanicznego PK. Córka Patrycja i syn Aleksander są uczniami liceów warszawskich.

Andrzej Mleczek

Absolwent Wydziału Architektury

Urodzony 5 stycznia 1949 roku w Tarnobrzegu. W latach 1966-1974 studiował na Wydziale Architektury w Krakowie. W roku 1974 został przyjęty do Związku Polskich Artystów Plastyków.

Od 1975 do 1980 roku pracował jako konsultant programowy do spraw plastyki w Teatrze im. Kochanowskiego w Opolu. Od 1980 do 1992 roku w tym samym charakterze w Teatrze im. Jaracza w Łodzi, a następnie od 1992 do 1993 roku w Teatrze im. Słowackiego w Krakowie.

Od 1975 roku rozpoczął współpracę z czołowymi pismami i magazynami polskimi i zagranicznymi, gdzie opublikował do chwili obecnej ponad 10 tysięcy swoich grafik i rysunków. W okresie stanu wojennego zrezygnował czasowo ze współpracy z prasą i założył prywatną galerię autorską przy ul. św. Jana w Krakowie, którą prowadzi do dzisiaj.

Od 1976 roku wystawił swoje prace na stu trzydziestu dwóch wystawach indywidualnych w Polsce i czterestu za granicą. Równocześnie zajmuje się grafiką warsztatową, plakatem, ilustracją książkową, rysunkiem, malarstwem, a także sporadycznie filmem animowanym i scenografią.

Efektom jego pracy jest osiem dużych albumów oraz kilkadziesiąt książek poświęconych jego twórczości.

Kazimierz Mrozik

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Mgr inż. Kazimierz Mrozik ukończył Wydział Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej w 1960 roku. W czasie studiów należał do wyróżniających się studentów, a będąc na ostatnim roku pracował w Laboratorium Badawczym Katedry Konstrukcji Żelbetowych. Aktywnie pracował w Radzie Wydziałowej i Uczelnianej ZSP.

W lutym 1961 roku wrócił w rodzinne strony i rozpoczął pracę w Rzeszowskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego, przechodząc kolejne szczeble zawodowe od inżyniera budowy do zastępcy dyrektora ds. Rozwoju i Technologii Produkcji, którą to funkcję pełnił przez kilkanaście lat.

W 1981 roku wyjechał za granicę, gdzie pracował kolejno jako kierownik budowy, doradca techniczny i zastępca dyrektora ds. technicznych Oddziału Polservice w Niemczech. Ostatnio w tej firmie pełni funkcję dyrektora Oddziału Niemcy.

W czasie swojej aktywności zawodowej w kraju, uczestniczył w realizacji największych inwestycji przemysłowych w dawnym województwie rzeszowskim, krośnieńskim, przemyskim i zamojskim. Pod jego kierownictwem przygotowana była pod względem technologicznym i technicznym realizacja największych inwestycji przemysłowych tego regionu: Huta Szkła w Krośnie i w Jarosławiu, Cukrownia w Ropczycach, Zakłady Magnezytowe w Ropczycach, Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego PZL w Rzeszowie, Krośnie i Mielcu, Zakłady Przemysłu Gumowego „STOMIL” w Sanoku i Dębicy, Oddziały Zakładów „GAMRAT” w Jaśle, Zakłady Maszyn Górniczych i Wiertniczych w Gorlicach, Zakłady Zbożowe z silosami w Jarosławiu i w Chorzelowie i wiele innych.

Brał aktywny udział w realizacjach prototypowych i nowoczesnych rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych. Jest autorem i współautorem wielu nagrodzonych projektów w tym zakresie, m.in.:

- projektu ślizgu dla trzonu wieżowego oraz podnoszenia zbiornika wieżowego podnośnikami „up and down” firmy „Bygging” w Hucie Szkła w Jarosławiu,
- projektu ślizgu dla silosów w Zakładach Magnezytowych w Ropczycach,
- opatentowanego projektu płyt styropianowych dla posadzek, ścian i dachów w chłodniach składowych w szczególności zastosowanych w Chłodni Składowej w Rzeszowie.

Po ukończeniu Studium Konstrukcji Sprężonych i Prefabrykacji Wydziału Inżynierii Budowlanej Politechniki Warszawskiej zajmował się nadzorowaniem wykonawstwa tego typu elementów oraz m.in. nadzorował sprężanie rusztów dachowych i zabezpieczenie kabli żywicami poliestrowymi Wytwórni Sprzętu Motoryzacyjnego w Sędziszowie Małopolskim.

Aktywnie uczestniczył w pierwszych praktycznych zastosowaniach mieszanek z żywicy poliestrowych i epoksydowych w Polsce, współpracując w tym zakresie z Biurem Studiów i Projektów Typowych Budownictwa Przemysłowego „BISTYP” w Warszawie, a w szczególności z prof. drem inż. Stanisławem Kusiem.

Równocześnie z pracą w przedsiębiorstwie wykonawczym, aktywnie zajmował się pracami projektowymi w zakresie konstrukcji obiektów. Między innymi jest autorem kompletnych projektów obiektów przemysłowych lub konstrukcji budowlanej:

- hal produkcyjnych Zakładu Produkcji Przemysłowej R.P.B.P. „RES-BUD” w Rzeszowie oraz stałych obiektów zaplecza w Ropczycach, Dębicy, Sanoku, Mielcu i w Krośnie;
- obiektów produkcyjnych w Wytwórni Wyrobów Wiklinowych w Rudniku,
- Zakładów Tworzyw Sztucznych w Pustkowie i innych;
- obiektów i wieży, wykonanej w ślizgu podnoszonym hydraulicznie Ośrodka II - go programu TV w Rzeszowie.

Równocześnie nie tracił kontaktu ze swoimi wychowawcami i wykładowcami z Politechniki Krakowskiej. Współpracował przy organizacji Zamiejscowego Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej w Rzeszowie, a następnie Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej, prowadząc wykłady i zajęcia z projektowania konstrukcji stalowych. Pod jego kierownictwem zostało wykonanych około 35 prac dyplomowych, w tym kilka wyróżnionych w ramach konkursu Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

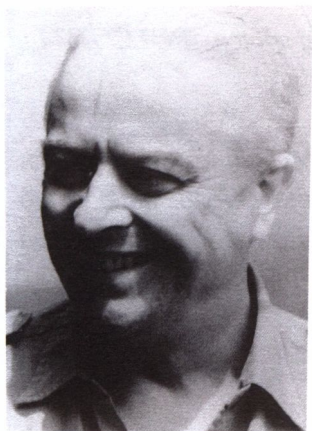
W 1981 roku, po wyraźnym zmniejszeniu inwestycji przemysłowych w Polsce, wyjechał do pracy do RFN. Wyjazd, który był zaplanowany na kilka miesięcy, przeciągnął się do dzisiaj. W Niemczech uzyskał nostryfikację polskiego dyplomu ukończenia studiów wyższych, uzyskał uprawnienia do kierowania pod względem technicznym firmą wykonawczą, współpracuje z największymi niemieckimi przedsiębiorstwami budowlanymi. Tu - również aktywnie - rozwijał Oddział Polservice, który pracuje wg zasad niemieckich przedsiębiorstw budowlanych.

Polservice Oddział Niemcy pod jego technicznym kierownictwem wykonywał lub wykonuje duże obiekty biurowe i mieszkalne w tym na Potsdamer Platz w Berlinie, budynek Löwentorzentrum w Stuttgarcie, Elbflorenz Forum w Dreźnie, tunele w Stuttgarcie i Berlinie, wiele fasad kamiennych na reprezentacyjnych obiektach Berlina, Düsseldorfu, Stuttgartu i Drezna, a ostatnio terminal z portu lotniczego w Monachium.

W Niemczech nie rozstaje się również z projektowaniem. Opracował m.in. koncepcję i nadzorował budowę hali magazynowej z suwnicami i z budynkiem biurowym „Mexpol” w Hilden, która w 1998 roku została zrealizowana w ciągu 6 miesięcy.

Nie zapomina jednak o kontakcie z krajem. Jest współzałożycielem i przewodniczy Radom Nadzorczym dwóch nowo zorganizowanych Spółek z udziałem kapitału Polservice i osób prywatnych, a mianowicie - „Hartbex” i „Besta” w Rzeszowie, przekazując doświadczenia i technologie zachodnie do nowo odradzającego się przemysłu budowlanego w Polsce.

Aktywnie pracował, pełniąc różne funkcje, w Polskim Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, ostatnio zaś na Krajowym Zjeździe PZITB w Rzeszowie został nagrodzony Nagrodą im. Prof. Aleksandra Dyżewskiego.

Juliusz Pallado

Absolwent Wydziałów Politechnicznych AGH

Urodzony 5 czerwca 1926 roku w Rawiczu. Do września 1939 roku ukończył pierwszą klasę gimnazjum. Okres okupacji spędził w Sandomierzu, gdzie rozpoczął pracę zawodową jako kreślarz w Państwowym Zarządzie Wodnym. Naukę kontynuował na tajnych kompletach (matura 1944r.) oraz brał udział w pracy konspiracyjnej i walkach partyzanckich (2p.p.leg.AK). Był dowódcą grupy operacyjnej II Oddziału. Dwukrotnie ranny. Oznaczony Krzyżem Walecznych oraz Krzyżem Zasługi z Mieczami.

Po wkroczeniu wojsk sowieckich został aresztowany przez NKWD i UB i skazany na śmierć. Udało mu się jednak uciec z transportu, podczas gdy pozostali rozstrzelano w Lublinie.

W latach 1945-1950 studiował na Wydziale Inżynierii Lądowej i Wodnej AGH w Krakowie. Pracę zawodową kontynuował dorywczo podczas studiów, a po ich zakończeniu poprzez nakaz pracy od 1951 roku w Przedsiębiorstwie Robót Kolejowych nr 9 w Krakowie - kier. O.B. Następnie pracował w:

- Przedsiębiorstwie Robót Kolejowych nr 5 w Bytomiu jako naczelny inżynier (1956–1958),*
- Przedsiębiorstwie Robot Inżynieryjnych P.W. w Katowicach jako naczelny inżynier (1959–1980),*
- Zakładzie Budowy Dróg i Mostów PW w Katowicach jako dyrektor (1980–1981),*
- firmie „GOMEX” w Katowicach jako naczelny dyrektor (1986–1990),*

Od roku 1990 pracuje w Polsko-Amerykańskiej spółce „POLCON” Ltd w Katowicach jako prezes zarządu, generalny dyrektor.

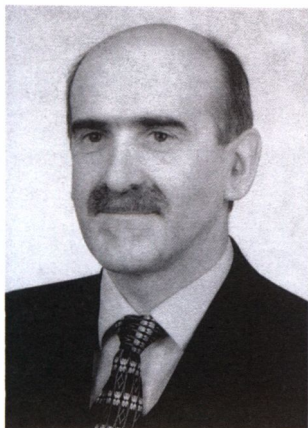
Jest członkiem International Society for Soil Mechanics and Geotechnical Engineering w Londynie oraz Polskiego Komitetu Geotechniki, w których przez dwie kadencje był członkiem Zarządu Głównego oraz przewodniczącym Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego (Certificate no. 0119).

Opublikował ponad 20 prac o odkrytych przez niego zjawiskach w przyrodzie, ich badaniach i opracowaniach z opisem licznych zastosowań w praktyce inżynierskiej. Ma w swoim dorobku 20 patentów na wynalazki z dziedziny najnowszych osiągnięć techniki, zastosowanych w gospodarce ze znaczącymi efektami ekonomicznymi.

Przez kilka lat pełnił funkcję pełnomocnika Ministra Górnictwa i Energetyki ds. eksportu budownictwa. Opracował oferty i negocjował kontrakty, a następnie nadzorował ich realizację, m.in. budowę kopalni soli potasowych i innych obiektów na terenie Niemiec, budowę i modernizację zakładów przemysłowych w Czechosłowacji, zaplecza technicznego zakładów energetycznych w Iraku.

Opracował oferty, negocjował z powodzeniem kontrakty na budowę: cementowi w Libii, lotniska w Senegalu, portów morskich w Nigerii, obiektów hydrotechnicznych w Maroku, obiektów handlowych w Moskwie i we Lwowie, osiedli mieszkaniowych w Iraku i Jordanii, linii kolejowej w Syrii.

Jest współtwórcą Ruchu Przyjaciół Harcerstwa. Był członkiem Zarządu Głównego i prezesem w Światowym Związku Żołnierzy Armii Krajowej.

Julian Pawlak

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodzony w 9 lutego 1953 roku, jest absolwentem Politechniki Krakowskiej oraz Wyższej Szkoły Zarządzania Thames Valley University w Warszawie. Uczestniczył w licznych szkoleniach z zakresu restrukturyzacji i przekształceń własnościowych przedsiębiorstw oraz z zakresu zarządzania i systemów jakości.

Od 1990 roku pełni funkcję dyrektora, a od 1995 r. prezesa Zarządu Podhalańskiego Przedsiębiorstwa Przemysłu Spożywczego TYMBARK S.A. Jest członkiem prezydium Krajowej Unii Soków i Napojów Bezalkoholowych, Krajowej Rady Winiarstwa oraz Sądecko-Podhalańskiej Izby Gospodarczej, jak również jest członkiem Business Centre Club.

Do swoich najważniejszych osiągnięć zawodowych zalicza:

- *opracowanie wdrożeń i realizację programu restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego PZPOW TYMBARK;*
- *realizację szeregu inwestycji, które umożliwiły znaczne zwiększenie zdolności produkcyjnych, wprowadzenie nowych technologii, unowocześnienie infrastruktury;*
- *zbudowanie nowoczesnego wizerunku marki Firmy TYMBARK w oparciu o uzyskanie certyfikatu ISO 9001 i wprowadzenie Totalnego Zarządzania przez Jakość oraz przez doprowadzenie do dwukrotnego uhonorowania godłem promocyjnym „Teraz Polska”, jak również wieloma innymi wyróżnieniami (Małopolska Nagroda Jakości, Firma przyjazna dla Środowiska, Firma roku 1995 województwa nowosądeckiego i inne).*

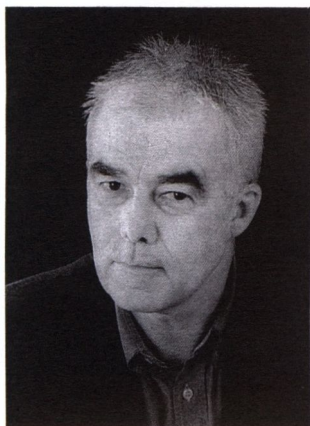
Firma TYMBARK prowadzi też wieloletnią współpracę sponsorską z licznymi organizacjami i instytucjami min.: Fundacja „Hipoterapia” w Krakowie, Stowarzyszenie na Rzecz Osób Niepełnosprawnych Rucho-wo „Cyrenejczyk” przy Diecezji Tarnowskiej, Katolickie Stowarzysze-nie Niepełnosprawnych w Tymbarku.

Uhonorowany tytułami:

- *Pracodawca Organizator Pracy Bezpiecznej - tytuł przyznawany przez Państwową Inspekcję Pracy;*
- *Agrobiznesmen Roku 1996 - tytuł przyznawany przez Redakcję Rolną PR i Agrobazar;*
- *Manager Roku 1996 - tytuł przyznawany przez Podhalańską Izbę Gospodarczą w Nowym Sączu i Wydawnictwo Jagiellonia Kraków.*

Zainteresowania: literatura, podróże, turystyka górską, jazda na rowerze.

Żonaty, dwoje dzieci.

Jan Kanty Pawluśkiewicz

Absolwent Wydziału Architektury

Urodzony 13 października 1942 roku w Nowym Targu. Tam ukończył szkołę podstawową i szkołę muzyczną, a w roku 1960 liceum ogólnokształcące. W 1961 roku został przyjęty na Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej. Ukończył pięć lat studiów, nie finalizując ich jednak dyplomem ukończenia uczelni.

Równoległe ze studiami architektonicznymi rozwijał swoje zainteresowania muzyczne. W latach 60 wespół z kolegami, założył kabaret studentów architektury „Anawa”. Po ukończeniu 5 roku Wydziału Architektury poświęcił się pracy kompozytorskiej i koncertowej. W latach 70-tych i po 80. zrealizował muzykę do około 80 filmów i około 50 spektakli teatralnych i telewizyjnych. Architektura w tym czasie była dla niego elementem towarzyszącym i dopiero w ostatnich latach powrócił do rysunku architektonicznego i grafiki.

Wśród wielu skomponowanych przez siebie koncertów za najważniejsze uważa:

- *koncert „Nieszpory Ludźmierskie”, powstały w 1992 roku ;*
- *„Harfy Papuszy”, z 1994 roku;*
- *„Droga, Życie, Miłość”, z 1999 roku.*

Mieczysław Pieronek

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodzony 3 kwietnia 1932 roku w Radziechowach. W czasie okupacji rodzina została wysiedlona na Lubelszczyznę, a on sam wychowywał się u rodziny w Kętach. Uczęszczał do gimnazjum w Żywcu. Od 1945 roku rozpoczął działalność w harcerstwie, m.in. na rzecz niepodległości Polski.

W 1950 roku skazany przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie na 5 lat więzienia. Więziony na Montelupich w Krakowie, we Wronkach, Rawiczu i Jaworznie. W 1945 roku zdał maturę w technikum mechaniczno-elektrycznym, ale z powodów politycznych odmówiono mu przyjęcia na studia.

W latach 1955-1957 służył w wojsku i przymusowo pracował w kopalni. W 1967 roku podjął pracę w Katedrze Statyki Budowli i Wytrzymałości Materiałów PK i został przyjęty na studia, które ukończył w 1963 roku.

W ramach pracy zawodowej na Politechnice Krakowskiej organizował i kierował zespołem laboratorium badań budowli, pomiarów naprężeń i drgań, wykonywał pomiary do badań budowli, pomiarów naprężeń i drgań, wykonywał pomiary do badań budowli, opinii i ekspertyz. Pracował w komitetach wydziałowych i uczelnianych, otrzymał kilkanaście nagród rektorskich, kilka resortowych oraz honorową odznakę PK. Jest współautorem norm dotyczących wpływu drgań na budynki i na ludzi w budynkach.

W latach 1990-1999 był Sekretarzem Miasta Krakowa Fundacji Promocji Zdrowia im. św. Rafała w Krakowie, która podjęła budowę tzw. „Szpitala Podgórskiego”. Od 1997 roku jest konsulem honorowym Republiki Włoch w Krakowie na teren Małopolski i Podkarpacia.

W zakresie działalności społecznej w latach 1966 - 1971 pracował w Radzie Zakładowej ZNP, a w latach 1980 - 1990 w „Solidarności”, jako wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej PK oraz członek Komisji Rewizyjnej Regionu, działa w akcjach charytatywnych.

Jan Płachta

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodzony 4 czerwca 1938 roku w Krakowie. Szkołę podstawową i średnią ukończył w Brzesku- Okocimiu. W 1956 roku rozpoczął studia na Politechnice Krakowskiej na Wydziale Budownictwa Lądowego. Wyjechał z Polski w 1961 roku, przed ukończeniem studiów. Studia inżynierskie kontynuował na Politechnice Wiedeńskiej, w Austrii, które ukończył w 1966 roku z tytułem 'Diplom Ingenieur'. W 1972 roku wyemigrował na kontynent amerykański do Chicago, gdzie rozpoczął studia podyplomowe na Illinois of Technology (IIT). W 1972 roku otrzymał z IIT tytuł „Master of Science” in Civil Engineering. W 1980 roku rozpoczął studia doktoranckie na Politechnice Krakowskiej i w 1982 roku otrzymał tytuł doktora nauk technicznych”.

Do najważniejszych osiągnięć w swojej pracy zawodowej zalicza budowę dwóch mostów na austriackiej autostradzie Wiedeń- Wenecja. Doświadczenie przy projektowaniu konstrukcji żelbetonowych, sprężanych i stalowych rafinerii naftowych oraz różnego rodzaju obiektów budownictwa przemysłowego.

Od 1984 roku zajmuje się administracją budowy projektów zabezpieczeń przeciwpowodziowych, inspekcją sprawności technicznej zapór i śluz rzek Missisipi, Ohio i Illinois w Stanach Zjednoczonych. Do swych osiągnięć zalicza również aktywne propagowanie osiągnięć technicznych Polaków na kontynencie amerykańskim.

Interesuje się szczególnie mostami budowanymi na kontynencie amerykańskim przez Rudolfa Modrzejewskiego. Z jego inicjatywy odsłonięta została tablica pamiątkowa Modrzejewskiego w tutejszym cen-

---

trum polonijnym im. Mikołaja Kopernika oraz założony został fundusz stypendialny imienia Rudolfa Modrzejewskiego przy Polsko- Amerykańskim Związku Inżynierów w Chicago.

Z okazji setnej rocznicy uruchomienia pierwszego mostu Modrzejewskiego prezentował odczyt na konferencjach inżynierskich w San Antonio, w Teksasie, w Bart Lake w Kentucky oraz w Chicago. Ten nadzwyczaj interesujący most w Rock Illinois, na rzece Missisipi, znajduje się na liście amerykańskich historycznych zabytków inżynierii.

Publikował liczne artykuły w amerykańskich czasopismach technicznych oraz w tamtejszej prasie polonijnej Stanów Zjednoczonych. Jest aktywny również w amerykańskich organizacjach technicznych. W latach 1995-1998 był członkiem Komisji Nagród Jerzego Waszyngtona przy Western Society of Engineers w Chicago. Od szeregu lat jest członkiem komitetu organizacyjnego „Tygodnia Inżyniera” w Chicago. W marcu 1999 roku American Society of Military Engineers przyznało mu honorowy tytuł „Fellow”.

Stefan Rachwalski

Absolwent Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej

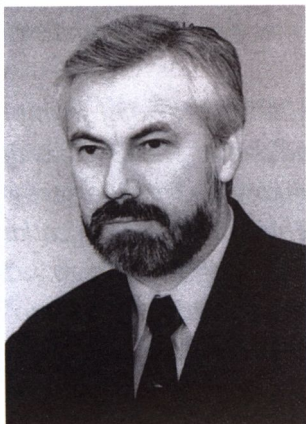
Obecnie Wydział Inżynierii Środowiska

Urodzony 4 października 1942 roku w miejscowości Podwale w dawnym woj. kieleckim. Ukończył Technikum Budowlane w Kielcach o specjalności: instalacje przemysłowe i sanitarne w 1959 roku. Z uwagi na trudne warunki materialne pracę rozpoczął zaraz po zdaniu matury w Przedsiębiorstwie Instalacji Przemysłowych „INSTAL” w Krakowie. W przedsiębiorstwie tym pracował przez okres 31 lat, przechodząc wszystkie szczeble kariery zawodowej począwszy od technika budowy, kierownika grupy robót, szefa produkcji, naczelnego inżyniera - a przez 3 końcowe lata - do 1990 roku - pracował na stanowisku dyrektora Biura Handlu Zagranicznego. W tym okresie ukończył: w 1979 r. wieczorowe-studia zawodowe na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej na Politechnice Krakowskiej; w 1985 roku - Studia Podyplomowe Doskonalenia Kadr Kierowniczych na Akademii Ekonomicznej w Krakowie.

W 1990 r. zorganizował Przedsiębiorstwo Polsko-Austriackie „FRAPOL” specjalizujące się w branży wentylacji i klimatyzacji na bazie technologii zachodnich. Przedsiębiorstwo to jest w ścisłej czołówce firm z tej branży w Polsce. Eksportuje swoje wyroby do krajów UE, Rosji i Ukrainy.

Został odznaczony wieloma odznakami regionalnymi, resortowymi i państwowymi. Posiada Krzyż Kawalerski Odrodzenia Polski.

W dalszym ciągu pracuje na stanowisku prezesa-dyrektora firmy „FRAPOL”, rozwijając i wprowadzając do produkcji nowe wyroby z zakresu techniki wentylacji i klimatyzacji na najwyższym poziomie.

Jan Roczniak

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodzony w Krakowie 6 czerwca 1950 roku. Tu ukończył szkołę podstawową i IV LO im. Tadeusza Kościuszki. Świadectwo maturalne uzyskał w 1968 roku i rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej o specjalności obrabiarki, narzędzia i technologia budowy maszyn. Dyplom magistra inżyniera mechanika uzyskał w 1974 roku.

W czasie studiów pracował w Zrzeszeniu Studentów Polskich, w radzie wydziałowej Wydziału Mechanicznego i radzie uczelnianej w komisji turystyki. Był organizatorem imprez studenckich, turystycznych, kuligów, rajdów mechanika i Politechniki, szefem technicznym rajdów kończących się w Rytrze i Grybowie.

Pracę zawodową rozpoczął w 1974 roku w Instytucie Obróbki Skrawaniem w Krakowie. Uzyskał tam pierwsze Świadectwa Autorskie nr 114436/82, jednak z powodów rodzinnych musiał podjąć decyzję o zmianie pracy i miejsca zamieszkania.

W 1977 roku podjął pracę w Lubuskiej Fabryce Zgrzeblarek Bawełnianych w Zielonej Górze na stanowisku mistrza montażu. Było to wielkie doświadczenie zawodowe w dobrze wyposażonej fabryce produkującej maszyny. W 1978 roku uzyskał stanowisko kierownika montażu, a później kolejno: kierownika obróbki mechanicznej i konstruktora narzędzi i przyrządów.

W 1982 roku, w wyniku stanu wojennego, zmienił pracę na stanowisko głównego mechanika w Obuwniczo-Galanteryjnej Spółdzielni Pracy. Ponieważ była to mała firma, prowadził zarówno zaplecze techniczne, jak i inwestycje budowlane. W 1981 i 1986 roku przebywał za granicą w Niemczech i w Anglii. Ambicje wynikające z charakteru,

zdobyte wykształcenie i doświadczenie zawodowe dały mu podstawę do prowadzenia własnej firmy.

W 1987 roku rozpoczął działalność rzemieślniczą w swojej firmie-Zakładzie Obróbki Metali „ROCZNIAK”, od produkcji metalowych szaf ubraniowych, pojemników magazynowych, krążników do transporterów i złączek do rur. Będąc właścicielem i założycielem firmy od początku dążył do zorganizowania jej jako zakładu produkcyjnego i dlatego już w sierpniu 1989 roku rozpoczął budowę własnego zakładu w Wilkanowie, koło Zielonej Góry. Po chwilowym załamaniu się produkcji przemysłowej w Polsce w latach 1990-1992, od 1993 roku firma zaczęła się rozrastać i rozwijać.

Wyroby już samodzielnej firmy „ROCZNIAK” zostały wystawione na MTP'93 oraz Targach KOMEX 93 w Poznaniu i są wystawiane nadal corocznie na targach i POLEKO.

W 1993 roku Jan Rocznik opracował i wdrożył do produkcji konstrukcję pras do zgniatania i paczkowania śmieci i odpadów. Jest też twórcą i konstruktorem wszystkich pras produkowanych nadal w swojej firmie. W tym samym roku otrzymał potwierdzenie zgłoszenia, w sprawie uzyskania prawa ochronnego na wzór użytkowy, wydane przez Urząd Patentowy RP nr 55 160.

Od początku produkcji eksportuje prasy do RFN oraz metalowe palety specjalnego przeznaczenia dla Volkswagena do transportu elementów do samochodów Polo, Golf i Audi. W 1994 roku eksport stanowił 50% produkcji.

W 1994 roku podjął starania i uzyskał certyfikat nr 001781 wydany dla firmy, przez niemiecki urząd TUV PRODUKT SERVICE, na prasy do zgniatania śmieci i odpadów. Certyfikat ten świadczy o zgodności z niemieckimi normami. W 1999 roku ten sam urząd wydał firmie „ROCZNIAK” certyfikat o nr 163 009, dopuszczający do stosowania znaku CE w Unii Europejskiej.

Oprócz produkcji na eksport firma „ROCZNIAK” notuje stały wzrost zakupów pras przez polskie firmy. Aktualnie produkuje seryjnie 8 typów pras i kilka typów specjalnych, np. dla firmy DANONE wyprodukowano prasę do zgniatania opakowań po jogurtach, umożliwiając od-

zysk produktu spożywczego na paszę dla zwierząt i opakowań na surowce wtórne.

W 1999 roku otrzymał patent nr 309897 na wielokomorową prasę do zgniatania i paczkowania odpadów.

Uzyskał również wyróżnienia i nagrody:

- w 1995 roku - POLEKO' 95- nagroda publiczności SUPER-EKO' 95,
- w 1997 roku - Złoty medal POLEKO' 97,
- w 1998 roku - wyróżnienie Mistrz Techniki' 98,
- w 1998 roku - wyróżnienie Fundacji Ochrony Powietrza Atmosferycznego
- w 2001 roku – Srebrny Krzyż Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej.

Jest aktywnym członkiem Krajowego Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast, Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu, współpracuje z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Polskim Klubem Ekologicznym.

W 1998 roku przekształcił swoją firmę w spółkę i zmienił nazwę na „ROZNIAK RECYKLING SYSTEM PRASY” sp. z o.o., która bardziej oddaje profil produkcji.

Jerzy Siemianowski

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodzony 11 maja 1935 roku w Tarnowie, gdzie ukończył szkołę podstawową i średnią. Studiował w latach 1952-1957 na Politechnice Krakowskiej (pierwsze dwa lata wydziały Politechniczne AGH).

W latach 1957-1973 pracował w Zakładach Metalowych w Nowej Dębie, jako technolog i konstruktor, a następnie szef gospodarki narzędziowej, główny technolog, zastępca dyrektora ds. rozwoju, zastępca dyrektora ds. technicznych i zastępca dyrektora ds. produkcji. Od 1973 roku rozpoczął pracę w Fabryce Samochodów Małolitrażowych w Bielsku- Białej, kolejno, jako dyrektor zakładu w Wapiennicy, dyrektor zakładu w Bielsku –Białej, dyrektor zakładu w Tychach, dyrektor ds. technicznych FSM, komisaryczny dyrektor FSM, dyrektor ds. produkcji FSM oraz, przed sprzedażą FIAT-owi, wiceprezes FSM S.A. Po przejściu firmy do FIAT-a od 1992 do 1994 roku pracował, jako dyrektor przemysłu- koadiutor FIAT AUTO POLAND.

W roku 1994 przeszedł na emeryturę i rozpoczął pracę, którą do dzisiaj kontynuuje w firmie Castolin- Gmbtt z siedzibą w Kriftel- Niemcy, jako prokurent spółki z o.o. w oddziale w Gliwicach o zakresie działania na całą Polskę (regeneracja i naprawy spawaniem).

W czasie swojej pracy zawodowej został odznaczony Orderem – KKOOP oraz Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, a za szczególne osiągnięcia w produkcji zbrojeniowej srebrnym i brązowym medalem „Za zasługi dla obronności kraju”. W okresie budowy i uruchamiania FSM w Bielsku-Białej otrzymał nagrodę Ministerstwa Przemysłu Maszynowego I stopnia – zespołowo - za optymalizację procesów inwestycyjnych i techniczno-produkcyjnych.

Andrzej Staszaków

Absolwent Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej

Obecnie Wydział Inżynierii Środowiska

Urodzony 4 października 1955 roku w Krakowie. Maturę zdał w roku 1974 w I LO im. Nowodworskiego w Krakowie, po czym rozpoczął studia na Politechnice Krakowskiej, Wydział – Inżynieria Sanitarna i Wodna, Budownictwo Wodne. Dyplom uzyskał w 1981 roku. W czasie studiów (1979 - 1981) był Przewodniczącym Rady Uczelnianej SZSP PK.

W latach 1981 - 1986 pracował na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PK, następnie – do roku 1992 - w Chemobudowie Kraków jako kierownik działu, a później jako zastępca kierownika rynku austriackiego.

Od 1992 jest dyrektorem oddziału firmy budowlanej IIB w Niemczech.

Stanisław Szura

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodzony 22 października 1947 roku w Szalowej, w powiecie gorlickim. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Bieczu, studiował w latach 1965-1971 na Wydziale Mechanicznym na Politechnice Krakowskiej. W 1999 roku ukończył studia podyplomowe, kierunek- Zarządzanie Firmą, w Wyższej Szkole Biznesu w Nowym Sączu.

Pracę zawodową rozpoczął w roku 1971 w Fabryce Maszyn „GLINNIK” w Gorlicach. Następnie, w latach 1974-1991, pracował w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Gorlicach jako kierownik działu, później zastępca dyrektora. W tym 16-letnim okresie jego pracy zakład ten przeobraził się z małego typowego warsztatu w przedsiębiorstwo produkujące wyroby wymagające wysokiego poziomu techniczno-technologicznego.

W 1991 roku został zastępcą burmistrza miasta Gorlice, w 1992-burmistrzem, a w 1999 wicestarostą powiatu gorlickiego.

Swoją pasję realizuje pracując społecznie i zawodowo w strukturach samorządowych.

W latach 1990-1998 jako radny miasta Gorlice-przewodniczący Komisji Budżetowo-Finansowej, a od roku 1998 jako radny Rady Powiatu Gorlice.

Od 1992 roku – prowadzi działalność w Związku Miast Polskich, Stowarzyszeniu Gmin Małopolskich i Związku Powiatów Polskich.

W czasie dwóch kadencji jego działalności w samorządzie, miasto Gorlice przeszło pomyślny rozwój. Zorganizowano sprawny system świadczenia usług publicznych, zrealizowano wiele inwestycji ekologicznych

---

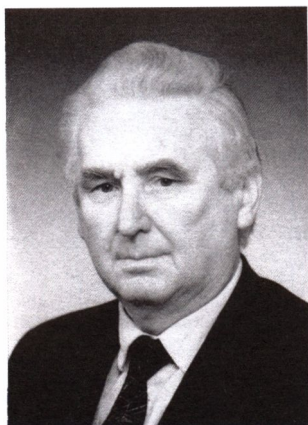
i upiększających miasto. Ponadto poprzez wszechstronną promocję, stworzono nowy wizerunek Gorlic w kraju i poza jego granicami.

Otrzymał wiele wyróżnień, z których najważniejsze to:

- *Człowiek Roku 1995 (Gazeta Krakowska) „ Za promocję miasta i regionu w Europie oraz ważne dla gminy inwestycje”.*
- *Srebrny Talar Sądecko-Podhalańskiej Izby Gospodarczej za „Najprężniej działającą gminę w 1996”.*
- *Złoty Krzyż Zasługi przyznany przez Austriacki Czarny Krzyż i „Za szczególną dbałość o groby wojenne z okresu pierwszej wojny światowej”.*

Obecnie pracuje na stanowisku wicestarosty, wykorzystuje swoją wiedzę i doświadczenie, wprowadzając samorządowy model zarządzania finansami i jednostkami świadczącymi usługi publiczne, jak też przy doskonaleniu aktów prawnych działając w Związku Powiatów Polskich.

Żonaty, żona Maria- absolwentka Akademii Rolniczej w Krakowie, troje dzieci: Agnieszka, Grzegorz i Elżbieta.

Franciszek Tomiczek

Absolwent Wydziału Budownictwa Wodnego

Obecnie Wydział Inżynierii Środowiska

Urodzony 11 listopada 1932 roku w Mazańcowicach koło Bielska. Do szkoły średniej uczęszczał w Lublińcu, później w Bielsku – Białej, gdzie w 1951 roku uzyskał świadectwo dojrzałości. Studiował na Wydziale Budownictwa Wodnego Politechniki Krakowskiej i tu, w czerwcu 1956 roku, uzyskał dyplom magistra inżyniera budownictwa wodnego.

Prace zawodową rozpoczął w tym samym roku w HYDROPROJEKCIE Kraków na stanowisku projektanta. Celem uzyskania uprawnień budowlanych przeszedł w 1958 roku do pracy w wykonawstwie - w budownictwie powszechnym, najpierw jako kierownik Grupy Remontowo Budowlanej w Rabce, później jako kierownik budowy w Rejonowym Przedsiębiorstwie Wodno-Melioracyjnym w Sosnowcu oraz jako kierownik Grupy Robót Rzeszowskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego w Przemyślu.

Po uzyskaniu uprawnień budowlanych w 1961 roku ponownie rozpoczął pracę w biurach projektowych: w latach 1961 –1964 pracował w Biurze Projektów Przemysłu Węglowego w Krakowie na stanowisku starszego projektanta, a od 1964 – na tym samym stanowisku – w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego w Katowicach, pracownia w Bielsku – Białej.

W latach 1967- 68 był pracownikiem naukowym Politechniki Wiedeńskiej (obecnie Technische Universität) na stanowisku asystenta w Instytucie Zaopatrzenia w Wodę i Oczyszczania Ścieków. Po powrocie do kraju podjął pracę w BPKK Katowice, pracownia Bielsko-Biała, pracując tam do 1990 r. na stanowisku: starszego projektanta, kierownika

zespołu sprawdzającego i kierownika pracowni. W biurze wykonywał projekty kanalizacji i oczyszczalni ścieków dla Śląska oraz prowadził całokształt zagadnień gospodarki wodno-ściekowej dla terenów dawnego woj. bielskiego oraz szeregu miast dawnego woj. katowickiego.

W 1990 r. powołany został na stanowisko dyrektora Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego w Bielsku - Białej, gdzie pracował do 1992 roku, kiedy to powołany został przez Ministerstwa Ochrony Środowiska na stanowisko dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Katowicach, gdzie pracuje nadal.

W 1964 roku uzyskał nagrody Ministerstwa Gospodarki Komunalnej:

- drugą nagrodę za opracowanie zagadnień gospodarki wodno - ściekowej aglomeracji bielskiej,
- trzecią nagrodę za opracowanie gospodarki wodno-ściekowej w gminie Benna.

Przez cały czas współpracuje z Politechniką Krakowską, będąc jednocześnie członkiem Prezydium Rady Naukowej Instytutu Gospodarki Wodnej.

Od początku powstania, tj. prawie od 10 lat, aktywnie uczestniczy w pracy Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Krakowskiej - koło Bielsko - Biała.

Jan Wencelis

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodzony 11 grudnia 1946 roku w Bielsku Białej. W 1965 roku rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. Jako student w latach 1969-1970 pełnił funkcję prezesa Rady Uczelnianej ZSP Politechniki Krakowskiej. W tym samym czasie był członkiem Rady Naczelnej ZSP.

Po ukończeniu studiów w 1971 roku został zatrudniony w Politechnice Łódzkiej - Filia w Bielsku - Białej jako nauczyciel akademicki. W 1978 roku uzyskał tytuł doktora nauk technicznych na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Krakowskiej. Obecnie jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Technologii Maszyn i Automatyzacji Politechniki Łódzkiej - Filia w Bielsku - Białej. Jest autorem jednej monografii, autorem i współautorem szeregu artykułów, patentów i wzorów użytkowych.

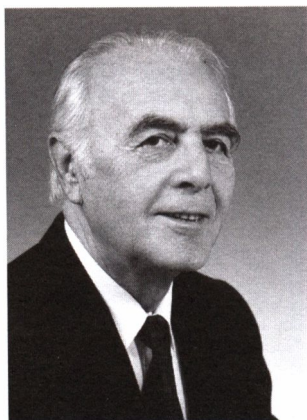
W latach 1977-1987 był zatrudniony na stanowisku konsultanta w Fabryce Samochodów Małolitrażowych w Bielsku - Białej. Wychodząc naprzeciw potrzebom środowiska, założył w 1988 r. przy Politechnice Łódzkiej Filia w Bielsku - Białej Inżynierską Spółdzielnię Pracy „TECH-POL”, w której obecnie pełni funkcję prezesa. Spółdzielnia ta specjalizuje się w rozwiązywaniu zagadnień związanych z ochroną środowiska.

Jest również współwłaścicielem dwóch firm, z których jedna zajmuje się wykonywaniem i montażem konstrukcji spawanych, a druga specjalizuje się w projektowaniu, budowie i montażu basenów.

Odnaczony:

- *Honorową Odznaką Politechniki Krakowskiej,*
- *Odznaką XX-lecia ZSP,*
- *Odznakę „Za zasługi dla województwa bielskiego”,*
- *Medalem XXX-lecia Politechniki Krakowskiej.*

Żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci.

Wiesław Wiatrak

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodzony 11 lipca 1933 roku w Krakowie, gdzie ukończył Szkołę Powszechną, Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki. W latach 1951-1957 studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. W 1954 roku został młodszym asystentem Zakładu Teorii Mechanizmów i Rysunku Technicznego Politechniki Krakowskiej, w 1957 roku konstruktor Zakładów Metalowych w Nowej Dębie, Główny Konstruktor tego Zakładu od 1961 roku – konstruował silniki motorowerowe, motocyklowe, łodziowe, a wdrożone do produkcji typy silników: SO1-Z; S-38; Wiatr-2/W-2/, produkowane są wielkoseryjnie do lat osiemdziesiątych.

Od 1972 roku kierownik Zakładu Konstrukcji Rozwojowych OBR-FSM w Bielsku – Białej, gdzie prowadził prace konstrukcyjno- rozwojowe m.in. konstrukcje, wdrożenie do produkcji towarowo-osobowej „Syrény-Bosto”, pochodnych inwalidzkich Polskiego Fiata 126p oraz modyfikacje P. Fiata- 126; „Long” (wydłużony) „Bombel” (towarowy) „Combi”. W latach 1980-1981 zaprojektował konstrukcję jednobryłowego, aerodynamicznego kształtu; jest protoplastą kształtu samochodów XXI wieku.

Przewodniczący Sekcji Woj. Silników Spalinowych SIMP w Rzeszowie w latach 1962-1970, członek Zarządu Głównego SIMP- Sekcja Samochodowa w latach 1975-1979.

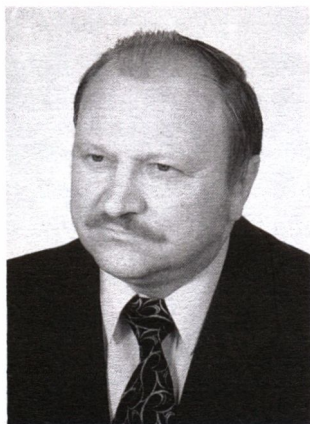
Wykładał w latach 1983-1999 na Politechnice Łódzkiej, filia w Bielsku- Białej. Propagator wiedzy technicznej m. in. poprzez zorganizowanie Studenckiego Koła Naukowego Politechniki - Bielsko- Biała, 1992 rok.

Prace naukowo-badawcze referował na międzynarodowych konferencjach naukowych, m.in. FISITA- 80 Hamburg, VII-FIA- Estoril „Engine”- Brno 1997, „Engine 99”- Hamburg.

Na Konferencji „KONES - 2001” w Jastrzębiej Górze zaprezentował unikalną metodę zgazowania węgla na ekologiczne paliwo- wodór.

Zgłosił kilkanaście patentów krajowych i zagranicznych. Za prace konstrukcyjne otrzymał nagrody: Naczelnej Organizacji Technicznej, Ministra Przemysłu Maszynowego, Srebrny Krzyż Zasługi i inne. Uhonorowany przez American Biografic Institut w Detroit, wpisem na Listę 2000- Intelktualistów XX wieku- twórców techniki samochodowej.

Stanisław Wierdak

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Studia ukończył w 1973 roku i w tym samym roku podjął pracę w Fabryce Amortyzatorów „POLMO” w Krośnie. W 1974 r., po zakończeniu stażu w poszczególnych działach firmy, awansował na stanowisko asystenta dyrektora naczelnego firmy.

W latach 1977-1978 – zorganizował Studium Podyplomowe wspólnie z dziekanem Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej „Rozwój metod obróbki plastycznej”, które ukończyło kilkanaście osób.

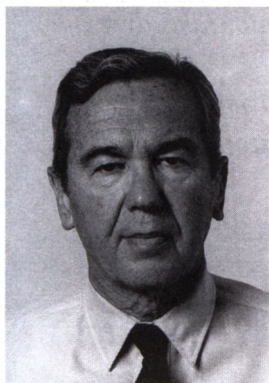
W latach 1979-1985 pracował kolejno:

- W Zakładach Urządzeń Naftowych w Krośnie na stanowisku kierownika Działu Inwestycji i Rozwoju (1979-82),*
- Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Przemysłu Terenowego w Krośnie na stanowisku zastępcy dyrektora ds. ekonomiczno - handlowych.*

W 1988 r. wyjechał do USA na stały pobyt, gdzie przebywał 5 lat, a po powrocie podjął pracę w Hucie Szkła „Józefina” w Krośnie na stanowisku zastępcy dyrektora ds. handlowych, gdzie pracuje do dnia dzisiejszego.

III Edycja

Adam Berestyński

Absolwent Wydziału Architektury

Urodził się 5 maja 1927 roku w Krakowie. W latach 1943-1945 pełnił służbę wojskową w Armii Krajowej, w batalionie „Żelbet” pod pseudonimem „Gil”. W roku 2001 awansował do stopnia podporucznika WP.

Studiował na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej w latach 1945-1951. Uzyskał następujące uprawnienia zawodowe: w 1959 roku Państwowe uprawnienia budowlane, dyplom „Eksperta Technicznego dla krajów rozwijających się”, uprawnienia instruktora w zakresie architektury w California Community Colleges-1977. Studiował w Wyższej Szkole Ekonomii w Katowicach (1960-1961).

Pracę zawodową rozpoczął w 1952 roku w firmie „Miastoprojekt”-Kraków i Zakopane, następnie pracował:

- w latach 1953-1956 - w Wojewódzkim Biurze Projektów w Krakowie jako architekt-projektant,*
- 1956-1959 – prezes R.N. w Suchej Beskidzkiej- architekt powiatowy,*
- 1959-1964 – prezes D.R.N. „Grzegórzki” w Krakowie, architekt dzielnicowy,*
- 1964-1966 – na kontrakcie „PolSERVICE” – min. Robót publicznych, Kabul, Afganistan-architekt i urbanista,*
- 1966-1968 – Oklahoma City, USA w miejskiej pracowni urbanistyki,*
- 1968-1969 – Redwood City, Kalifornia - „Leslie Properties” jako urbanista regionu,*
- 1969-1970 – Fremont, Kalifornia, jako urbanista miejski,*
- 1970-1976 – „VTN” Irwiine, Kalifornia jako urbanista projektant,*

- 1976-1981 – „RBF” Newport Beach, Kalifornia, jako dyrektor wydziału urbanistyki i projektant,
- 1982-1990 – „Parsons”, Yanbu.Saudi, Arabia jako kierownik działu urbanistyki oraz kierownik zespołu planu centralnego.
- Od 1990 - przebywa na emeryturze.

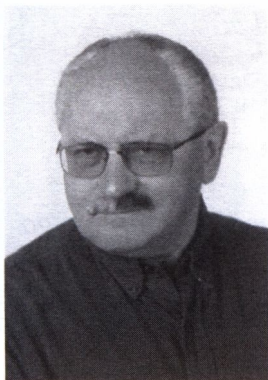
Stowarzyszenia zawodowe, w których działa w Polsce to: SARP, NOT, KOPI, miejska Komisja Architektury i Urbanistyki w Krakowie; natomiast w USA: American Institute of Architects, Amer. Planning ASSOC., Amer. Environmental Professionals.

Otrzymał nagrody: SARP – 1963 – za „Działalność publiczną w zakresie architektury”.

Wymieniony w „Who’s Who in the West”, w „Who’s Who in California”, Polish Americans in California, Biography International, Intern. Directory of Distinguish Leadership, Polonia – słownik biograficzny, Krakowianie w świecie.

Do najważniejszych publikacji zalicza:

- 1953-1964 – artykuły w prasie polskiej głównie na temat architektury i sztuki zachodniej,
- 1960-1964 – stała rubryka w „Echu Krakowa” z Azji Centralnej,
- 1968-1971 – publikacje w paryskiej „Kulturze” pod pseudonimem Bogdan Adamski, głównie na temat architektury i urbanistyki,
- 1992-1998 – publikacje w magazynach amerykańskich o tematyce polskiej filatelistyki i historii poczty,
- 1994-1995 – stała rubryka w „Echu Krakowa” pt. „Pocztówki z Kalifornii”,
- 1999 – książka autobiograficzna „Babie lato”.

Ludwik Bernacki

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się 24 listopada 1937 roku w Krakowie. Tutaj też ukończył II liceum im. Jana III Sobieskiego, a w marcu 1960 roku obronił pracę magisterską w PK. Jest również absolwentem AE - podyplomowego kierunku organizacja i zarządzanie.

Od maja 1960 roku pracował w PPBHiL –przy budowie huty w Nowej Hucie jako inżynier budowy, a od 1961 jako kierownik budowy i kierownik grupy robót w generalnym wykonawstwie.

W tych latach budował m.in. ostatnie obiekty w rejonie walcowni, koksowni II, jak również miasteczko akademickie w Krakowie. Został nagrodzony odznaką racjonalizatora.

Od 1966 do 1972 roku pracował jako naczelny inżynier w przedsiębiorstwie „ZETBEWU” – Kraków . Nadzorował wykonanie takich obiektów budownictwa ogólnego, jak szpital w Proszowicach, szpital w Olkuszu, budowę wielu szkół, obiektów służby zdrowia.

Odznaczony jako zasłużony racjonalizator za system fundamentowania budynków na osiedlu Kozłówek. Był członkiem PZiTB oddziału krakowskiego oraz PZPR. W latach 1972-1990 pracował na stanowisku dyrektora naczelnego P.P. „Naftobudowa”, przekształconego w przedsiębiorstwo prowadzące na prawach zjednoczenia prace inwestycyjno-remontowe przemysłu chemicznego. W czasie jego kierownictwa (w latach 1980-1984) „Naftobudowa” była trzecim co do wielkości przedsiębiorstwem budowlanym w Polsce. Nastąpił ogromny rozwój nie tylko usług, ale także dostaw i całych obiektów.

Do najciekawszych realizacji eksportowych zalicza:

- budowę cementowni w Iraku,
- budowę i generalne wykonawstwo cementowni w Derna (Libia), wartość kontraktu ~ 120 mln USD.

W kraju prowadził kompleksową obsługę przemysłu rafineryjnego. Od VII 1990 do IX 1997 pracował jako prywatny przedsiębiorca firmy projektowo-konsultingowej i przeprowadził m.in. modernizację baz paliw (Wola Prądnicka.), zajmował się projektowaniem obiektów z zakresu ochrony środowiska, otrzymał m.in. nagrodę ministra ochrony środowiska za niekonwencjonalne paliwo alternatywne. W XI 1997 roku został powołany na dyrektora generalnego i prezesa „Naftobudowy - Holling” S.A..

Jako działacz społeczno-polityczny pełnił następujące funkcje:

- od 1980 – członek prezydium i wiceprzewodniczący Rady Narodowej miasta Krakowa,
- poseł na sejm X kadencji-wiceprzewodniczący komisji ochrony środowiska i wiceprzewodniczący klubu poselskiego,
- aktualnie, z nominacji prezydenta Krakowa, przewodniczący Rady Społecznej sp. ZOZ-Podgórze,
- członek BCC i innych organizacji .

Został odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim OOP.

Stanisław Bokota

Absolwent Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej

Obecnie Wydział Inżynierii Środowiska

Urodził się w 1953 roku we Wrocławiu. Ukończył Technikum Mechaniczne w Dębicy ze specjalnością chłodnictwo. Studiował na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Krakowskiej, gdzie w 1980 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera inżynierii środowiska.

Pracę zawodową rozpoczął w 1980 roku jako kierownik zakładu w Przedsiębiorstwie Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Dębicy. Organizując praktyki studenckie z udziałem studentów Politechniki Krakowskiej, opracował i wdrożył nowatorski system wywozu odpadów komunalnych dla miasta Dębicy.

Od 1982 roku jest właścicielem Zakładu Produkcji Mebli „BESTA”. Wyroby tego zakładu oprócz rynku krajowego znalazły również zbyty w Szwecji, Niemczech, Stanach Zjednoczonych oraz w Kazachstanie.

Jacek Chruścicki

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się 13 sierpnia 1956 roku w Żurawicy koło Przemyśla. Po ukończeniu Technikum Mechaniczno-Elektrycznego w Przemyślu w 1976 roku rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. W 1981 r. uzyskał tytuł magistra inżyniera mechanika.

W 1991 r. ukończył kurs z zakresu Reklamy i Public Relations oraz Handlu Zagranicznego, prowadzony w ramach Polsko-Amerykańskiej Szkoły Biznesu, zorganizowany przez Instytut Przemysłowo - Handlowy im. H. Dzielskiego (Fundacja Krakowskiego Towarzystwa Przemysłowego).

Pierwszą pracę podjął podczas studiów w Wojewódzkim Zarządzie Inwestycji Rolniczych, w Przemyślu z siedzibą w Jarosławiu. Został wówczas oddelegowany do pracy w Sztacie Organizacyjnym Ogólnopolskiej Studenckiej Akcji „Przemysł 2000”. Po skończeniu studiów był pracownikiem Rady Okręgowej ZSP jako kierownik działu nauki, a następnie kierownik działu organizacyjnego akcji „Przemysł 2000”. Od 1985 do 1991 roku pracował jako kierownik Zakładu Naukowo-Technicznego Studenckiego Biura Usług „Student-Service” mającego siedzibę na Politechnice Krakowskiej. Pierwszą działalność gospodarczą na własny rachunek prowadził w latach 1991 do 1993 r. jako współwłaściciel firmy Krakland s.j. w Krakowie.

Obejmując w 1993 r. stanowisko Dyrektora Agencji Reklamowej „Studio APG” w Krakowie i będąc jednocześnie jej współwłaścicielem na stałe związał się z branżą reklamową. Praca w „Studio APG” trwała nieprzerwanie do roku 1999. W okresie tym rozpoczęła się współpraca z Politechniką Krakowską, która kontynuowana jest do dnia dzisiejsze-

go. Zaowocowała ona powstaniem „Księgi Znaku” (opracowania wybranych elementów systemu informacji wizualnej uczelni) oraz stworzeniem galanteryjnej linii elementów promocyjnych. W latach 1999 - 2000 r. był dyrektorem Agencji Reklamowej Promo. W 2000 roku powołał do istnienia własną Agencję Reklamową Artprom. W ramach jej działalności świadczy usługi z zakresu promocji i reklamy, specjalizując się m.in. w poligrafii reklamowej, obsłudze w zakresie reklamy w mediach i internecie oraz promocji bezpośredniej (upominki reklamowe, imprezy plenerowe, promocje w punktach sprzedaży).

Od 1999 roku jest członkiem Stowarzyszenia Przedsiębiorców Miasta Krakowa - Krakowskie Forum Biznesu „Kontakt Klub”.
Interesuje się turystyką górską oraz uprawia narciarstwo.

Posiada następujące odznaczenia:

- Brązową Odznakę SZSP
- Medal „Zasłużony dla miasta Przemyśla”

Żonaty od 1982 roku. Żona Elżbieta - absolwentka Wydziału Budownictwa Lądowego PK.

Dzieci: Łukasz i Katarzyna

Stanisław Dudzik

Wydział Mechaniczny

Urodził się 13 listopada 1953 roku w Krakowie. W latach 1972-1975 studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej w Instytucie Aparatury Przemysłowej i Energetyki. W latach 1991-1994 ukończył kursy marketingu w Szwecji (Bonnier) i USA (Hallmark).

W latach 1979-1983 jako właściciel firmy usługowo-sprzątającej Visättraföretaget AB, w Sztokholmie, zatrudniał około 50 polskich studentów rocznie. Był również kontraktorem firm budowlanych: Skanska AB, Platzer Bygg AB, SIAB. Następnie, jako pracownik Showringen AB., (1983-1988) największej agencji artystycznej w Skandynawii, był odpowiedzialny za kontakty międzynarodowe. Promował szwedzkich artystów: Herreys (Grand Prix Eurowizji w 1985), Secret Service, Gyllene Tider (później Roxette), Baden-Baden, Kiki Danoelsson, The Monroes, Bobbysocks (Grand Prix Eurowizji w 1987) i innych. Promował również polskich artystów w Szwecji. Doprowadził do pierwszego zagranicznego nagrania z zespołem „Kombi”. Prowadził stałą współpracę z Teatrem „Ateneum” w Warszawie. Był organizatorem i głównym odpowiedzialnym za występy leningradzkiego „Baletu na lodzie” - największej w historii Skandynawii trasy koncertowej (250 osób – 30 koncertów w trzech krajach w ciągu jednego miesiąca).

W 1987 roku był fundatorem, pierwszych w historii Międzynarodowego Festiwalu Piosenki w Sopocie, nagród dolarowych w wysokości 35 000 USD.

W latach 1988-1990 jako współwłaściciel firmy Swedish Traiding @ Marketing AB., był odpowiedzialny za sprzedaż, marketing i kontakty międzynarodowe. Zajmował się sprzedażą maszyn gastronomicznych i urządzeń małej gastronomii.

W 1990 roku został współwłaścicielem firmy TM-Semic Ltd. Jest to firma wydawnicza ze szwedzkim potentatem prasowym – rodziną Bonnier, gdzie pełni funkcję wiceprezesa Zarządu. Od roku 1991 jest założycielem i prezesem Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Wydawców (obecnie przekształconego w Izbę Wydawców Prasy).

W latach 1991-1994 – współwłaściciel i wiceprezes Zarządu firmy Mista Ltd., która wydaje kartki okolicznościowe (posiada licencję w Polsce). W 1994 roku został właścicielem Mista Sport Ltd., oraz prezesem Zarządu, jedynym przedstawicielem w Polsce firmy Spalding @ Select – producentów wysokiej jakości piłek do wszystkich dyscyplin sportowych. Był sponsorem wielu imprez sportowych, między innymi – Polskiej Ligi Koszykówki.

Jest laureatem nagrody „Przeglądu Sportowego” za najciekawszą propozycję na Międzynarodowych Targach Sportu w 1995 roku oraz „Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy” za propagowanie idei sportu w małych miasteczkach i wsiach. Zdobył również nagrodę „Gazety Domowej” w Krakowie za pomoc we wspieraniu rozwoju demokracji. W sierpniu 2000 roku Stanisław Dudzik odsprzedał firmę polskiej spółce giełdowej Lubawa S.A.

Od 2000 roku jest właścicielem, prezesem Zarządu firmy Stam sp. z o.o. i równocześnie jedynym przedstawicielem w Polsce szwedzkiej firmy „Sibylla”, która posiada stałą umowę z siecią stacji benzynowych Statoil Polska sp. z o.o. na dostawę sprzętu i serwis urządzeń w zakresie małej gastronomii.

Od września 2000 roku – dyrektor generalny – tygodnika medycznego „Puls Medycyny”. Jest to nowa, popularnonaukowa gazeta na polskim rynku wydawniczym, adresowana do szerokiego kręgu lekarzy i farmaceutów. Pierwsze wydanie planowane na połowę października 2000 roku.

Pełnił następujące funkcje społeczne:

- *W latach 1992-1994 – członek założyciel – prezes Zarządu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Wydawców,*
- *Członek założyciel od 1993 roku a od czerwca 2000 –prezes Klubu Krakowskiego,*
- *Od 1994 - członek Kontakt Klubu, a w latach 1997-1999 wiceprezes Klubu,*
- *Od 1994 – członek Społecznego Towarzystwa Oświatowego,*
- *Od 1988 – członek Zarządu TS WISŁA.*

Zna języki: angielski, szwedzki, rosyjski, w mowie i piśmie oraz norweski, duński i słowacki na poziomie konwersacyjnym.

Interesuje się sportem: jeździ na nartach, gra w tenisa i golfa. Wolny czas spędza czynnie, najchętniej na pracach w ogrodzie w domu na wsi.

Od 1979 roku żonaty, ma dwoje dzieci: syna Mikaela Paula (18 lat) i córkę Magdalenę Wiktorię (11 lat).

Marian Dykacz

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1938 roku. Po skończeniu I Liceum Ogólnokształcącego w Tarnowie rozpoczął studia na Wydziale Inżynierii Lądowej PK, które ukończył w 1962 roku.

Praca zawodowa była kontynuowana w firmach budowlanych kolejno na stanowiskach: stażysty, kierownika budowy, kierownika grupy robót, głównego specjalisty. Od 1975 roku pełnił funkcję zastępcy dyrektora ds. produkcji, a następnie dyrektora naczelnego dużej firmy budowlanej tj. Krakowskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Krakowie. Od 1983 roku do 1991 roku prowadził zagraniczne kontrakty budowlane na największych placach budowy Budapesztu. Po powrocie do kraju organizuje Oddział Budowlany w ramach Krakowskiego Przedsiębiorstwa Instalacji Sanitarnych (obecnie HOCHTIEF POLSKA- Oddział KPIS - CRACOVIA) gdzie pracuje do dziś na stanowisku jednego z dyrektorów.

Został odznaczony: Krzyżem Kawalerskim OOP, Brązowym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej-zasłużony dla budownictwa, Złotą Odznaką za zasługi dla ziemi krakowskiej.

Marek Geyer

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się 13 grudnia 1947 roku w Gdańsku-Wrzeszczu. Do szkoły podstawowej i XII Liceum Ogólnokształcącego uczęszczał w Krakowie. W 1975 roku ukończył studia na Politechnice Krakowskiej na Wydziale Mechanicznym, specjalność: wentylacja, klimatyzacja, chłodnictwo.

Bezpośrednio po studiach do 1978 roku pracował w ośrodku badawczo-rozwojowym „CEBEA” na stanowisku konstruktora w dziale sprężarek chłodniczych. Po rocznym pobycie w USA, od 1979 do 1984 pracował w „Budostalu-3” w biurze rozwoju jako kierownik rozruchu obiektów przemysłowych Huty im. Sendzimira (m.in. stacja przegrzewu pary, stacja chemicznego uzdatniania wody dla siłowni, elektrowni na aglomerowni), a także na terenie Krakowa (klimatyzacja w bloku operacyjnym I Kliniki Chirurgii, kotłownia w MPK, kotłownia w Stomilu Dobczyce i in.).

W latach 1984-1985 współprowadził zakład rzemieślniczy naprawy samochodów w Pychowicach koło Krakowa. Od 1985 do 1989 roku pracował jako pełnomocnik dyrektora ds. skupu w przedsiębiorstwie zagranicznym „UNICOM” w Zielonce koło Węglińca, organizując i prowadząc sieć skupu surowców w Polsce południowej.

Od 1989 roku rozpoczął działalność na własny rachunek, uruchamiając 9 przedsiębiorstw zatrudniających ok.1200 osób i działających w branżach produkujących (produkcja wyrobów gumowych, bieżnikowanie na zimno i na gorąco, produkcja bombek choinkowych, przemysłowa lakiernia proszkowa), usługowych (agencja celna, spedycja międzynarodowa i transport, dystrybucja, tereny zielone, sprzętanie prze-

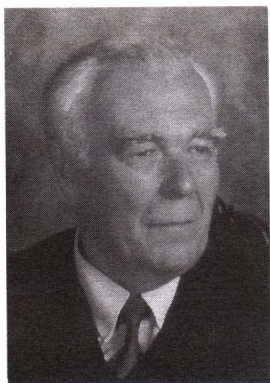

---

mysłowe, wyposażenie „pod klucz”, pralni chemicznych i wodnych, salon odnowy biologicznej, pralnia wodna przemysłowa, sieć pralni chemicznych, serwis opon) i handlowych(firma handlowa w Niemczech i na Słowacji, sprzedaż ogumienia).

Działał społecznie przez wiele lat w automobilklubie polskim, brał również udział w rajdach samochodowych.

Żonaty od 27 lat – żona prowadzi salon odnowy biologicznej „MATAMORFOZA” w Krakowie. Jeden syn, 24 - letni po studiach w Anglii, ukończył MBA na Akademii Ekonomicznej w Krakowie, współpracuje przy prowadzeniu firm.

Zbigniew Górny

Absolwent Wydziałów Politechnicznych AGH

Urodził się w Krakowie 15 listopada 1927 roku. W lipcu 1945 roku zdał egzamin maturalny w Gimnazjum i Liceum im. H. Sienkiewicza w Krakowie i rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. W listopadzie 1945 roku przeniósł się na Wydziały Politechniczne AGH (Wydział Komunikacji, sekcja lotnicza), które ukończył w czerwcu 1949 r. (absolutorium), a egzamin dyplomowy zdał w czerwcu 1950 roku. Doktoryzował się na Wydziale Odlewnictwa AGH (1963r.) i habilitował na Wydziale Mechaniczno-Technologicznym Politechniki Śląskiej (1967 r.).

Podstawowym miejscem pracy był i jest Instytut Odlewnictwa w Krakowie, w którym pracuje od 1 stycznia 1950 roku na stanowiskach: asystenta, kierownika pracowni, kierownika zakładu, zastępcy dyrektora ds. naukowych, dyrektora Instytutu oraz - po przejściu na emeryturę (listopad 1996) - doradcy ds. naukowych.

Równolegle prowadził działalność dydaktyczną, początkowo jako: młodszy asystent i asystent w Katedrze Budowy Płatowców W.P. AGH (od września 1947 do 1951), nauczyciel w Technikum Hutniczym w Krakowie (1951-1953), wykładowca Mechaniki Płynów na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej (1953-1958 r.), profesor Politechniki Poznańskiej (1983-1993 r.), profesor Politechniki Opolskiej (1993-1998 r.) oraz dorywczo prowadził wykłady na Wydziale Mechanicznym Politechniki Wrocławskiej, Wydziale Odlewnictwa AGH i WSI w Krakowie.

W swoim dorobku posiada ponad 500 publikacji naukowych i technicznych, ponad 50 monografii, książek i skryptów (w tym 4 wydane za granicą), prowadzi działalność opiniodawczą i promotorską. Uzyskał 27 patentów. Uczestniczył dwukrotnie w zespołowych nagrodach państwowych II stopnia (1955 rok- stopy oszczędnościowe i 1986 rok - aparatura kontrolno-pomiarowa). Posiada kilkanaście nagród KNiT, MNSzT, NOT.

W działalności społecznej, poza doraźną pracą w okresie studiów w Sekcji Narciarskiej AZS i Kole Mechaników, od 1950 roku należy do Stowarzyszenia Technicznego Odlewników Polskich, pełniąc funkcje (poza komisjami i sekcjami) sekretarza generalnego (1961-1971), wiceprzewodniczącego (1971-1987), przewodniczącego (1987-1993) i Honorowego Prezesa Zarządu Głównego STOP (od 1993 roku). Był wiceprzewodniczącym, a obecnie jest członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Materiałów Kompozytowych. Od 1976 roku jest członkiem Institute of British Foundrymen (fellow).

Posiada Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi; Kawalerski, Oficerski i Komandorski Krzyż Orderu Odrodzenia Polski; Medal Edukacji Narodowej. W roku 1993 otrzymał tytuł doktorat honoris causa Politechniki Poznańskiej. Obecnie jest członkiem C.K. ds. T i S.N. (od 1987 roku).

Był członkiem Komisji Nauk Stosowanych KBN (Zespół T08 oraz Sekcji T08B). Jest członkiem wybieranym Komitetów PAN: Metalurgii (od 1976r.) i Budowy Maszyn (od 1973 roku), członkiem założycielem Akademii Inżynierskiej Polska, dwóch Rad Nadzorczych (wiceprzewodniczący „OŻ-Wulkan” w Częstochowie, i Przedsiębiorstwa „Metalodlew” w Krakowie) oraz szeregu komisji przy oddziałach PAN (Katowice, Kraków, Poznań).

Jest zasłużony dla Wydziałów Odlewnictwa oraz Budowy Maszyn Górniczych i Hutniczych AGH i Wydziału Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Politechniki Częstochowskiej Jest zasłużony dla wielu zakładów w tym: „Zamech”- Elbląg, „Pomet”- Poznań, „WSK”- Rzeszów, „ZGH” – Zębice, ZM – „URSUS”, OŻ- „Śrem”, „WSK” – Wrocław, „WSK-PZL” – Krotoszyn i innych.

Andrzej Hosaja

Absolwent Wydziału Chemii

*Obecnie Wydział Inżynierii
i Technologii Chemicznej*

Urodził się 23 maja 1950 roku. W 1976 ukończył studia i wyjechał z Krakowa do Dębicy. W latach 1976-1986 pracował w firmie „STOMIL” Dębica, piastując stanowiska od majstra produkcji aż do kierownika Zakładu. W 1986 roku założył pierwszą małą firmę gumową – była to pierwsza spółka w ówczesnym województwie tarnowskim. Następnie założył „od zera” profesjonalną firmę gumową z małym kapitałem założycielskim. Dzisiaj firma ta, pod nazwą „GEYER & HOSAJA” Zakłady Gumowe sp. z o.o., zatrudnia 400 pracowników i jest wiodącą firmą na rynku gumowym. Firma „GEYER & HOSAJA” była utworzona i zarządzana początkowo przez Andrzeja Hosaję. Firma oraz Andrzej Hosaja są twórcami kilku zarejestrowanych patentów w zakresie technologii gumi.

Andrzej Hosaja jest również współzałożycielem szkoły społecznej w Dębicy oraz Dębickiego Towarzystwa Tenisowego.

Żonaty - żona Anna jest także absolwentką Wydziału Chemicznego PK, ma troje dzieci. Dwoje studiuje w Krakowie, najmłodszy syn uczy się w liceum.

Jurand Jarecki

Absolwent Wydziału Architektury

Urodził się. 4 października 1931 roku w Krakowie, do 1948 roku mieszkał w Zakopanem. Maturę zdał w Katowicach w 1951 roku, I rok studiował na Wydziale Architektury Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie, od II roku do dyplomu na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej.

Od 1957 do 1990 roku pracował w „Miastoprojekcie” w Katowicach kolejno na stanowiskach: projektant, st. projektant, główny specjalista. ds. architektury. W 1961 roku odbył roczną praktykę we Francji w pracowniach architektów: G. Gandilis, P. Vago, P. Dufeuau, R. Lopez. W 1979 wyjechał na rok do Algierii i pracował w przedsiębiorstwie ECOTEC – Oran. W latach 1982-1984 był Głównym Architektem województwa katowickiego, a w latach 1978 -1984 kontraktowym pracownikiem naukowym na Politechnice Śląskiej (promotor 10 dyplomów). Od 1990 roku do chwili obecnej pracuje w S.C. „ARAR” (Architektoniczne Atelier Realizacyjne).

Brał udział w następujących konkursach architektonicznych i urbanistycznych:

- *Nowe miasto „Katowice - Południe” na 90 000 mieszkańców - II nagroda,*
- *Centrum miasta Katowic - IV miejsce,*
- *Dzielnica mieszkaniowa w Halle (NRD) - 4 miejsce,*
- *Dzielnice mieszkaniowe w Katowicach: „Paderewskiego” - II nagroda (zrealizowano w latach 1965-82),*
- *„Zgrzebnik” - I nagroda,*

- *Dzielnica mieszkaniowa „Śródula - Północ” w Sosnowcu - I nagroda,*
- *Centrum Kultury w Katowicach wyróżnienie II,*
- *Kościół w Nowej Hucie wyróżnienie I,*
- *Budynek administracyjny „Centrozap” w Katowicach I nagroda,*
- *„Dom usług” w Katowicach I nagroda,*
- *Muzeum Walki i Zwycięstwa w Katowicach (I etap) - I nagroda oraz Muzeum w Kołobrzegu - II nagroda,*
- *Dom Handlowy „Zenit” w Katowicach - I nagroda (zrealizowany w 1963 roku) oraz w Krakowie - II nagroda,*
- *Centrum usługowo - administracyjne w Katowicach (ZNTK) wyróżnienie,*
- *Centrum dyrekcyjne w Perugii (Włochy) bez wyróżnienia,*
- *Biblioteka Narodowa w Teheranie (Iran) bez wyróżnienia,*
- *Kościół św. Michała Os. Zgrzebnioka 2 nagroda,*
- *Biblioteka Śląska -1989 I nagroda,*
- *Otoczenie Dworca PKP w Katowicach -1991 wyróżnienie,*
- *Os. Mieszkalne w Jastrzębiu Zdroju - 1996 I miejsce (EX EQUO),*
- *SARP 841, Teatr w Zabrze w I etapie II (EX EQUO) 1997,*

Wygrał przetargi na: rozbudowę hotelu „Ondraszek” -1997, Centrum Rekreacyjne w Sosnowcu „CCN”, na renowację „MONOPOL” w Katowicach, na budowę Biblioteki Uczelnianej AWF w Katowicach.

Ponadto zrealizował wiele interesujących projektów zarówno wśród budynków użyteczności publicznej (Budynek biurowy PMUG w Katowicach 8000 m², Stacja Pogotowia Ratunkowego w Katowicach 2500 m², Centrum Handlowe w Katowicach - zespół pawilonów - przy ul. Chorzowskiej 18000 m², Dom Książki w Katowicach 4000 m², Centrala Techniczna w Katowicach 1800 m², Dom Handlowy „Skarbek” w Katowicach 15000 m², Bibliotek Śląska 17000 m²), budynków mieszkalnych (zespół bud. mieszkalnych w Tarnowskich Górach, bud. mieszkalne w Katowicach, Al. Korfantego, zespół bud. mieszkalnych V i XII kond. w Katowicach - ul. Mikołowska, budynek mieszkalny XIII kond. w Częstochowie, budynek mieszkalny XXIV kond. w Katowicach, seria bud. prefabrykowanych XI kond. technol. na Os. Paderewskiego w Katowicach - 27 budynków, budynek eksperymentalny w Katowicach „K1” ul. Gallusa,

zespół mieszkalny przy ul. Barana w Częstochowie, zespół mieszkalny „Palmowa” w Częstochowie (1994), a także przy zabudowie miast i osiedli:

- zespół mieszkaniowy przy ul. Mikołowskiej w Katowicach (1966),
- osiedla mieszkaniowe „Giszowiec I” (1970) i „Cegielnia” w Katowicach (1974),
- zespół mieszkaniowy przy ul. Barana (1992) i „Palmowa” w Częstochowie (1994).

Posiada również wiele niezrealizowanych projektów, wśród których znajdują się m.in.: Biblioteka i Instytut Śląski w Katowicach, Ośrodek narciarski w Wiśle Czarnym, rewaloryzacja dzielnicy Sisi-el-Huari w Oranie (Algieria), System szkół średnich i osiedle mieszkaniowe w Oranie, - Dom Towarowy „Śródmieście Zachód” i supermarket na os. 1000 – lecia w Katowicach.

Jest wieloletnim członkiem Zarządu Oddziału SARP, w kadencji 1974 –1977 był prezesem Zarządu Oddziału SARP w Katowicach. Był członkiem Zarządu Głównego SARP (1978-1981), członkiem Kolegium Sędziów SARP (1974-1987), członkiem Rady SARP (1986), członkiem Kolegium PSP. Jest również ekspertem FIS do budowy skoczni narciarskich, rzeczoznawca SARP ds. arch. mieszk. i użyteczności publicznej. Od 1974 roku jest członkiem WKUA, członkiem Rady Programowej PDA / SARP. Podczas kadencji 1985/1987/1989 był prezesem Klubu Architektów Narciarzy „KLAN”. Główny Architekt Województwa (1982-1984).

Otrzymał również wiele nagród i odznaczeń, wśród których znajdują się:

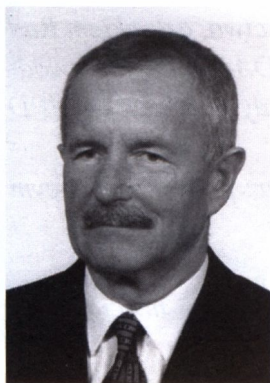
- w 1972 r. - Medal SARP za osiągnięcia,
- w 1975 r. - Złota odznaka „Zasłużonemu dla rozwoju województwa katowickiego 1975” oraz Złoty Krzyż Zasługi (za „Skarbek”),
- w 1976 r. - Wyróżnienie SARP I stopnia,
- w 1980 r. - Indywidualna nagroda województwa katowickiego za całokształt działalności,
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski 1984 (za raport

o zagrożeniu województwa),

- *GRAND PRIX - nagroda wojewody za najlepszą realizację roku 1997 (Biblioteka Śląska) w Katowicach,*
- *Wyróżnienie SARP za realizację roku na terenie Polski w roku 1997 (Biblioteka Śląska),*
- *I nagroda za najlepszą realizację roku w konstrukcjach żelbetonowych w Polsce w roku 1997 (B.Śl.)*
- *II nagroda M.SWiA1998r.*

Również wielokrotnie wyróżniany w Regionalnych Pokazach Architektury, posiada status twórcy 1980.

Jerzy Maria Kaliski

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się 4 października 1944 roku w Rzeszowie. W 1962 roku w Liceum Ogólnokształcącym w Krynicy zdał maturę z odznaczeniem. Studiował na Politechnice Krakowskiej - Wydział Budownictwa Lądowego, w latach 1962- 1968. Za swoją pracę dyplomową otrzymał odznaczenie I stopnia (najlepsza praca uczelni technicznych 1969 r.). W latach 1970- 1974 studiował na studiach doktoranckich w PK.

W latach 1969-1990 pracował w „CHEMOBUDOWIE” - Kraków jako: kierownik budowy, kierownik jednostki, zastępca dyrektora ds. technicznych, dyrektor naczelny (lata 1980- 1990). Od 1990 roku jest właścicielem własnej firmy budowlanej „KRAKBAU”, która prowadzi swoją działalność zarówno w Polsce jak i w Austrii oraz Niemczech.

Do najważniejszych osiągnięć w swojej pracy zawodowej zalicza:

- Uzyskanie kompletu uprawnień wykonawczych i projektowych w budownictwie.*
- Doprowadzenie firmy „CHEMOBUDOWA” w latach 80. do poziomu europejskiego (3000 pracowników za granicą, 3000 w Polsce) oraz realizacje szeregu skomplikowanych obiektów w Polsce i za granicą.*
- Utworzenie i doprowadzenie do średniej wielkości firmy „KRAKBAU” (250 zatrudnionych, ze stałym potencjałem - 250 pracowników za granicą i 150 w Polsce).*

W latach 80-tych był doradcą ministra budownictwa, członkiem Rad Nadzorczych następujących firm: „BUDIMEX”, „NIDA-GIPS” (przewodniczący) oraz, w latach 1991-1996, był członkiem Rady Nadzorczej VdPD (Kolonia).

Aktualnie jest wiceprezesem „UNIBUDU” oraz przewodniczącym Komisji Zagranicznej tej organizacji.

Aktywny sportowiec: trzykrotny mistrz Polski w judo, narciarz, od 1989 roku członek prezydium JVSJ (Światowa Organizacja zrzeszająca instruktorów i trenerów narciarskich) .

Stanisław Kaszowski

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

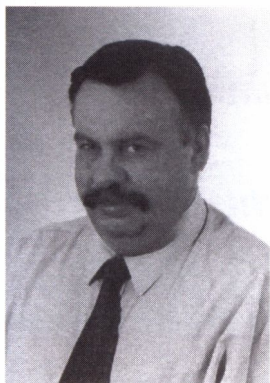
Urodził się 15 października 1952 roku w Brzozowie (obecne województwo podkarpackie), gdzie uczęszczał do Szkoły Podstawowej i do Technikum Budowlanego. W latach 1972–1978 studiował w Politechnice Krakowskiej na Wydziale Budownictwa Lądowego, kierunek budownictwo miejskie i przemysłowe.

Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę w Instytucie Materiałów i Konstrukcji Budowlanych Politechniki Krakowskiej. Następnie (1979–1982) pracował w Przedsiębiorstwie BUDOSTAL-4, który był generalnym wykonawcą Huty Katowice. W okresie tym, pracując w wykonawstwie, pełnił funkcje majstra budowy, inżyniera budowy, kierownika budowy oraz kierownika zespołu budów. Pracując i pełniąc odpowiedzialne funkcje na budowach Huty Katowice, zdobył odpowiednie doświadczenie w zakresie budownictwa przemysłowego. W latach 1982–1989 pracował w Rejonowym Przedsiębiorstwie Remontowo-Budowlanym w Żywcu pełniąc różne funkcje kierownicze. Pracując w ww. przedsiębiorstwach dodatkowo pełnił funkcje inspektora nadzoru oraz zajmował się projektowaniem obiektów budowlanych, gdyż posiada uprawnienia budowlane w zakresie nadzorowania i projektowania w budownictwie.

Od roku 1989 podjął działalność prywatną, tworząc własną firmę budowlaną, która od 1992 r. przyjęła nazwę - Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego „SKOBUD” z siedzibą w Żywcu. Zakres działalności firmy to wykonawstwo budowlane w pełnym zakresie na terenie całego kraju. Wśród realizacji znajduje się szereg obiektów przemysłowych,

oświatowych administracyjnych oraz roboty inżynierskie między innymi zakończenie budowy Hali Sportowej Politechniki Krakowskiej przy ul. Kamiennej w Krakowie, Centrum Informatyczne i Hala Wystawowa PK w Krakowie.

Jest żonaty od 1981 roku. Żona Danuta jest pracownikiem Szkoły Podstawowej w Rajczy, córka Anna studiuje na Wydziale Architektury PK.

Jan Kosmowski

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się 14 lutego 1954 roku w Zakopanem. W 1972 roku po ukończeniu XIII LO im. Bohaterów Westerplatte rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, gdzie w 1979 roku otrzymał dyplom ukończenia studiów.

W 1979 roku założył warsztat mechaniczny, który dał początek istnienia dzisiejszej firmy. 16 maja 1991 r. przy ulicy Ofiar Dąbia 2 w Krakowie otworzył Autoryzowaną Stację Obsługi Mercedes-Benz. W latach 1994 i 1995 stacja ta zdobyła dwukrotnie I miejsce, przyznawane przez Generalnego Przedstawiciela Mercedes-Benz, w konkursie na najlepszą Autoryzowaną Stację Obsługi w Polsce.

Obecnie zatrudnia 55 wykwalifikowanych pracowników, wśród których znajdują się również absolwenci Politechniki Krakowskiej. Pracownicy na bieżąco pogłębiają swoją wiedzę w Centrum Szkolenia Mercedes-Benz

W 1999 roku obchodził 20-lecie działalności w branży motoryzacyjnej. Z tej okazji został uhonorowany specjalną nagrodą, przyznaną przez Krakowski Cech Rzemiosł Motoryzacyjnych (Srebrny Medal im. Jana Kilińskiego). Otrzymał również pamiątkową odznakę Śląskiego Oddziału Straży Granicznej.

Interesuje się mechaniką pojazdową, sportem - piłką nożną oraz koszykówką (od wielu lat jest w zarządzie TS Wisła), a także jeździectwem konnym - od 1998 roku jest prezesem i założycielem Klubu Sportowego „ACTROS”, który zajmuje się rehabilitacją ruchową i rekreacją. Interesuje się również kinematografią i sztuką. Od 1995 roku jest członkiem Stowarzyszenia Przedsiębiorców Miasta Krakowa „Biznes Klub”.

Jest żonaty, ma czworo dzieci.

Andrzej Krzanowski

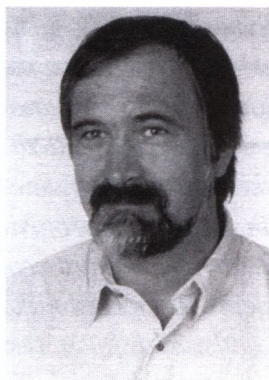
Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1951 roku w Sanoku. Kierując się swoimi zainteresowaniami - motoryzacją ukończył w 1970 roku Technikum Mechaniczne w Sanoku o specjalności budowa samochodów, a następnie podjął studia o tym samym profilu. W 1974 roku złożył egzamin magisterski na Wydziale Mechanicznym PK o specjalności eksploatacja pojazdów samochodowych. W latach 1974–1975 odbył służbę wojskową w ramach SDR uzyskując stopień podporucznika.

W 1975 r. podjął pracę w SFA na stanowisku konstruktora. Jednocześnie studiował zaocznie Technologię Budowy Maszyn. W biurze konstrukcyjnym doszedł do stanowiska Głównego Konstruktora.

W 1992 r. został powołany na stanowisko prezesa Zarządu Spółki i pełni je do dnia dzisiejszego.

W tym okresie spółka przechodzi proces oddłużenia poprzez bankowe postępowanie ugodowe, uzyskuje właściciela strategicznego – „ZASADA” S.A. - oraz przeprowadza bardzo głęboką restrukturyzację organizacyjną, majątkową i modernizację produktów.

Tadeusz J. Liszka

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Podczas nauki w Liceum im. B. Nowodworskiego w Krakowie, uczestniczył w ogólnopolskich olimpiadach matematycznych i fizycznych, zdobył pierwsze miejsce w międzyszkolnym turnieju fizycznym w Szczecinie. Udział w olimpiadzie matematycznej umożliwił mu wstęp bez egzaminu na Wydział Mechaniczny PK w 1968 roku, oraz na uczestnictwo w dziesiątej Międzynarodowej Olimpiadzie Matematycznej w Moskwie, gdzie uzyskał nagrodę drugiego stopnia.

Na Wydziale Mechanicznym studiował na specjalności Mechanika Stosowana. Równocześnie, na drugim roku studiów, rozpoczął równoległe studia na Wydziale Elektrycznym AGH (specjalność: Informatyka i Automatyka Przemysłowa – studia te nie zostały zakończone dyplomem, gdyż planowana praca magisterska przerosła pierwotne zamierzenia i zamieniła się w późniejszą rozprawę doktorską). Pracę magisterską na Politechnice obronił w 1973 roku z wyróżnieniem.

W styczniu 1974 roku rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Instytucie Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn, gdzie prowadził zajęcia dydaktyczne z zakresu mechaniki i wytrzymałości materiałów. Jednocześnie studiował na studium doktoranckim prowadzonym przez Instytut. Praca doktorska, na temat metody różnic skończonych przy nieregularnych siatkach węzłów, umożliwiła mu wiele lat później chwalić się pierwszeństwem w pracach nad „metodami bezsiatkowymi”, bardzo modnymi w latach 90. w USA. Praca ta została obroniona w roku 1978 i wyróżniona nagrodą Ministra Szkolnictwa Wyższego.

W roku 1979 wyjechał na półtoraroczne stypendium do Kanady, gdzie pracował na Uniwersytecie McMaster pod kierunkiem prof. M. Levinsona. Po powrocie objął kierownictwo Uczelnianego Ośrodka ETO. Ze stanowiskiem tym wiązał się także nadzór i prowadzenie na całej uczelni zajęć z programowania maszyn cyfrowych, informatyki oraz metod numerycznych. Przygotował kilka nowych wykładów, m.in. z języków programowania i zaawansowanych metod numerycznych, był współautorem dwu skryptów dydaktycznych z tego zakresu. Zainicjował i przez kilka lat prowadził nadobowiązkowe wykłady z zakresu podstaw informatyki dla studentów i pracowników Uczelni.

W jego pracy naukowej początkowo związanej z mechaniką, coraz więcej miejsca zaczęły zajmować metody numeryczne i zastosowanie komputerów. Brał udział, a później prowadził prace zlecone z tego zakresu, za co m.in. został dwukrotnie wyróżniony nagrodami Ministra oraz nagrodą naukową PAN za cykl publikacji. Publikował w czasopiśmie naukowych w Polsce i za granicą, bierze udział w licznych konferencjach naukowych. W roku 1983 wyjechał na krótki staż w Stanach Zjednoczonych (Uniwersytet Northwestern w Evanston i Uniw. w Milwaukee), zaś w 1989 roku wyjechał na roczny staż na uniwersytecie stanowym Teksasu w Austin, gdzie pod kierunkiem prof. J.T. Odena pracował nad zastosowaniem metody adaptacyjnej elementów skończonych do rozwiązywania zadań z mechaniki płynów.

W kolejnych kadencjach Senatu Politechniki Krakowskiej reprezentował młodych pracowników nauki z jednostek międzywydziałowych, uczestniczył w pracach Stowarzyszenia Kierowników Uczelnianych Ośrodków Informatyki oraz w Komisji Informatyki zespołu Mechaniki Polskiej Akademii Nauk.

W 1991 zakończył pracę na Politechnice i wyjechał do Stanów Zjednoczonych, gdzie podjął pracę w firmie badawczej „Computational Mechanics” (dziś część firmy „Altair Engineering”), gdzie obecnie pełni funkcje „Senior Scientist” i zajmuje się szeroko rozumianymi metodami adaptacyjnymi, zarówno od strony teorii, algorytmów, jak i oprogramowania komercyjnego. Miedzy innymi prowadził 4 samodzielne tematy badawcze (dla NASA, NSF i Navy) na temat metod adaptacyjnych,

---

metod bezsiatkowych, optymalizacji i mechaniki pękania. Pomimo komercyjnego charakteru pracy, opublikował kilka prac w czasopismach naukowych w USA jest członkiem American Academy of Mechanics, i US Association for Computational Mechanics, jest recenzentem w poważnych czasopismach naukowych (IJNME, CMAME) i prezentuje swoje prace na licznych konferencjach naukowych na terenie USA.

Mieszka w Austin, stolicy stanu Teksas, wraz z żoną Beatą. Dwoje dzieci: syn Piotr (zginął tragicznie w 1993 roku) i córka Paulina. W wolnych chwilach jeździ na rowerze, nie przejmując się 40-stopniowymi upałami, typowymi dla Teksasu, „bawi się” komputerami i majsterkuje wokół domu, m.in. budując i meblując drewniane tarasy na działce koło domu.

Eryk Miłosz

**Absolwent Wydziału
Budownictwa Lądowego**

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się 15 maja 1962 roku w miejscowości Kościerzyna (dawne województwo gdańskie). W 1972 roku przeprowadził się wspólnie z rodzicami do Piotrkowic koło Krakowa. Szkołę podstawową i Liceum Ogólnokształcące ukończył w Proszowicach. W latach 1980-1985 studiował na Politechnice Krakowskiej (praca dyplomowa – projekt mostu sprężonego – zrealizowana).

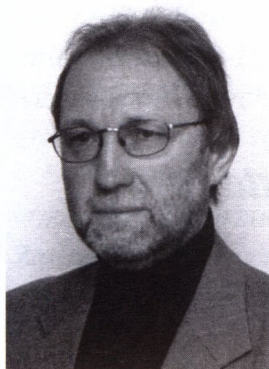
Od listopada 1988 do maja 1991 roku pracował jako starszy majster budowy w firmie „DROMEX-CIESZYN” (Cieszyn). W tym czasie zajmował się realizacją przejścia granicznego w Cieszynie, budową mostu granicznego na rzece Olzie w technologii nasuwania podłużnego, była to „Budowa roku 1991”, która otrzymała nagrodę Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa.

Od kwietnia 1991 do maja 1995 roku w firmie „DROMEX-CIESZYN” (Kraków) pracował na stanowisku zastępcy kierownika zespołu budów i zajmował się realizacją obiektów mostowych Południowego Autostradowego Obejścia Krakowa, budową węzła zakopiańskiego PAOK.

W latach 1995-1998 w firmie „DROMEX-CIESZYN” (Świecko) pełnił funkcję dyrektora budowy mostu granicznego w Świecku w ciągu autostrady Berlin – Warszawa. Była to inwestycja zrealizowana wspólnie z firmą Philipp Holzman AG, wartość inwestycji ok. 75 mln DEM.

Od lutego 1998 pełni funkcję prezesa Zarządu – dyrektora naczelnego („DROMEX-CIESZYN”). Posiada uprawnienia w specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej w zakresie mostów oraz uprawnienia w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Jest członkiem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji.

Janusz Puzia

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w Jedlinie-Zdroju 23 października 1948 roku. Szkołę podstawową oraz gimnazjum ukończył w Bochni. Studiował na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej. W czasie studiów działał w ZSP jako kierownik komisji kultury PK. Stypendysta firmy „ENERGOPRZEM”.

W lutym 1972 roku został zatrudniony w ww. firmie. Szczeble kariery w „ENERGOPRZEMIE” to: inżynier budowy, kierownik budowy i w końcu, w latach 1974-1975, kierownik zespołu budów Tlenowni w Hucie Katowice. W 1975 roku wyemigrował do Szwecji, ponieważ ożenił się ze Szwedką. Od 1976 roku pracuje w „ABV” – firmie budowlanej, która z biegiem czasu przekształciła się w dzisiejszą „NCC” (koncert budowlany w Skandynawii o przerobie rocznym powyżej 4 mld USD). W Szwecji piastował stanowiska: kierownika budowy, kierownika zespołu budów, dyrektora oddziału. Od 1998 jest odpowiedzialny za działalność koncernu w Polsce.

Żona chemiczka, dwoje dzieci (25, 26 lat). Mieszka w Falum, Strangnas i w Warszawie.

Oprócz pracy interesuje się muzyką oraz sportem. Uprawia czynnie golf, żeglarsstwo, jazdę na nartach i na łyżwach.

Janusz Sepioł

Absolwent Wydziału Architektury

Urodził się 8 września 1955 roku. W latach 1981-1990 pracował jako projektant urbanista w Biurze Rozwoju Krakowa. Jest m.in. współautorem planu ogólnego Krakowa.

W latach 1990-1994 i 1995-1997 pracował na stanowisku Dyrektora Wydziału Polityki Regionalnej i Przestrzennej Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie, a w 1998 był dyrektorem Departamentu Gospodarki Przestrzennej Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miasta. Od stycznia 1999 roku - wiceprzewodniczący Zarządu Województwa Małopolskiego, w latach 1994-1995 był przewodniczącym Rady Nadzorczej Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska, członkiem Rad Nadzorczych Krakowskiego Centrum Komunikacyjnego sp. z o.o., Centrum Zaawansowanych Technologii oraz dyrektorem Biura Zarządu Banku w Banku Przemysłowo-Handlowym S.A., a ostatnio jest przewodniczącym Rady Nadzorczej Tarnowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego.

Jest członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP, Towarzystwa Urbanistów Polskich, Społecznego Komitetu Ochrony Zabytków Krakowa, Głównej Komisji Urbanistyczno -Architektonicznej. Przewodniczy Głównej Komisji ds. Uprawnień Urbanistycznych.

Jest autorem wielu publikacji dotyczących architektury i zagospodarowania przestrzennego oraz rozwoju regionalnego wydawanych również za granicą, a także współautorem szeregu projektów urbanistycznych i architektonicznych.

Główny projektant „Studium zagospodarowania przestrzennego województwa Krakowskiego” (1998) oraz „Strategii rozwoju Małopol-

---

ski” (2000). Komisarz polskiej wystawy architektury współczesnej w Berlinie („Baustelle-Polen” w 1996 r.), jeden z inicjatorów Międzynarodowego Biennale Architektury w Krakowie (wielokrotny członek Rady Programowej i jury), sędzia konkursowy SARP.

Otrzymał nagrody ministerialne I i II stopnia oraz szereg nagród w konkursach urbanistycznych. Został odznaczony srebrnym Krzyżem Zasługi i brązowym Medalem za „Zasługi w Obronności Kraju” oraz nagrodzony za działalność społeczną SARP II stopnia.

Zbigniew Sikora

Absolwent Wydziałów Politechnicznych AGH

Miał zaledwie 17 lat gdy został studentem Wydziału Inżynierii Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W czerwcu 1956 roku, otrzymał dyplom magistra inżyniera budownictwa lądowego w zakresie organizacji i mechanizacji budowy. Był jednym spośród pierwszych dziesięciu absolwentów PK tej specjalności. Po niedługim czasie został asystentem w Katedrze Organizacji i Mechanizacji Budowy na macierzystym Wydziale Budownictwa Lądowego.

Podczas studiów żywo działał w Radzie Uczelnianej Zrzeszenia Studentów Polskich. Był widoczny pośród wodzirejów Studenckiego Października w 1956 roku. Przerwał swoją asystenturę, kiedy został wybrany (w 1958 i ponownie w 1960) przewodniczącym Rady Okręgowej ZSP w Krakowie. Studenci Politechniki Krakowskiej na lata stanęli wówczas u czoła krakowskiej społeczności studenckiej. Na stałe wprowadzili juwenalia do tradycji kulturalnej Krakowa i walnie przyczynili się do otwarcia „Klubu pod Jaszczurami”. Drogę studenckiego działacza zakończył w 1964 roku piastując – w imieniu ZSP- mandat wiceprzewodniczącego Międzynarodowego Związku Studentów z siedziba w Pradze.

Ukończywszy studia podyplomowe w dziedzinie ekonomiki inwestycji w Akademii Ekonomicznej w Krakowie, pracował w latach 1965–1974 w Komisji Planowania Gospodarczego Miasta Krakowa, zajmując się oceną projektów inwestycyjnych i ich koordynacją na obszarze miasta. Później, kierował pracownią analizy sterowania rozwojem regionu, gdzie stawiano pierwsze kroki na drodze wspomagania planowania gospodarczego komputerem. Równocześnie w pracowni planu

ogólnego miasta Krakowa próbował zidentyfikować moce produkcyjne budownictwa zlokalizowane w Krakowie.

W tym samym czasie prowadził zlecone zajęcia dydaktyczne w Instytucie Ekonomiki Organizacji i Zarządzania na Wydziale Budownictwa Lądowego. Równolegle uczestniczył w pracach badawczych i projektowych w tymże Instytucie a także na Wydziale Architektury, zwłaszcza w Zakładzie Budownictwa Mieszkalnego.

W 1982 roku wyjechał do Nigerii na kontrakt starszego wykładowcy w Departamencie Budownictwa na Wydziale Projektowania Środowiska Ahmadu Bello University – największego afrykańskiego uniwersytetu, gdzie co roku studiuje 25 tys. studentów. Opracował program studiów magisterskich w dziedzinie ekonomii i zarządzania w budownictwie. Ów program stale aktualizuje i dogląda jego realizację. W latach 1993-1998 kierował Departamentem Budownictwa. Był wówczas członkiem Senatu Akademickiego i zasiadał w komisji przyjęć i awansów. Kiedy liczba jego publikacji przekroczyła 30 otrzymał, w 1992 roku, tytuł Associate Professor.

Posiada licencję Nigeryjskiego Państwowego Komitetu Budownictwa (CORBON), która uprawnia do podejmowania i wykonywania kontraktów budowlanych w granicach Federalnej Republiki Nigerii - 120 - milionowego państwa, które jest 6. eksporterem ropy naftowej na świecie i 3. skroplonego gazu ziemnego.

W latach 1989-1998 był nauczycielem i kierownikiem Szkoły Polskiej MEN w Północnej Nigerii. W 1994 roku otrzymał medal Komisji Edukacji Narodowej zaś w 2000 roku Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Marek Steinhof

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się 21 marca 1956 roku w Tarnowie. W roku 1975 zdał maturę w I LO im K. Brodzińskiego w Tarnowie, a pięć lat później ukończył studia na Politechnice Krakowskiej.

W latach 1980-1993, wspólnie z ojcem Stanisławem Steinhofem, kierował firmą rodzinną produkującą haki holownicze, klocki hamulcowe. Od 1993 roku samodzielnie kieruje Zakładem Mechanicznym „STEINHOF” (Tarnów, ul. Przemysłowa 27a) oraz jest współwłaścicielem sp. z o.o. „Świt” w Tarnowie i sp. z o.o. „Fred”.

Do najważniejszych swoich osiągnięć zawodowych zalicza:

- rozwój firmy „STEINHOF” - zakupienie i przeniesienie produkcji do nowych hal produkcyjnych o powierzchni 3000 m²,*
- zwiększenie asortymentu i powiększenie obrotów,*
- wprowadzenie w Zakładzie „STEINHOF” systemu kierowania jakością ISO 9001,*
- wystąpienie z wnioskiem patentowym nr 32-73-58 dotyczącym technologii wypinania haka autorstwa Marka Steinhofa.*

Od 1992 roku jest współwłaścicielem Spółki „Świt”. Od tego czasu rozbudował i zmodernizował Dom Towarowy „Świt” (2 piętra, ruchome schody, parking). Po kupieniu przez Spółkę „Fred” Tygodnika Tarnowskiego „Temi”, wprowadził nową formułę czytelniczą oraz zwiększył zasięg oddziaływania tygodnika o rejon Bochni, Dębicy, Krakowa i Chicago. Przez spółkę tę kupił również nieruchomości, które zostały wydzierżawione dla sieci sklepu „Biedronka”.

Od 1993 r. pełni funkcję wiceprzewodniczącego Izby Przemysłowo-Handlowej w Tarnowie, a wcześniej był prezesem Tarnowskiego Towarzystwa Przemysłowego.

Otrzymał następujące nagrody i wyróżnienia:

- *Srebrny Krzyż Zasługi nr 16-98-30 z dnia 3 lutego 1998 r.,*
- *zdobycie przez firmę „STEINHOF”, „Piramidy Przedsiębiorczości” nagród PH w latach 1995 i 1997,*
- *I nagrodę na III Międzynarodowym Salonie Motoryzacyjnym. – Moto ' 96,*
- *wyróżnienie na VI Targach Motoryzacyjnych - Moto Expo ' 99 w Gdańsku,*
- *tytuł laureata w konkursie: Najwyższa Jakość Małopolska dla klocków hamulcowych ,*
- *wyróżnienie „Krakowskiego Dukata 2000” w kategorii „Właściciel Firmy”.*

Od roku 1980 żonaty, ma troje dzieci.

Jerzy Stós

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

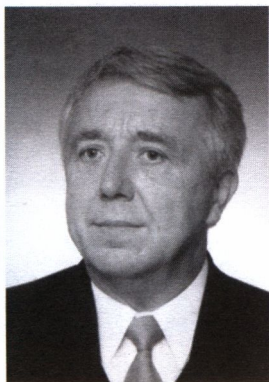
Urodził się 26 kwietnia 1940 roku w Krakowie, w 1962 ukończył studia na Politechnice Krakowskiej - Wydział Budownictwa, kierunek – komunikacje.

Od 1963 do 1978 pracował w Krakowskim Przedsiębiorstwie Robót Inżynieryjnych, kolejno na stanowiskach: stażysty, kierownika budowy, dyrektora technicznego, naczelnego inżyniera.

W latach 1978 - 1988 pracował w Krakowskim Zjednoczeniu Budownictwa jako: zastępca dyrektora Zjednoczenia (1978-1981), dyrektor Zjednoczenia (1981-84), dyrektor Zarządu Budownictwa w Krakowie (1982-1984), dyrektor Wydziału Budownictwa U.M. Krakowa (1984-1988).

Przez 11 lat (1988-1999) pracował za granicą, w Republice Czeskiej, jako dyrektor Oddziału KPIS-Cracovia S.A. w Pradze, wiceprezes Zarządu KPIS-Cracovia S.A.

Od 2000 r. jest dyrektorem Zespołu Budowlanego – Śląsk w firmie KPIS Cracovia sp. z o.o.

Janusz Toboła

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się 1 czerwca 1943 roku w Krakowie, gdzie ukończył szkołę podstawową, Liceum im. Jana III Sobieskiego, Państwową Szkołę Techniczną - Wydział Elektroniczny, a w roku 1968 - Politechnikę Krakowską, gdzie współpracował z prof. Lisowskim nad tematem: „Modelowanie elektrotechniczne systemów statycznych”.

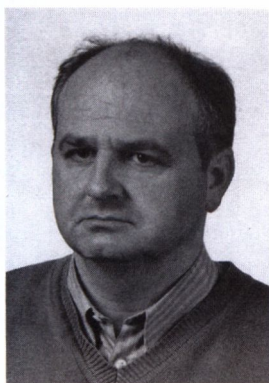
W latach 1968-1973 pracował w biurze projektów „Berson C” w Paryżu, gdzie wykonał m.in.: projekty mostów (autostrada Normandia) i instalacji budownictwa przemysłowego (Wenezuela, Togo, Fos Marsylia, kolonie francuskie), był szefem projektu pałacu prezydenckiego BATA w Gujanie Zwrotnikowej. Następnie, (lata 1973-1979) pracował w biurze projektów „A Gross” w Sion (Szwajcaria), jako odpowiedzialny biura projektów. Tu wykonał projekty mostów na autostradę Du Valois Szkota St. Rajhaele kantonu Wallis; szkołę „św. Rafaela” itd.,

Pełnił funkcję szefa biura konstrukcji „GRB” w St. Maurice - Szwajcaria (1979-1984). Projektował różne budynki szkolne (projekty wstępne), brał udział w konkursach na mosty, współpracował z katedrą Politechniki Lausanne. W roku 1982 pracował pod przewodnictwem prof. C. Badoux (byłego rektora Politechniki w Lozannie), zdał egzamin nostryfikacyjny przed komisją Politechniki w Zurychu.

Od 1984 r. pracuje w biurze autostrady w Sionie (Szwajcaria) jako szef mostów i ich napraw specjalistycznych. Pracuje w grupach specjalistycznych w skali Szwajcarii – „Office federal des routes” („Urząd federalny dróg”, który zajmuje się nadzorem nad budową i naprawą autostrad oraz wszelkich konstrukcji z nią związanych na terenie Konfederacji).

W dziedzinie społecznej - członek Zrzeszenia Studentów, a od roku 1992 członek rady gminy w Conthey (obecnie w II kadencji). Pracuje w komisji budownictwa i urbanistyki w gminie.

Od 1972 roku żonaty, jest ojcem czworga dzieci.

Tomasz Walczykiewicz

Absolwent Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej

Obecnie Wydział Inżynierii Środowiska

Urodził się 29 stycznia 1960 roku w Krakowie. W 1984 roku ukończył studia na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej, specjalność - budownictwo wodne. W latach 1984-1990 pracował w Centralnym Biurze Studiów i Projektów Budownictwa Wodnego jako: młodszy asystent, asystent, starszy asystent. Następnie (1990-1991), w Okręgowej Dyrekcji Gospodarki Wodnej, pracował jako główny specjalista i kierownik Biura Gospodarki Wodnej.

Od 1991 roku pracuje w Regionalnym Zarządzie Gospodarki Wodnej (dyrektor, zastępca dyrektora ds. rozwoju).

Po studiach, w 1986 roku, ukończył na Politechnice Krakowskiej dwusemestralne studia podyplomowe: „Metody komputerowe w zarządzaniu gospodarką wodną”, odbył dwumiesięczny staż w zakresie ochrony środowiska w Japonii zorganizowany przez Japan International Cooperation Agency (1990) oraz dwumiesięczny staż we francuskich Agencjach Wodnych (1992). Ukończył też kurs w zakresie oczyszczania ścieków (Finlandia, 1996) i kurs podstaw w zakresie oprogramowania Arc View –ESRI (Polska, 1996).

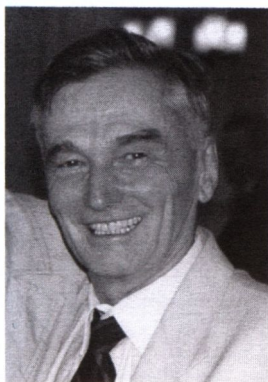
Posiada uprawnienia projektowe w zakresie budownictwa hydrotechnicznego oraz uprawnienia biegłego z listy wojewody w zakresie postępowań wodnoprawnych. Pełni funkcję prezydenta Międzynarodowego Związku Organizacji Zlewniowych (International Network of Basin Organizations) w kadencji 2000-2002.

Jest współautorem następujących wydawnictw i ekspertyz:

- *oceny oddziaływania na środowisko zbiorników „Świnna Poręba”, „Czorsztyn”,*
- *programu ochrony przed powodzią województwa małopolskiego - grant zamawiany Wojewody Małopolskiego,*
- *wybrane problemy funkcjonowania i organizacji służb odpowiedzialnych za zaopatrzenie w wodę i oczyszczanie ścieków we Francji i w Polsce, (Office International de l'Eau – 1995,)*
- *„Woda i Wisła Małopolska” – przewodnik RZGW w Krakowie, zespołowa nagroda MOŚZNIL-1997,*
- *opracowanie studialne (współudział) „Koncepcja regulacji Małej Wisły”, „Koncepcja zbiornika Jaworzno-Szczakowa”, „Koncepcja zbiornika Kuźnica Warężyńska”.*

Był konsultantem Banku Światowego do spraw przygotowania programu „Aktywizacja terenów wiejskich”(od1999 r.), członkiem SITWM – NOT oraz członkiem sekcji systemów Gospodarki Wodnej i Jakości Wód KGWPAN.

Otrzymał Medal Międzynarodowego Biura Wody, a także Srebrną odznakę Honorową SJTWM.

Wojciech Zabłocki

Absolwent Wydziału Architektury

Urodzony w Warszawie 6 grudnia 1930 roku. Dyplom mgr. inż. architekta zdobył w 1945 roku po ukończeniu studiów na Wydziale Architektury AGH w Krakowie. W 1968 roku uzyskał doktorat na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, a w 1981 - habilitację na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, w 2000 roku prof. tytularny. Specjalizuje się w projektowaniu obiektów sportowych i zespołów sportowych, a także w tematyce olimpijskiej. Projektuje także założenia pomnikowe.

Od 1954 r. pracował jako projektant i kierownik zespołu. W latach 1962-1987 był na kontrakcie w Syrii, jako główny projektant. Od 1982 roku prowadzi autorską pracownię architektury „WAZA” sp. z o. o. W latach 1977-1978 był docentem kontraktowym na Politechnice Białostockiej, w roku 1979 na AWF-ie w Warszawie. W 1993 roku powołany został na stanowisko profesora w Politechnice Łódzkiej.

Jest członkiem grupy roboczej „Sport i Rekreacja” Międzynarodowej Unii Architektów, prezesem Polskiej Akademii Olimpijskiej, członkiem Zarządu Polskiego Komitetu Olimpijskiego, członkiem Polskiej Akademii Olimpijskiej.

Napisał 5 książek i wiele opracowań na tematy architektoniczne, niektóre z nich publikowane były za granicą. Został odznaczony Krzyżem Komandorskim i wieloma odznaczeniami za działalność sportową i architektoniczną.

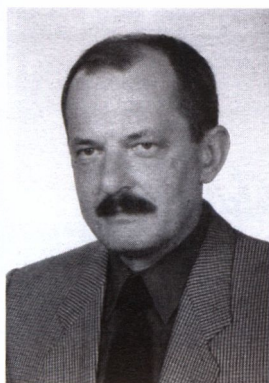
Do najważniejszych obiektów założeń sportowo-turystycznych należą:

- *plan i realizacja ośrodka olimpijskiego w Latakii (Syria) nad brzegiem Morza Śródziemnego, 160 ha i ok. 1 mln. m³ (1983-1987),*
- *plan urbanistyczny Warszawa 2012 (1994 r.),*
- *projekt przystosowania doliny Wisły do celów rekreacyjno-sportowych i turystycznych, program ideowy (1996 r.).*

IV Edycja

Roman Barbasz

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1952 roku w Krakowie. Tu ukończył szkołę średnią a następnie w 1977 roku studia na Politechnice Krakowskiej.

Pracę zawodową rozpoczął po odbyciu rocznego przeszkolenia w Szkole Oficerów Rezerwy, którą ukończył z III lokatą, uzyskując opinię ze specjalną rekomendacją.

Od 1977 roku pracował w P. P. Polmozbyt–Kraków, gdzie w latach 1982-1989 był kierownikiem Centrum Fiata w Krakowie. W 1989 roku podjął pracę w Oddziale Krakowskim Telewizji Polskiej S.A. na stanowisku kierownika Wydziału.

Przez cały okres swej dotychczasowej pracy zawodowej aktywnie uczestniczył w życiu społecznym, za co został nagrodzony Złotą Odznaką Zasłużonego Działacza LOK oraz srebrnym medalem „Za zasługi dla pożarnictwa”.

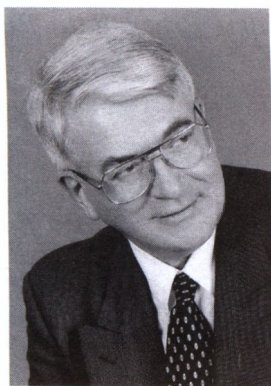

Jan Czopar

Absolwent Wydziału Mechanicznego

W 1982 roku obronił dyplom na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, a w międzyczasie podjął pracę zawodową w F.M.W. i G. „Glinik”.

W 1985 roku awansował na Kierownika Zakładowego Nadzoru Technicznego. W 1988 roku został Kierownikiem Działu Remontu Dźwigni a w 1989r. założył spółkę „OTECH” Gorlice gdzie pełni funkcję wiceprezesa zarządu. W 1995 roku założył drugą spółkę „Termotech”, której jest właścicielem. W roku 2000 rozpoczął weryfikację „OTECH” na ISO 9001 w „Kema” Polska. Obecnie zatrudnia 80 pracowników.

Karol Drozd

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodzony w Krakowie w 1938 roku w rodzinie inteligentnej. Dyplom Politechniki Krakowskiej uzyskał w 1961 r.

W latach 1961-1966 działał w Zrzeszeniu Studentów Polskich w Krakowie i w Warszawie. Od 1966 roku w Ministerstwie Kultury i Sztuki odpowiedzialny za program edukacji artystycznej i szkolnictwo artystyczne. Dyrektor Departamentu.

Od 1971 do 1972 w Urzędzie Premiera odpowiedzialny za kulturalną, artystyczną i naukową edukację oraz za związki z hierarchią kościelną. Dyrektor Gabinetu Premiera. Od 1972 roku do chwili obecnej zatrudniony w Ministerstwie Spraw Zagranicznych specjalizuje się we współpracy kulturalno-naukowej, służbie informacyjnej i sprawach konsularnych.

W latach 1973-1974 ukończył z wyróżnieniem Podyplomowe Studia Służb Dyplomatycznych w Warszawie. Od 1974 do 1978 roku dyrektor Instytutu Polskiego i Radca Ambasady RP w Sztokholmie. Od 1985 do 1986 roku Konsul Generalny RP w Toronto. Od 1986 od 1989 roku sekretarz Międzyresortowej Komisji ds. Polonii przy Ministrze Spraw Zagranicznych. Od 1990 do 1993 roku dyrektor Instytutu Kultury Polskiej i Radca Ambasady RP w Londynie. Od 1995 do 1999 roku minister pełnomocny, Konsul w Ambasadzie RP w Tel-Awiiwie. Od 1996 roku konsul RP na terenie Autonomii Palestyńskiej.

Od 1992 roku honorowy członek Klubu Polskiego w Londynie, najstarszego klubu Emigracji polskiej w Anglii.

Od 1999 roku wiceprezydent Rady „Fundacja Polonia” w Warszawie-Światowa Konferencja Biznesu Polonijnego.

Od lutego 2000 roku pełnomocnik Kancelarii Prezydenta RP ds. Kontaktów z Centrum Peresa dla Pokoju.

Od czerwca 2001 roku sekretarz generalny Polskiego Stowarzyszenia Przyjaciół Centrum Peresa dla Pokoju.

Propaguje w Polsce amerykańską medycynę holistyczną oraz tradycyjną medycynę chińską. Od 1993 do 1995 roku i od 2000 roku do chwili obecnej prezes Instytutu Santa Monica w Polsce-pierwszej prywatnej kliniki medycyny holistycznej w Europie (od 1989 roku).

Córka, Marta Karolina studiuje Film i Telewizję na Uniwersytecie Warwick w Anglii.

Zainteresowania: muzyka, sztuka, sport.

Właściciel prywatnej kolekcji obrazów oraz grafik współczesnych artystów polskich żyjących w Polsce i za granicą.

Jan Friedberg

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w maju 1945 roku. W 1969 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera budownictwa drogowego Politechniki Krakowskiej na Wydziale Budownictwa Lądowego.

Następnie w 1972 roku ukończył Studium Podyplomowe Inżynierii Ruchu PK, a w 1976 roku Studium Podyplomowe Urbanistyki Wydziału Architektury.

Pracę zawodową rozpoczął w 1969 r, jako asystent w Zakładach Doświadczalnych Politechniki Krakowskiej w zakresie projektowania obiektów uniwersyteckich, następnie w latach 1971-1974 pracował w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego w Krakowie oraz w Urzędzie Dzielnicowym Kraków-Krowodrza, jako inżynier budowy w zakresie prowadzenie budów i przebudowy ulic miejskich.

Od 1993 roku do dnia dzisiejszego pracuje w Zespole Rzecznawców SITK. W latach 1974-1990 pracował w Instytucie Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej, Oddział w Krakowie, Zakład Drogownictwa Miejskiego w charakterze kierownika Pracowni Metodyki Planowania Systemów Transportowych. Pod jego kierunkiem prowadzone były prace badawcze nad zachowaniami komunikacyjnymi w miastach polskich oraz opracowanie metodologii obliczeń oddziaływania transportu na otoczenie w planach systemów transportu i zagospodarowania przestrzennego, opracowanie metodologii badań i planowania obsługi transportowej w obszarach turystycznych. W tym czasie opublikował ok. 40 referatów w prasie fachowej.

W 1991 roku rozpoczął pracę w Urzędzie Miasta Krakowa, jako dyrektor Wydziału Transportu i Zieleni. W latach 1991-1998 brał udział w pracach rad nadzorczych Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjne-

go S.A. w Krakowie (przewodniczący), Krakowskiego Holdingu Komunalnego S.A., Przedsiębiorstwa Robót Kolejowych w Krakowie, Radzie Nadzorczej Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska.

Od 1997 roku był wiceprezydentem Miasta Krakowa w Zarządzie Miasta, odpowiedzialnym za sferę infrastruktury technicznej miasta, planowanie przestrzenne i nadzór budowlany oraz ochronę środowiska. Pracował także w Pracowni Urbanistycznej UM St. Warszawy, jako projektant. Miał swój udział w pracy zespołu autorskiego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Warszawy.

W 1998 roku był przewodniczącym Zespołu Problemowego ds. transportu w grupach ekspertów ds. reformy administracji publicznej. W 1999 roku powrócił do Urzędu Miasta Krakowa i został pełnomocnikiem Prezydenta Krakowa ds. zadań strategicznych (transport, gospodarka odpadami komunalnymi, planowanie przestrzenne). Równocześnie w tym samym czasie był dyrektorem Projektu Linii Tramwaju Szybkiego w Krakowie we współpracy z EBOR i EBI.

Od 1999 roku prowadzi także działalność własną, jako niezależny konsultant w dziedzinie projektowania dróg oraz doradztwa w zakresie zarządzania i restrukturyzacji w dziedzinie transportu, etc. Od 2000 roku do chwili obecnej jest podsekretarzem stanu, odpowiedzialnym za politykę transportową, inwestycyjną, analizy sektorowe, współpracę z samorządami.

Oprócz tego prowadzi działalność dydaktyczną ze studentami UJ z zakresu zarządzania technicznymi systemami komunalnymi oraz na studiach podyplomowych na Politechnice Warszawskiej z zakresu polityki transportowej, a także na Politechnice Krakowskiej z zakresu prawnych i organizacyjnych postaw zarządzania transportem zbiorowym.

Posiada uprawnienia zawodowe w zakresie projektowania i prowadzenia robót budowlanych w dziedzinie drogownictwa, rzeczoznawcy SITK w zakresie planowania systemów transportu w miastach i uprawnienia członka rad nadzorczych spółek Skarbu Państwa.

Jest członkiem :

- Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji (SITK)
- Towarzystwa Urbanistów Polskich (TUP)
- Europejskiego Stowarzyszenia Transportu (Haga-Londyn)

Żonaty, dwoje dzieci

Jan Ginalski

Absolwent Wydziału Chemii

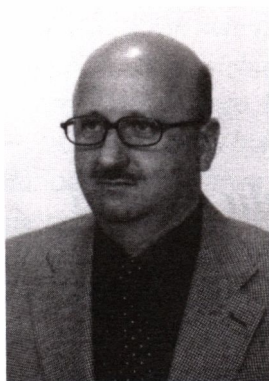
*Obecnie Wydział Inżynierii
i Technologii Chemicznej*

W 1976 roku ukończył Wydział Chemiczny Politechniki Krakowskiej. Przez piętnaście lat pracował w Instytucie Górnictwa Naftowego i Gazownictwa w Krakowie. Tam uzyskał stopień doktora nauk technicznych.

W latach 1990-1998 pracował w Rafinerii Nafty w Jedliczu, początkowo jako główny technolog, potem główny specjalista ds. inwestycji, zastępca dyrektora ds. obrotu towarowego i wreszcie dyrektor handlowy, członek Zarządu.

W 1998 roku został powołany na obecnie zajmowane stanowisko prezesa Zarządu firmy „Petro-Oil” sp. z o.o., które piastuje już drugą kadencję.

Rada Naukowo- Przemysłowa powstała przy Wydziale Inżynierii i Technologii Chemicznej Politechniki Krakowskiej powierzyła mu funkcję przewodniczącego Rady z ramienia uczestniczących prezesów i dyrektorów firm.

Waldemar Irzyk

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w kwietniu 1958 roku w Brzozowie. Do szkoły podstawowej uczęszczał w Grabnicy (powiat Brzozów), którą ukończył w 1973 roku. Naukę kontynuował w Technikum Mechaniczno–Elektrycznym w Rzeszowie gdzie również ukończył szkołę muzyczną.

W 1978 roku rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. W 1984 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera.

W roku 1986 rozpoczął pracę zawodową w Sanockich Zakładach Przemysłu Gumowego „STOMIL”, najpierw jako technolog, później jako mistrz Wydziału Remontowego.

W 1991 roku założył Zakład „GRABO” w Niebocku. Obecnie firma ta jest znaczącym w Polsce producentem zespołów meblowych, płyt li-tych i podłóg z drewna bukowego na białą, które eksportowane są do krajów Europy Zachodniej. W 1999 roku nabył 120 - hektarowe gospodarstwo rolne w Grabownicy, na terenie którego utworzył zakład produkcyjny „GRABO” sp. z o.o.

Żonaty – żona Jolanta, dzieci Anna, Aleksandra, Paweł.

Hobby – narty, rower.

Raul Karczewski

Absolwent Wydziałów Politechnicznych AGH

Urodził się w 1921 roku w Brukseli (Belgia) i po kilku miesiącach przyjechał do Polski. W 1939 roku wojna zastała go w Krakowie gdzie mieszkał. Miał ukończoną pierwszą klasę liceum i został powołany do Służby Pomocniczej z kompanii PW VIII Liceum. Podczas okupacji pracował zarobkowo oraz ukończył na kompletach liceum, a następnie uczęszczał na Uniwersytet Jagielloński na Wydział Matematyczny, zdał wiele egzaminów z przedmiotów I roku politechniki.

W 1942 roku ukończył szkołę Górniczo-Hutniczo-Mierniczą i uzyskał tytuł technika mierniczego. Od roku 1943 do zakończenia wojny pracował jako technik mierniczy u mierniczego przysięgłego inż. Poczobutt-Odlanickiego.

W szkole G.H.M. razem ze swoim przyjacielem (już nie żyjącym) Tadeuszem Kantorkiem bardzo zbliżył się do prof. Stella Sawickiego. Natychmiast po wyzwoleniu zaangażował się w organizowanie Politechniki Krakowskiej.

Studia wyższe ukończył w grudniu 1947 roku w Krakowie, uzyskując stopień akademicki inżyniera budownictwa lądowego. Przez cały okres studiów, aż do kwietnia 1948 roku, był asystentem katedry robót żelbetonowych i wytrzymałości materiałów.

Od grudnia 1947 roku do maja 1948 roku pracował jako inżynier w firmie budowlanej inż. inż. Jedlińskiego i Kopycińskiego.

Od maja 1948 do kwietnia 1957 roku (przeniósł się do Warszawy) gdzie zorganizował Biuro Projektów Paliw Płynnych i Urządzeń Dystrybucyjnych a następnie został jego dyrektorem. Z biegiem czasu biuro rozrosło się, zatrudniało 340 pracowników i posiadało dwa oddziały.

W 1951 roku otrzymał polecenie (zatwierdzone przez Bieruta) by zaprojektować olbrzymią bazę naftową w kopalni Wieliczka. Okres jego sprzeciwu trwał cały rok zanim odwołano tę decyzję.

Od kwietnia 1957 roku do października 1967 roku pracował jako zastępca naczelnego inżyniera w Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego „Kablobeton”.

Od października 1967 do kwietnia 1972r. był Naczelnym Inżynierem Zjednoczenia Budownictwa Rolniczego w Warszawie. W tym czasie zorganizował pięć podlegających mu przedsiębiorstw wraz z zapleczem.

Od kwietnia 1972 do stycznia 1987 roku pracował w Instytucie Mechanizacji Budownictwa jako kierownik zakładu–adiunkt. W tym okresie opublikował dziesiątki opracowań i referatów.

W styczniu 1987 roku był pomysłodawcą i organizatorem Konkursu Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa „Budowa Roku” a od 1989 roku (pierwsza edycja konkursu) jest sędzią referentem tego konkursu z obowiązkami przewodniczącego sądu.

Posiada wiele odznaczeń, między innymi: Złoty Krzyż Zasługi, Medal 10-lecia PRL, Złotą Odznakę za zasługi dla województwa warszawskiego, Honorową Odznakę Politechniki Krakowskiej, Złotą Odznakę Zasłużony dla Ministerstwa Budownictwa i PMB, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, oraz tytuł Racjonalizatora Produkcji.

Kazimierz Karasiński

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1952 roku w Bielsku-Białej. W 1981 roku ukończył Politechnikę Krakowską .

Od 1993 roku do chwili obecnej jest Prezesem Zarządu i Dyrektorem Generalnym w firmie „SUNLEY POLSKA” S.A..

Od 1996 roku do chwili obecnej jest prezesem Brytyjsko – Polskiej Izby Handlowej w Krakowie, a od 1997 roku członkiem Sądu Honorowego Krakowskiej Izby Przemysłowo – Handlowej.

W 1998 roku został Konsulem Honorowym Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w woj. małopolskim.

Paweł Kukla

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1964 roku w Krynicy. W 1989 roku ukończył studia na Politechnice Krakowskiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera o specjalności technologia budowy pojazdów samochodowych.

W 1991 roku założył firmę EUROTRANS BUS, zajmującą się transportem autokarowym i towarowym na terenie kraju i poza granicami.

W 1997 ukończył kurs rzeczoznawcy majątkowego i z wynikiem pozytywnym zdał egzamin dla kandydatów na członków Rad Nadzorczych w Spółkach Skarbu Państwa; jednocześnie został prezesem firmy „Dom i wnętrza”.

W latach 1999-2000 był członkiem Rady Nadzorczej Firmy „Uzdrowisko Krynica Żegiestów” S.A. oraz członkiem Instytutu Zarządzania w Warszawie.

W czerwcu 2001 roku ukończył studia podyplomowe w Wyższej Szkole Biznesu – NATIONAL LOUIS UNIVERSITY w Nowym Sączu.

Udziela się społecznie:

- w okresie studiów piastował funkcję najpierw wiceprezesa, a następnie prezesa KU AZS PK,*
- od 1998 roku był prezesem Oddziału w Krynicy Sądecko – Podhalańskiej Izby Gospodarczej,*
- obecnie jest członkiem komisji budżetowej Urzędu Gminy Uzdrowskiej Krynicy,*
- w styczniu 2002 roku został wybrany na stanowisko prezesa Sądecko – Podhalańskiej Izby Gospodarczej.*

Od początku lat 90, rokrocznie włącza się w sponsorowanie Mistrzostw Politechniki Krakowskiej w Narciarstwie w Zakopanem.

Zainteresowania: szybownictwo, narciarstwo (instruktor Polskiego Związku Narciarskiego), turystyka górską.

Jarosław Waclaw Lasecki

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Jarosław W. Lasecki urodził się 1-go czerwca 1961 roku w Myszkowie (obecnie woj. Śląskie). Żona, Beata Maria Lasecka jest architektem wnętrz. Posiadają 4 dzieci.

Jarosław W. Lasecki ukończył w roku 1980 z wynikiem bardzo dobrym Liceum Ogólnokształcące im. Majora H. Sucharskiego w Myszkowie. Po ukończeniu liceum podjął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. W latach 1985-1986 studiował na Universität Paderborn na Wydziale Germanistyki w Niemczech. Studia na Politechnice RWTH w Aachen w latach 1986-1990 na Wydziale Termodynamiki Stosowanej to kolejny etap edukacji Jarosława W. Laseckiego. W tym czasie przez dwa lata był jako jeden z pierwszych Polaków stypendystą Fundacji Klöcknera w Duisburgu. Po powrocie do Polski w roku 1990 uzyskał dyplom Magistra Inżyniera Mechanika na Politechnice Krakowskiej z oceną bardzo dobrą.

Pierwszymi doświadczeniami zawodowymi Jarosława W. Laseckiego były w latach 1980-1982 praktyki w Fabryce Samochodów Małolitrażowych FSM w Tychach, w MFNE w Myszkowie oraz w Polmozbycie w Krakowie.

W roku 1983 zorganizował jako student Politechniki Krakowskiej wyprawę naukową JAPAN'83, której celem była praktyka oraz seria sesji naukowych w firmach Toyota, Komatsu, Japax. Był kierownikiem programowym pierwszej grupy polskich studentów na praktykach w Japonii. W tym trudnym czasie po stanie wojennym była to jedyna z niewielu grup polskich studentów odbywająca praktyki w zachodnim kraju.

W roku 1984 we współpracy z Instytutem Pojazdów Samochodowych i Ciągników CUP Politechniki Krakowskiej jako pomysłodawca i współorganizator, zorganizował w ramach naukowej wyprawy studenckiej, serię testów samochodu ciężarowego STAR 266T na Saharze.

Rok później stanął na czele ekspedycji studenckiej SAHARA'85, której celem była kontynuacja badań naukowych, jak i pokonanie dużego wyzwania przejechania Sahary obiektem myśli technicznej UAZ 469.

W roku 1990 Jarosław W. Lasecki podjął pracę w renomowanej amerykańskiej firmie konsultingowej The Boston Consulting Group (BCG). Podczas prawie 5 lat pracy w BCG uczestniczył jako szef projektu w wielu zadaniach realizowanych przez firmę w Europie. Jarosław W. Lasecki był pierwszym Polakiem zatrudnionym w światowym systemie BCG ze stałym miejscem zamieszkania w Polsce. Jako jeden z najlepszych specjalistów został wyróżniony poprzez umieszczenie profilu osobowego w materiałach promocyjnych firmy BCG, mających na celu budowanie image'u firmy. BCG jako światowej renomy firma konsultingowa uczestniczyła w tym czasie na zlecenie agend rządowych w opracowywaniu strategii rozwoju ekonomicznego Polski.

W roku 1995 Jarosław W. Lasecki podjął się zadania stworzenia od podstaw w Polsce sieci sklepów dyskontowych Plus Discount. Jako prezes Zarządu firmy opracował i wdrożył strategię wejścia na rynek polski, zbudował struktury organizacyjne w firmie oraz skompletował zespół menedżerów zarządzających. Pełniąc funkcję prezesa Zarządu Plus Discount do dziś, doprowadził firmę do pozycji lidera wśród najbardziej dochodowych firm handlowych w Polsce.

W roku 2000 został jako jedyny przedstawiciel firmy z kapitałem zagranicznym finalistą konkursu „MANAGER ROKU” organizowanego przez Stowarzyszenie Menedżerów Polskich. Jego działalność na kanwie ratowania i konserwacji zabytków została uhonorowana nagrodą „Inwestor Roku 2001” oraz „Mecenas Kultury” w roku 2002.

Jarosław W. Lasecki pomimo, iż jest w zasadzie pracocholikiem ceni sobie relaks i wypoczynek na wsi. Do jego ulubionego hobby należy myślistwo i obcowanie z naturą. Gra w tenisa i jeździ na nartach. Wolne chwile najchętniej jednak spędza w domu na wsi w Jurze Krakowsko-Częstochowskiej.

Janusz Leszczyński

Absolwent Wydziału Chemii

*Obecnie Wydział Inżynierii
i Technologii Chemicznej*

Urodził się w 1951 roku. W 1974 roku ukończył studia na Wydziale Chemicznym (specjalizacja Technologia Ropy i Gazu).

W latach 1975-1989 pracował na Wydziale Chemicznym Politechniki Krakowskiej i w Instytucie Górnictwa Naftowego i Gazowego w Krakowie gdzie m.in. zajmował się problemem zgazowania polskich węgla energetycznych. W końcowym okresie tych prac kierował kilkunastoosobowym zespołem przeprowadzającym w skali półtechnicznej próby opracowanej technologii. Badania te pomimo obiecujących rezultatów zostały wstrzymane na skutek obcięcia funduszy na ich dokończenie.

W latach 1989-1992 prowadził w Krakowie oddział ITI–jednego z pierwszych przedsiębiorstw zagranicznych w Polsce–odnosząc sukcesy na skalę ogólnopolską.

W 1993 roku rozpoczął pracę w firmie z kapitałem brytyjskim–w branży ciepłowniczej–tworząc początkowo jej oddział w Krakowie. Po trzech latach został jej współudziałowcem, a po pięciu latach–po wykupieniu udziałów brytyjskich–jej głównym udziałowcem. Pomimo wycofania z jego firmy kapitału zagranicznego, dotychczasowi dostawcy i partnerzy z rynku amerykańskiego i brytyjskiego do dziś powierzają mu swoje produkty na rynku polskim, tak w zakresie doradztwa technicznego, jak też handlu i szeroko pojętego serwisu; jest bowiem wyłącznym przedstawicielem amerykańskiej firmy Roberts–Gordon Inc. (największy na świecie producent gazowych promienników podczerwieni) oraz brytyjskiej firmy POWRMATIC Ltd. (czołowy europejski producent gazowych i olejowych nagrzewnic powietrza). Konsekwentnie zdo-

---

bywał doświadczenie i wyspecjalizował swoją firmę–„Techno Heat” sp. z o.o. w zakresie nowoczesnych technik grzewczych stosowanych w obiektach wielkokubaturowych i przemysłowych.

W wolnych chwilach lubi jeździć na nartach, zbierać grzyby i spotykać się ze „starymi” znajomymi.

Uważa, że swój sukces zawodowy zawdzięcza w dużej mierze umiejętności tworzenia i utrzymywania dobrych stosunków z partnerami i klientami oraz konsekwencji w zdobywaniu wiedzy i doświadczenia w zakresie nowych technik grzewczych i budowaniu–przez dobrą pracę – pozytywnego wizerunku swojej firmy na rynku. Uważa, że cechy te zdobywał i rozwijał między innymi w trakcie pracy w Studiu Radiowym PK „Nowinki” oraz na Wydziale Chemicznym.

Marta Maj

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodziła się w czerwcu 1953 roku w Rzeszowie, gdzie w 1973 roku ukończyła Liceum Ogólnokształcące nr.3.

W 1973 roku podjęła studia na Politechnice Krakowskiej na Wydziale Inżynierii Lądowej. Dyplom magistra inżyniera uzyskała w 1977 roku.

W latach 1980-1984 pracowała w Krakowskim Zarządzie Dróg, jako specjalista ds. uzgodnień. Do jej obowiązków należało między innymi uzgadnianie projektów technicznych dróg i ulic dla byłego województwa krakowskiego. W latach 1984-1991 pracowała w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego w Krakowie początkowo, jako asystent, a następnie jako projektant w Pracowni Drogowej. W tym okresie uzyskała uprawnienia budowlane w zakresie projektowania, nadzorowania i wykonawstwa dróg, typowych mostów i przepustów.

Od 1991 roku do 1999 roku pracowała w Zakładzie Gospodarki Komunalnej II; początkowo, jako inspektor nadzoru ds. dróg. W 1993 roku awansowała na stanowisko kierownika Działu Inwestycji a w 1997 roku została zastępcą dyrektora ds. technicznych. W tym samym roku uczęszczała na seminarium z zakresu systemu finansowego jednostek budżetowych i gospodarki poza budżetowej w świetle prawa budżetowego, ustawy o rachunkowości i ustawy o zamówieniach publicznych.

W roku następnym ukończyła w Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości studium podyplomowe Nowoczesnych Technik w Zarządzaniu Gminą.

Od 1999 roku pracuje jako zastępca dyrektora ds. inwestycji w Zarządzie Dróg Wojewódzkich na terenie woj. małopolskiego.

Działa społecznie, jest członkiem Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji w Krakowie.

Jest mężatką, matką dwóch synów; Ireneusza, studenta UJ i Aleksandra, studenta PK.

Jerzy Malec

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1952 roku. W Krakowie ukończył Szkołę Podstawową nr 7 przy ul. Szlak, a następnie II Liceum Ogólnokształcące im. Jana III Sobieskiego. Jest absolwentem Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej.

Od 1977-1989 pracował w zakładzie spawalnictwa Instytutu Materiałoznawstwa i Technologii Metali.

Jest autorem i współautorem kilkunastu publikacji oraz wielu prac badawczych.

W 1988 roku założył firmę APEKS, której dział Analiz Wdrożeń i Postępu Naukowo-Technicznego łączył doświadczenia środowiska naukowego, praktykę inżynierów instytutów branżowych i jednostek przemysłowych z potrzebami przemysłu. Tematyka prac skupiała się przede wszystkim na spawalnictwie, odlewnictwie jak też mechanizacji i automatyzacji procesów przemysłowych. Między innymi firma była odpowiedzialna za opracowanie projektu i wdrożenie centr obróbczych w ramach projektu ciągłego dla Huty Stalowa Wola. Kryzys w przemyśle ciężkim spowodował trudności również w firmach prywatnych.

W latach 1990 - 2000 kierował firmami FCC Ltd, oraz firmą KEMAZ, której działalność stała się podstawą do powołania wspólnego przedsięwzięcia z fabryką niemiecką „Sliessanlagen GmbH Pfaffenhain” w ramach Parku Technologicznego Wysokich Technologii Czyżyny Specjalnej Strefy Ekonomicznej Kraków. „PFAFFENHAIN PL” jest firmą wytwarzającą mechaniczne a docelowo mechatroniczne systemy kontroli dostępu.

W latach młodszych uczestniczył w życiu społecznym będąc instruktorem ZHP, animatorem spółdzielczości uczniowskiej a następnie członkiem ZSP oraz SZSP, kończąc na funkcji wiceprzewodniczącego Zarządu Krakowskiego.

W 1976 roku został wyróżniony Honorową Odznaką Politechniki Krakowskiej.

Żonaty posiada dwoje dzieci, które również kończą Politechnikę Krakowską.

Jerzy Michał Noworyta

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1953 roku w Zielonej Górze .

W 1972 roku, po ukończeniu XII LO w Krakowie, rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, które następnie kontynuował w BPI (ZSRR). Ukończył kierunek budowy maszyn uzyskując tytuł magistra inżyniera konstruktora.

Przez cały okres studiów z racji obowiązków wynikających zarówno z nauki, jak i z działalności w SZSP utrzymywał żywe kontakty z macierzystą Uczelnią.

Po zakończeniu studiów rozpoczął pracę zawodową w P.B.P. „BUDOSTAL 1”, przechodząc wiele szczebli kariery zawodowej w tym również na kierowniczych stanowiskach. W trakcie kontraktu w 1987 roku został przeniesiony na stanowisko kierownika Rynku w BHZ KBM Zachód.

Również w tym czasie ukończył studia podyplomowe na Akademii Ekonomicznej z zakresu eksportu budownictwa.

Od 1989 roku, początkowo w ramach SUW Alpinex, a następnie w ramach PUT „Omega” (przekształcenia własnościowe) zajmuje się trwałością konstrukcji budowlanych.

W 1997 roku ukończył studium specjalistyczne przy PZiTb w zakresie trwałości konstrukcji budowlanych.

Jest członkiem Komisji Trwałości Konstrukcji Budowlanych przy PZiTb oraz Polskiego Stowarzyszenia Korozyjnego i Specjalistą z zakresu antykorozji stali i betonu.

Obecnie jest w właścicielem i dyrektorem Przedsiębiorstwa Usług Technicznych „Omega” sp. z o.o. i Firmy Inżynierskiej „Arma”.

Członek - założyciel Stowarzyszenia Przedsiębiorców Miasta Krakowa - Krakowskie Forum Biznesu „Kontakt Klub”.

W 2001 roku został laureatem Krakowskiego Dukata.

Witold Piekoszewski

Absolwent Wydziału Mechanicznego

W 1964 roku, ukończył Technikum Mechaniczne w Miechowie a następnie rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. W 1974 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera, jednocześnie został laureatem konkursu „Czerwonej Róży” na PK.

W 1975 roku wziął udział w szkoleniu w ramach SOR w COSSUiE w Olsztynie i w Grudziądzu.

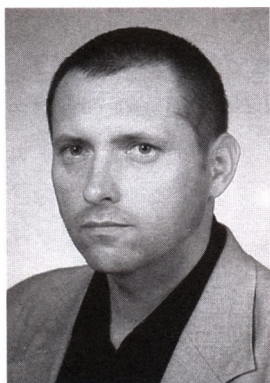
W latach 1976-1978 pracował w zakładach przemysłowych i biurach projektowych. W 1979 roku został starszym asystentem na Wydziale Mechanicznym WSI w Radomiu, a w 1986 roku starszym asystentem w Instytucie Technologii Eksploatacji w Radomiu. W czerwcu 1978 roku objął stanowisko kierownika Zakładu Tribologii.

W lutym 1997 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów Politechniki Poznańskiej.

Jest członkiem Rady Programowej dwumiesięcznika „Tribologia”, ekspertem UNIDO w dziedzinie badań tribologicznych.

Jest współtwórcą Zakładu Tribologii ITeE, w którym opracowano 19 typów tribologicznych urządzeń badawczych. Wszystkie te urządzenia są opatentowane i wdrożone do produkcji. Wyróżnione zostały 13 medalami na światowych wystawach wynalazków, innowacji i wdrożeń w Pittsburghu, Norymberdze, Genewie, Brukseli, Londynie i Poznaniu. Urządzenia te zostały wdrożone we wszystkich krajowych uczelniach technicznych, na kilku uniwersytetach, w wielu instytutach badawczych i laboratoriach przemysłowych. Wyeksportowano je do USA, Niemiec, Izraela, Chin, Wietnamu, Meksyku i na Węgry.

Za swoją pracę i osiągnięcia naukowe uzyskał liczne nagrody i wyróżnienia, między innymi Złoty Krzyż Zasługi oraz dyplom uznania – m.in. od Premiera RP, Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych, Ministra Przemysłu i Handlu.

Grzegorz Stech

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodził się w 1960 roku w Bytomiu. Do szkoły średniej uczęszczał w Gorlicach, a następnie kontynuował naukę na Politechnice Krakowskiej. W 1984 roku uzyskał tytuł magistra inżyniera.

W tym samym roku podjął pracę zawodową w Przedsiębiorstwie Drogowo – Mostowym „RDP” Kraków, początkowo na stanowisku specjalisty ds. produkcji pomocniczej jako kierownik warsztatów.

Jednocześnie podnosił swoje kwalifikacje. W 1990 roku ukończył Studia Podyplomowe na Akademii Ekonomicznej – Zarządzanie Przedsiębiorstwem w Gospodarce Rynkowej, kurs dla kandydatów na członków rad nadzorczych w spółkach skarbu państwa, który ukończył zdany egzaminem oraz kurs menedżerski.

W październiku 1991 roku awansował na stanowisko dyrektora „RDP” Kraków, które piastował do końca kwietnia 1996 roku. W tym czasie kierował całością prac przedsiębiorstwa, przeprowadził reorganizacje i zmiany strukturalne, nawiązał i rozwinął współpracę międzynarodową.

W okresie od czerwca 1996 roku do kwietnia 1997 roku zajmował się inspirowaniem i koordynowaniem działalności gospodarczej Konsorcjum Drogowo-Mostowego „AUTOSTRADA” S.A.. W sierpniu 1996 roku utworzył Biuro Doradztwa Inwestycyjnego, zajmujące się przygotowaniem i nadzorowaniem realizacji inwestycji.

W 1997 roku uczestniczył w zajęciach w ramach kursu biznesu i zarządzania w Międzynarodowej Szkole Menedżerów.

Od czerwca 1997 roku do lipca 1999 roku był doradcą dyrektora ds. importu maszyn w firmie „Va - Tech” s.c..

Obowiązki pełnomocnika zarządu ds. technicznych w spółce „Stalprodukt - MB” sp. z o.o. pełnił od marca 1998 roku do września 1999 roku.

Jako prezes kierował firmą „DM-Tech” sp. z o.o., zajmującą się usługami drogowymi od maja 1998r. do lipca 1999r.,.

W 1998 roku rozpoczął kurs doradztwa inwestycyjnego i gry giełdowej w Międzynarodowej Szkole Menedżerów w Warszawie.

We wrześniu 1999 roku objął stanowisko dyrektora Zarządu Dróg Wojewódzkich w Krakowie. Brał udział w utworzeniu jednostki administracji samorządowej, oddzieleniu wykonawstwa od zarządzania i przekształceniu części produkcyjnej w spółki prawa handlowego.

Poza pracą zawodową udzielał się również społecznie :

- W okresie 1989-1993 był doradcą Sekcji Krajowej Drogownictwa NSZZ Solidarność (brał udział w reorganizacji branży drogowej),*
- w okresie 1994-1996 był prezesem Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Drogownictwa (brał udział w utworzeniu Izby jako organizacji samorządu gospodarczego dla reprezentowania interesów firm drogowych, uczestniczył w pracach nad opracowaniem strategii branżowej),*
- w okresie 1995-1996 był członkiem Rady Krajowej Izby Gospodarczej (brał udział w pracach nad projektami nowych rozwiązań legislacyjnych).*

Jest członkiem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji w Krakowie–Przewodniczącym Koła Drogowców , członkiem honorowym Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Drogownictwa.

Za swą pracę i działalność został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Srebrną Odznaką SITK.

W wolnych chwilach interesuje się historią, literaturą i sportem.

Edward Suchan

Absolwent Wydziału Budownictwa Lądowego

Obecnie Wydział Inżynierii Lądowej

Urodził się w 1944 roku w Krakowie. W 1962 roku ukończył V Liceum Ogólnokształcące im. A. Witkowskiego w Krakowie, a następnie rozpoczął studia na Politechnice Krakowskiej. W 1968 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera.

W tym samym roku podjął pracę w „Chemobudowie”- Kraków początkowo na stanowisku kierownika obiektu, kierownika budowy a następnie kierownika wielkiego zespołu budów.

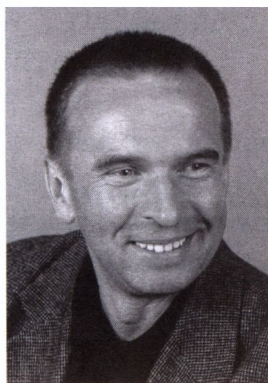
Kolejne doświadczenia w karierze zawodowej zdobywał na budowach eksportowych między innymi w Kongo i Libii.

W roku 1984 objął stanowisko Głównego Specjalisty ds. Eksportu Budownictwa, a w 1986 dyrektora Biura Handlu Zagranicznego w „Chemobudowie”.

Od 1989 roku jest dyrektorem Oddziału „Chemobudowy” w Niemczech.

Posiada liczne odznaczenia, wśród których należy wymienić Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Złotą, Srebrną i Brązową Odznakę Ministra Budownictwa, oraz Mistrza i Zasłużonego Mistrza Sportu a także Złoty Medal Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej.

Był wielokrotnym mistrzem Polski i brązowym medalistą Mistrzostw Świata w judo.

Stefan Szczerba

Absolwent Wydziału Mechanicznego

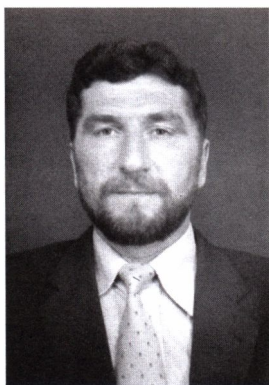
Urodził się w grudniu 1952 roku w Zakopanem w rodzinie inteligentnej. Szkołę podstawową i liceum ogólnokształcące ukończył w Zakopanem. Maturę zdał w 1971 roku.

W latach 1971-1976 studiował na Politechnice Krakowskiej. Dyplom obronił 12 grudnia 1977 roku.

W okresie studiów pracował społecznie w RU SZSP w Komisji Kultury. W latach 1975-1977 był kierownikiem Klubu „Pod Przewiązką”. W 1977 roku podjął prace w KPBO na stanowiskach od mistrza pogotowia technicznego do kierownika warsztatu mechanicznego.

W 1985 roku, po pobycie w Niemczech, rozpoczął pracę na własny rachunek w warsztacie stolarskim. W 1987 roku założył spółkę i rozpoczął budowę zakładu w Zabierzowie koło Krakowa. Od 1990 roku spółka rozpoczęła działalność handlową, dynamicznie zwiększając obroty i otwierając nowe oddziały. W 1991 roku nastąpiło przekształcenie spółki w spółkę z o.o. o nazwie „Cedrus” sp. z o.o.. Obecnie jest jej dyrektorem.

Od 1995 roku powrócił do pracy społecznej w TS „WISŁA”, gdzie od 1996 roku jest kierownikiem Sekcji Siatkówki Kobiet, a od 2001 roku jest członkiem Zarządu TS „WISŁA”.

Henryk Szelaq

Absolwent Wydziału Chemii

*Obecnie Wydział Inżynierii
i Technologii Chemicznej*

Urodził się 12 stycznia 1951 roku w Lubstowie k. Malborka. W 1970 roku ukończył Technikum Chemiczne (specjalizacja–przetwórstwo tworzyw sztucznych) w Pustkowie k. Dębicy. W tym samym roku podjął studia na ówczesnym Wydziale Chemii Politechniki Krakowskiej (specjalizacja–inżynieria chemiczna), które ukończył w 1975 roku.

W grudniu tego roku podjął pracę w Instytucie Wiązających Materiałów Budowlanych (obecnie Instytut Mineralnych Materiałów Budowlanych) w Krakowie. Po rocznej służbie wojskowej w 1976 roku w Szkole Oficerów Rezerwy powrócił do pracy w Instytucie MMB.

W latach 1977-1989 pracował w Zakładzie Inżynierii Procesów Ciepłych Instytutu, biorąc udział w opracowywaniu i wdrażaniu wielu nowych rozwiązań technicznych i technologicznych w przemyśle cementowym.

W 1990 roku pracował na kontrakcie w Syrii (Ibisseh Gas Treatment Plant) jako doradca na wydziale produkcji siarki (Instalacja Clausa). W latach 1995-1996 pracował jako ekspert technologii cementu, oraz doradca dyrektora technicznego, pełniąc jednocześnie funkcję kierownika polskich pracowników w Cementowni Souk El Khamis w Libii. W latach 1997-1999 był kierownikiem Zakładu Doświadczalnego Instytutu MMB. W tym czasie w kierowanym przez niego Zakładzie Doświadczalnym i pod jego kierownictwem opracowano i wdrożono do produkcji szereg aparatów do badań fizykochemicznych i wytrzymałościowych mineralnych materiałów budowlanych, zgodnych z wymaganiami norm europejskich (PN EN), stanowiących dużą konkurencję dla tego typu aparatury produkcji zachodniej.

Od lipca 2000 roku pełni funkcję zastępcy dyrektora Instytutu ds. Technicznych.

Jest współautorem kilku patentów.

Od 1979 roku jest żonaty – żona Ewa jest absolwentką UJ. Ma dwoje dzieci: syn Tomasz (21 lat) – student Wydziału Prawa UJ, córka Aleksandra (16 lat) – uczennica V LO w Krakowie.

Helena Wiśła

Absolwent Wydziału Mechanicznego

Urodziła się w Bieruniu Nowym. W 1972 roku ukończyła naukę w szkole średniej uzyskując tytuł technika aparatury kontrolno-pomiarowej.

W 1975 roku rozpoczęła studia na Politechnice Krakowskiej (równocześnie pracowała jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w Technikum Chemicznym w Oświęcimiu). Po ukończeniu studiów inżynierskich nadal podnosiła swoje kwalifikacje na dwuletnich studiach pedagogicznych i 2-letnich studiach podyplomowych dla nauczycieli, a następnie studia magisterskie na Politechnice Krakowskiej.

Od 1977 roku pracowała jako metodyk przedmiotów zawodowych w Wojewódzkim Ośrodku Metodycznym w Bielsku-Białej, a od 1992 roku do 1994 roku pracowała w Zespole Szkół Technicznych i Ogólnokształcących w Oświęcimiu na stanowisku wicedyrektora ds. przedmiotów zawodowych.

Od 1994 roku jest dyrektorem Społecznego Liceum Ogólnokształcącego Oświęcimskiego Towarzystwa Oświatowego. W tym czasie utworzyła dwuletnią szkołę policealną, liceum dla dorosłych, ośrodek kursowy oraz od 1998 roku ośrodek dydaktyczny Politechniki Krakowskiej. Prowadzi wymianę międzynarodową z Niemcami i Francją. Organizuje kursy komputerowe, księgowości, BHP itp. dla nauczycieli i bezrobotnych. Zdobywa środki na działalność szkół Oświęcimskiego Towarzystwa Oświatowego.

Oprócz tego jest wiceprezesem Stowarzyszenia na Rzecz Dziecięcych Inicjatyw Pokojowych, a od czerwca 2000 roku jest przewodniczącą Oświęcimskiego Towarzystwa Oświatowego.

W grudniu 2000 roku kapituła Oświęcimskiego Stowarzyszenia Gospodarczego nominowała ją do ww. tytułu. W marcu 2001 roku zdobyła tytuł „Człowieka Roku 2000” ogłoszony przez Gazetę Krakowską. Od stycznia 2001 roku pełni również funkcję radnej w mieście Oświęcimiu.

Spis treści:

I EDYCJA

1. Ryszard Ambasz	7
2. Jerzy Bajszczak	9
3. Tadeusz W. Barucki	10
4. Jan Benčat	12
5. Krzysztof Boligłowa	14
6. Marian Bosowski	15
7. Andrzej W. Bratkowski	16
8. Zdzisław Chabowski	18
9. Janusz Dobrzański	20
10. Jerzy Domski	22
11. Andrzej J. Duda	24
12. Zbigniew Gąszczyk	26
13. Edward Grodzki	27
14. Andrzej Hamarnik	28
15. Stanisław Kajfasz	29
16. Bolesław Kierski	31
17. Stanisław Kos	33
18. Tomasz Kowalski	34
19. Józef Lassota	35
20. Stanisław Loos	36
21. Jan Maciaś	37
22. Mieczysław Markiewicz	38
23. Andrzej J. Martynuska	40
24. Karol Marzec	42
25. Ryszard Maślowski	43
26. Antoni Matyasik	44
27. Tadeusz Murzyn	45
28. Paweł Orkisz	46
29. Krzysztof Pierzchała	48
30. Romuald Przytuła	49

31. Krzysztof Rusiniak	50
32. Czesław Ryszewski	51
34. Piotr Skalski	52
33. Tomasz Stella- Sawicki	54
35. Edward Surówka	56
36. Tadeusz Suwara	58
37. Marian M. Szczerek	59
38. Ryszard Ściborowski	61
39. Zdzisław Trawiński	63
40. Tadeusz Zając	65
41. Stanisław Zimny	66
42. Krzysztof Zuzak	68

II EDYCJA

1. Mieczysław Andreasik	71
2. Andrzej Bielak	73
3. Marian Bigajski	74
4. Henryk B. Buszko	76
5. Mieczysław Dziadkowiec	79
6. Marian Dzwoniarski	82
7. Ryszard Florek	84
8. Aleksander Franta	85
9. Andrzej Gąsienica- Makowski	87
10. Marek Grechuta	88
11. Zygmunt Haduch	89
12. Mieczysław Z. Kamiński	91
13. Andrzej Kawa	94
14. Antoni Krajewski	96
15. Andrzej Lech	99
16. Andrzej Mleczo	101
17. Kazimierz Mrozik	102
18. Juliusz Pallado	105
19. Julian Pawlak	107
20. Jan Kanty Pawluśkiewicz	109

21. Mieczysław Pieronek	110
22. Jan Płachta	112
23. Stefan Rachwański	114
24. Jan Rocznik	115
25. Jerzy Siemianowski	118
26. Andrzej Staszków	119
27. Stanisław Szura	120
28. Franciszek Tomiczek	122
29. Jan Wencelis	124
30. Wiesław Wiatrak	126
31. Stanisław Wierdak	128

III EDYCJA

1. Adam Berestyński	131
2. Ludwik Bernacki	133
3. Stanisław Bokota	135
4. Jacek Chruścicki	136
5. Stanisław Dudzik	138
6. Marian Dykacz	141
7. Marek Geyer	142
8. Zbigniew Gómy	144
9. Andrzej Hosaja	146
10. Jurand Jarecki	147
11. Jerzy M. Kaliski	151
12. Stanisław Kaszowski	153
13. Jan Kosmowski	155
14. Andrzej Krzanowski	156
15. Tadeusz Liszka	157
16. Eryk Miłosz	160
17. Janusz Puzia	161
18. Janusz Sepioł	162
19. Zbigniew Sikora	164
20. Marek Steinhof	166
21. Jerzy Stós	168

22. Janusz Tobała	169
23. Tomasz Walczykiewicz	171
24. Wojciech Zabłocki	173

IV EDYCJA

1. Roman Barbasz	177
2. Jan Czopar	178
3. Karol Drozd	179
4. Jan Friedberg	181
5. Jan Ginalski	183
6. Waldemar Irzyk	184
7. Raul Karczewski	185
8. Kazimierz Karasiński	187
9. Paweł Kukła	188
10. Jarosław Lasecki	190
11. Janusz Leszczyński	192
12. Marta Maj	194
13. Jerzy Malec	196
14. Jerzy M. Noworyta	198
15. Witold Piekoszewski	200
16. Grzegorz Stech	202
17. Edward Suchan	204
18. Stefan Szczerba	205
19. Henryk Szelaż	206
20. Helena Wisła	208

S. 20

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

II-345902

Inf. Nauk.

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000287817

